

Blatensko

SOBĚ

DVOUMĚSÍČNÍK

81
číslo

XV. ročník
září 2021

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Historie obce Mačkov

Podle kroniky stávala v místě řečeném Podolí tvrz, jejíž zbytky byly patrné ještě v roce 1924. Ve vztahu k ní jsou uvedeny první písemné zmínky o Mačkovu. Kdy vznikla sice není známo, ale roku 1382 jsou zmiňováni Bohůněk z Podolí s bratry Přibyslavem z Milčic a Petrem z Újezda, který držel ves Mačkov. V 16. století náležel Mačkov Kalenickým z Kalenic, z nichž Bohuš psal se také z Mačkova. Roku 1609 patřil Mačkov k Blatné. V té době zde bylo 10 gruntů. Téhož roku se uvádí Mačkov jako součást majetku Václava hraběte z Pozdražova a jeho následovníků až do roku 1848.

Jako první rychtáři jsou zde jmenováni Martin Šurát (1772), Šimon Meloun (1779–1789), Josef Pavlík (1789–1819) a Matěj Pavlík (1824–1834). Poté byl Mačkov spojen s obcemi Hněvkov a Němčice. Roku 1868 byl oddělen od Hněvkova a Němčic a ustanoven jako samostatná obec se svým představenstvem. Prvním představeným v Mačkově je uváděn roku 1868 Václav Chejníček. V roce 1976 došlo ke spojení s Blatnou, kdy zanikl MNV a vznikl občanský výbor. Ten měl číslo 22 a jeho předsedou byl Jan Šilhavý, který tuto funkci vykonával ještě v roce 1979. V roce 1981 je pak na tomto místě, tedy předsedy občanského výboru pro obec Mačkov, uveden po volbách Josef Zach. V letech 1981–1990 byl předseda občanského výboru a od roku 1990 až do r. 2013 zastával funkci starosty obce.

Roku 1912 byla zřízena v obci Mačkov poštovna pod poštou čekanicou. Nejprve byla umístěna na zastávce dráhy, pak přesunuta do čp. 35, později do čp. 44, následně do čp. 16. Do roku 1912 byla pod poštou Blatensko. Zanikla 31. března 1939, kdy sem začal docházet posel z Blatné.

Pokračování na str. 5

V první chvíli, když jsem se dozvěděla o možnosti představení obce Mačkov v SOBáčku, jsem byla velmi potěšena a zároveň vyděšena ze shonu, který mne čeká – v době léta, prázdnin, dovolených, zájmových aktivit a hlavně pracovní vytíženosti v naší obci, jsem si byla jistá, že čas budu hledat velmi obtížně. Je opravdu léto jak má být, alespoň v mých představách. Teplo, dostatek vláhy, pozitivní nálada z konečně nabyté volnosti po covidových restrikcích. Když budete číst tyto řádky bude už podzim, tak si toto počasí musíte alespoň představit. Pevně věřím, že to nejhorší máme za sebou a budeme se moci soustředit na nové plány a činnosti. Kultura stagnovala, strach nás ovládal. Dalo nám to jiný směr, který nás zpomalil a zklidnil. Nyní se těšíme na nové radosti, které nám budoucnost přinese.

Hana Míková, starostka Mačkova

Rozhovor se starostkou obce Mačkov

V čele obce Mačkov stojí paní Hana Míková. Rádi bychom Vám představili paní starostku v krátkém rozhovoru.

Od kdy jste zvolena starostkou obce?

Starostkou obce jsem od května roku 2015.

Už před svým zvolením starostkou jste byla členem ZO?

Ne, nikdy jsem nebyla členkou zastupitelstva, ale vždy jsem se zajímala o chod obce. Měla jsem občas výhrady, ale nikdy jsem si nemyslela, že bych chtěla pracovat v tomto oboru. Měla jsem malé děti a dovedla jsem si představit nelehký úkol starosty. Byla jsem ráda, že obec funguje a že se najde někdo, kdo to chce dělat. Věřila jsem, že obec je vedena dle nejlepšího vědomí a svědomí. Zkrátka nejlépe, jak to představitelé dokáží. Jakmile nastoupila v roce 2010 mladá generace, přivítala jsem s radostí novou krev a očekávala svěží vítr. Když po třech letech složili hromadně funkci pro rozdílné názory na stavební práce, byla jsem zklamaná. Už tenkrát mi bylo jasné, že tato funkce není lehká, ale musí se jít cestou kompromisů a vytrvalosti. Konaly se předčasné volby v obci na rok, než byly v roce 2014 volby řádné. Po tomto roce, nově zvolení zástupci v řádných volbách se ale opět nedohodli. Tentokrát na volbě starosty a místostarosty. Čtyři noví zastupitelé okamžitě odstoupili. Obec se dostala do rozpočtového provizoria. To znamená, že se prakticky zastaví chod v obci. Cítila jsem se rozčilená a opět zklamaná. Mrhání nejen finančními prostředky, ale i volební důvěrou. V tuto chvíli jsem se i já rozhodla pro účast ve volbách spolu s dalšími 15 občany na samostatných kandidátkách. Tak jsem byla v roce 2015 zvolena. Pod tíhou zodpovědnosti a překvapení jsem se chopila funkce a snažím se nezklamat. Ve funkci jsem byla

Pokračování na str. 6

Co se v SOBu událo a co se bude dít

- Pracovnice Svazku obcí Blatenska stěhovaly v průběhu letních měsíců archiv SOB do nových prostor, které SOB užívá na základě smlouvy o pronájmu prostor s Městem Blatná.
- Byla připravena zpráva o činnosti SOB za rok 2020 pro kronikáře Města Blatná.
- V pondělí 23. srpna 2021 proběhlo dílčí přezkoumání hospodaření Svazku obcí Blatenska za rok 2021 s výsledkem „nebyly zjištěny chyby a nedostatky“. Přezkoumání hospodaření provedl Krajský úřad – Jihočeský kraj.
- Během měsíce září v projektu „Komunální služby na Blatensku“, registrační číslo: CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0015705 byla zpracována a podána žádost o platbu a zpráva o realizaci projektu za druhé monitorovací období. Na tento projekt obdržel Svazek obcí Blatenska dotaci od Místní akční skupiny Blatensko ve výši 2 857 087,00 Kč. V rámci projektu došlo k nákupu veškerého vybavení pro provoz prání, žehlení a mandlování prádla a k zaměstnání osob z cílových skupin s potřebou flexibilní formy zaměstnání.
- Na Svazku obcí Blatenska se pomalu začíná připravovat návrh rozpočtu na rok 2022. Ten bude nutné vyvěsit ve všech členských obcích na úřední desky. Projednání návrhu rozpočtu SOB na rok 2022 případně na poslední letošní Valnou hromadu, kterou plánujeme na začátek prosince 2021.
- Průběžně byla poskytována poradenská činnost dle aktuální potřeby starostů případně dalších pracovníků obcí.
- Své příspěvky, články, reportáže i s fotografiemi, pozvánky na dění u Vás, další informace o životě ve Vašich obcích posílejte, prosím, pouze na naši e-mailovou adresu: sobacek@blatensko.eu.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB

Kalendář SOB na rok 2022

Od poloviny srpna je možné zakoupit tradiční stolní kalendář SOB na rok 2022 v prodejně Hračky a papír Alena Tomášková Blatná a v Informačním centru Blatná. Stolní kalendáře budou k dispozici samozřejmě ve všech členských obcích SOB koncem září.

Informace v kalendáři slouží jako pozvánky na nejrůznější akce na Blatensku v roce 2022. Zároveň je kalendář dokumentací toho, jak proběhly plesy, maškarní bály a vůbec všechny společenské, kulturní, sportovní a další události v našem regionu.

Foto na titulní stránce kalendáře „Zima na Homoli ve Skaličanech“ nám poskytl pan Václav Cheníček.

Poděkování za pomoc při realizaci kalendáře z Blatenska patří všem obcím, organizátorům akcí, fotografům a dalším „spolutvůrcům“ našeho kalendáře.

Pro každého autora zveřejněných fotografií budou připraveny k vyzvednutí 3 kusy kalendářů na rok 2022 v kanceláři SOB na adrese Spálená 727, Blatná. Autoři fotografií mohou kalendáře vyzvedávat od 1. října 2021.

Dana Vohryzková a Bohumila Hoštičková

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Základní informace o projektu CSS

Realizace projektu Svazu měst a obcí ČR s názvem „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce“, zkráceně také „Centra společných služeb“ (CSS), reg. č.: CZ.03.4.74/0.0/0.0/15_019/0003017 byla ukončena k 31. prosinci 2019. Od 1. ledna 2020 do 31. března 2020 běžela tzv. povinná udržitelnost po ukončení projektu. Druhé prodloužení projektu probíhalo v době od 1. dubna 2020 do 31. prosince 2020. Od 1. ledna 2021 do 31. října 2021 probíhá dále tzv. povinná udržitelnost po ukončení projektu. Touto povinností se rozumí pokračování v aktivitách Centra společných služeb minimálně v rozsahu jednoho pracovního úvazku.

Realizační tým CSS Blatensko tvoří:

Dana Vohryzková, tel.: 728 881 358

e-mail: vohryzkova@blatensko.eu

Kancelář SOB na adrese:

Na Tržišti 727, Blatná

tel.: 728 881 358, 383 420 300

e-mail: blatensko@blatensko.eu

Úřední hodiny:

Pondělí	8.00–11.00	12.30–16.00
Středa	8.00–11.00	12.30–16.00
Pátek	8.00–11.00	

Katalog veřejných služeb je k dispozici na <http://www.blatensko.eu/svazek-obci-blatenska/centra-spolecnych-sluzeb-projekt-smo-cr/> nebo k vyzvednutí v tištěné podobě v kanceláři SOB.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB

VU3V na Blatensku

Česká zemědělská univerzita v Praze
Provozně ekonomická fakulta

Virtuální univerzita třetího věku bude pokračovat i v zimním semestru nového akademického roku 2021/2022. Poprvé se sejdeme ve čtvrtek 30. září 2021 v 9,00 hodin ve velké klubovně Komunitního centra aktivního života v Blatné. V zimním semestru máme na výběr opět ze dvou kurzů – první kurz „Architekti evropského baroka“ a druhý kurz „Dějiny oděvní kultury“. Druhý kurz bude zahájen ve čtvrtek 7. října 2021 také v 9,00 hodin. Studenti mají možnost navštěvovat jeden z kurzů, nebo mohou navštěvovat oba kurzy současně. Každý kurz obsahuje 6 přednášek.

Zájemci o studium Virtuální univerzity třetího věku se mohou přihlásit ještě před zahájením zimního semestru osobně v kanceláři SOB na adrese: Spálená 727, Blatná nebo e-mailem: blatensko@blatensko.eu případně na telefonu: 728 881 358. Poslední možnost pro přihlášení je pak při zahájení zimního semestru přímo na přednáškách vždy ve čtvrtek (tj. 30. 09. 2021 a 7. 10. 2021). Cena jednoho kurzu vychází na 350,00 Kč. Tuto částku je potřeba uhradit bankovním převodem na bankovní účet SOB.

Dana Vohryzková

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do listopadového vydání
SOBáčku č. 82**

je v neděli 7. 11. 2021.

Příspěvky posílejte na e-mail:

sobacek@blatensko.eu

Svazek obcí Blatenska
Spálená 727, 388 01 Blatná
IČO: 68538189
Dana Vohryzková tel.: 728 881 358
e-mail: pradelna@blatensko.eu

Komunální služby Blatenska

praní a žehlení | mandl | švadlena

PONDĚLÍ | 9,00 – 12,00; 13,00 – 16,00

(příjem a výdej zakázek švadlena)

ÚTERÝ | 9,00 – 12,00

STŘEDA | 9,00 – 12,00; 13,00 – 16,00

ČTVRTEK | 9,00 – 12,00

PÁTEK | 9,00 – 11,00

| U **ručního žehlení** se připočítává částka 20,-Kč za kus.

| **Ceny** jsou konečné, nejsme plátcí DPH.

| **Dopravu** nezajišťujeme.

| Individuálně může být stanovena cena vyšší např. u nestandardního prádla velkých rozměrů nebo při silném znečištění.

| **Dodací lhůta 5 dní**, do dodací lhůty se nezapočítává den příjmu, sobota, neděle a svátky.

Ceník praní a mandlování prádla

platnost od 1. 2. 2021

1. Kapna.....	17,- Kč
2. Prostěradlo.....	15,- Kč
3. Powlak na polštář.....	10,- Kč
4. Ručník, utěrka.....	7,- Kč
5. Osuška.....	9,- Kč
6. Ubrus.....	15,- Kč
7. Závěs, záclona.....	21,- Kč
8. Sedák.....	10,- Kč
9. Mikina, vesta, košile.....	20,- Kč
10. Tričko.....	15,- Kč
11. Kalhoty.....	30,- Kč
12. Zástěra, šaty.....	14,- Kč
13. Ponožky.....	8,- Kč
14. Plyšové hračky do 30 cm.....	10,- Kč
15. Potah na matrace.....	100,- Kč
16. Spacák slabý.....	30,- Kč
Spacák silný.....	50,- Kč
17. Mikroutěrka.....	4,- Kč
18. Chňapka.....	8,- Kč
19. Plášť.....	35,- Kč
20. Bunda slabá.....	50,- Kč
Bunda silná.....	100,- Kč
21. Deku slabá.....	25,- Kč
Deku střední.....	50,- Kč
Deku velká.....	70 - 100,- Kč
Deku ovčí vlna.....	100,- Kč
22. Podložka do postele ovčí vlna.....	50,- Kč
23. Potah sedací souprava.....	90,- Kč
24. Potah křeslo.....	40,- Kč
25. Polštář malý.....	30,- Kč
Polštář velký.....	50,- Kč
26. Potahy auto.....	25,- Kč
27. Sedák zahradní silný malý.....	25,- Kč
Sedák zahradní silný velký.....	50,- Kč
28. MANDLOVÁNÍ vyprané suché prádlo na jednolůžko (kapna, polštář, prostěradlo).....	10,- Kč

MAP Blatensko II

V květnu se podařilo uskutečnit Setkání zástupců zapojených škol, kde proběhlo informování všech zástupců o plnění aktivit projektu, byl představen plán na další období a diskuze na téma udržení akčního plánování ve vzdělávání. Přítomní se shodli, že pokračování projektu MAP je pro území Blatenska samozřejmostí.

Z projektu bylo podpořeno několik implementačních aktivit, např. EDUBUS pro vzdělávání na základních školách (téma roboti) nebo knihy pro pasování čtenářů v knihovně v Blatné a Bělčicích.

V červnu proběhla prezenční jednání všech pracovních skupin. Na těchto jednáních se řešily aktivity projektu a samozřejmě také další možnosti implementačních aktivit bez omezení. Další setkání se plánují na přelomu měsíce září a října, doufáme, že rovněž v prezenčním režimu. 😊

Na konci července byla podána další Zpráva o realizaci projektu společně s Žádostí o proplacení nákladů projektu. V současné době probíhá kontrola ze strany řídicího orgánu (MŠMT).

Realizační tým MAP Blatensko II

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MAS Blatensko dne 16. 8. 2021 podala koncepční část žádosti: Strategie MAS Blatensko 2021–2027, nyní pracuje na připomínkách ze strany Řídicího orgánu. Nová Strategie bude podkladem pro vyhlášení výzev v novém dotačním období.

Do 15. listopadu by měla být vyhlášena poslední výzva do IROP v probíhajícímu dotačním období.

7. výzva IROP – Kvalitní a dostupné vzdělávání pro všechny generace III. Informace budou uvedeny na webových stránkách MAS Blatensko, o. p. s. za MAS Blatensko, o. p. s. Ilona Mašková, manažer MAS a IROP

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Obec Mačkov - Pokračování ze str. 1

V roce 1841 byla na okraji obce zbudována cihelna. Nejednalo se o první ani poslední cihelnu, ale přilehlý stále stojící komín k jedné z nich se stal výraznou zachovalou dominantou obce.

Kronika se začala psát v roce 1924. V tu dobu bylo v Mačkově 60 popisných čísel. První kronikář byl Josef Pichner narozen r. 1874 v čísle popisném 11. Obyvatelstvo se živilo hlavně výnosem polního hospodářství. Jsou zde zastoupeny také živnosti pohostinské, kovářské, kolářské i tesařské.

V centru obce na návsi stojí kaplička se zvoničkou. Podle kroniky byla kaple založena v roce 1809 a je zasvěcena sv. Janu Nepomuckému. Předtím stál zřejmě na tomto místě jen zvonek, který se připomíná již v roce 1760. Roku 1885 byla pro kapli zřízena nová korouhev, socha Panny Marie a socha sv. Jana Nepomuckého (zakoupeny na Svaté hoře). Původně zde byly také dva starožitné obrazy na plátně, a to sv. Václav a Madona s dítětkem, které obec v roce 1926 darovala Okresnímu muzeu v Blatné. Při kapli stojí také křížek a památník obětem 1. světové

války, který byl postaven v roce 1924 Karlem Trčkou z Blatné. Jeho svěcení probíhalo 24. srpna téhož roku. První zmínka o hostinci v Mačkově je již v roce 1654. V roce 1868 byly v Mačkově tři hospody. Roku 1897 se započalo se stavbou železnice. Příčinil se o to svobodný pán Ferdinand Hildprant. Dokončena byla v roce 1899.

Současnost

Obec Mačkov najdete v Jihočeském kraji zhruba 2 km jižně od Blatné na silnici vedoucí dále směrem na Čekanice a Lažany. Rozloha katastrálního území ze 507,71 ha. Obec vlastní 74 ha lesa, 6 rybníků a 91 ha polí a luk. Nachází se v nadmořské výšce 454 m n. m. Katastrální území obce Mačkov je zcela obklopeno územím města Blatná, jako kdyby Blatná byla předměstím Mačkova (smích). To je samozřejmě nadsázka. Nerada bych naštvála kované Blateňáky. Z geomorfologického hlediska je Mačkov součástí blatenské pahorkatiny, která tvoří celek jihozápadní části středočeské pahorkatiny na pomezí středních, západních a jižních Čech.

Obcí vede železniční trať ze Strakonice do Blatné, respektive do Březnice. Obec má cca 297 trvale žijících obyvatel, z toho 200 je obyvatel z Mačkova a cca 100 žije v Domově Petra. Zhruba pro padesát zmíněných klientů funguje obec jako opatrovník. V obci je 97 popisných čísel. Mačkov má jednu odlehlou část zvanou Hříbárna, kde žijí dvě rodiny s trvalým pobytem a další 3 č. p. obývají chalupáři. Počet obyvatel je v obci víceméně stálý. Obec nevlastní pozemky poblíž zástavby, které by byly vhodné k vybudování inženýrských sítí k možné výstavbě.

Při procházce naší malebnou obcí byste neměli vynechat následující zastávky, které stojí za pozornost. Sportovní vyžití v Mačkově představuje krásné víceúčelové hřiště a hřiště pro malé děti. V letních měsících skýtá příjemné osvěžení v čistém prostředí lom Balkov, který provozuje automotoklub Mačkov. Na kopci zvaném Hůrka byl zbudován koncem roku 2016 pomník K. H. Borovského. K jeho vztyčení došlo 110 let od položení základního kamene, který byl usazen 50 let po smrti K. H. B., jako připomenutí tohoto výrazného spisovatele a novináře. Je jediný v Jihočeském kraji. A konečně, všichni obyvatelé obce jsou vděční za fungující hospůdku, kterou nejdete ve víceúčelové budově spolu s obecním úřadem, sálem a ordinací lékaře. V obci působí několik spolků. Hasiči, automotoklub, myslivci a pingpongový spolek. SDH je nejstarší, založený v roce 1911. Je mu k dispozici nejen nová obecní hasičská stříkačka, ale také udržovaná stará koňská stříkačka.

Nedílnou součástí obce je Domov Petra. Jedná se o ústav sociální péče pro lidi s mentálním a kombinovaným postižením. Stavba začala roku 1997. Roku 1999 byl ústav uveden do provozu. Řizovatelem je Jihočeský kraj v ČB. Nabízí chráněné bydlení i ambulantní službu – sociálně-terapeutické dílny. V areálu se kromě ubytovací části nachází bazén, který je dostupný i veřejnosti, vjemová místnost, sál, prádelna, kuchyně, jídelna, kurty, konírna, skleníky atd. Kapacita objektu je cca 122 lůžek. Pracuje v něm cca 100 zaměstnanců. Jedná se o krásný výstavní areál.

Práce v obci: Trochu z toho, co jsme udělali za poslední léta.

Kromě toho, že jsme ušetřili nemalou částku peněz na budoucí velké projekty (ČOV, vodovod do zbývajících částí obce), které nás čekají, jsme vybudovali a opravili za přispění dotací z různých titulů co bylo třeba. Nejdříve byl pořízen traktůrek, křovinořezy, kára a jiné vybavení na úklid. Údržbu obce zajišťujeme také přes dotace z pracovního úřadu. Tu nám obstarávají „naši kluci“ – klienti Domova Petra: Bohouš a František. Jsme s jejich prací spokojeni, moc si jich vážíme a děkujeme jim.

Zmodernizovali a rozšířili jsme veřejné osvětlení. Směrem k Čekanícím a k Hněvkovu jsme vybudovali nové. Zmodernizovali rozhlas, přivedli el. proud do kaple, opravili jsme komunikace na návsi a v přilehlých ulicích k hlavní silnici. Nově zařídili OÚ nábytkem, zavedli vodu na OÚ a zřídili malou kuchyňku. Nově vybavili sál obce stoly a židlemi, obložili výčepní pult, pořídili nové stoly a židle do hospůdky. Vybavili zásahovou jednotku novým oblečením včetně helem a letos jsme pořídili novou hasičskou stříkačku. Nakoupili stany a sety na různé kulturní akce. Zhodnotili jsme rybníky. Pořídili nebo opravili požeráky, vyhrnuli bahno a zpevnili hráze. Koupili pozemky a dva rybníčky okolo obecního vrtu spolu s budovou, kde má obec dočišťovací stanici pro obecní vodovod. Vyměnili vodoměry na dálkový odečet a sepsali platné smlouvy. Staráme se o lesy, kde nám převážnou většinu dřeva vzal kůrovec. Sehnali jsme dotace na tuto kalamitu, dotace na oplocenky, sazenice a pěstební činnost. Změnili jsme hospodaření v lesích z pronájmu na hospodaření vlastní za pomoci lesního hospodáře. Získali od předešlého nájemce peníze za přetěžené dřevo, které nám nájemce dlužil a nechtěl proplatit.

Tento rok: Jakmile nastalo jaro, dobudovali jsme rozdělané víceúčelové hřiště. Položili umělý povrch, dokončili oplocení a terénní úpravy. Další stavební práce probíhaly na rekonstrukci kaple. Kaplička získala novou střechu, okapy, el. hodiny, a elektrické zvonění. Nechali ji okopat, odvětrat a umístili do ní alarm a vysoušeč. Následovala stavba kanalizace a vodovodu směrem k Domovu Petra. Ještě před kolaudací této stavby jsme začali shánět finanční prostředky na chodník v této části obce. Prostředky jsme nakonec získali jako mimořádnou dotaci z kraje. Tento měsíc jsme předali další staveniště, a to pro vybudování cyklostezky směrem k městu Blatná. Cyklostezka povede po levé straně směrem z Mačkova do Blatné. Krom těchto projektů, které jsou všechny kryty dotací a prozatím bez více nákladů, opravujeme stávající vodovod. U nádraží jsme vyměnili část zanesené kanalizace. U části zvané Cihelna máme hotový projekt na obchvat vodovodu od betonárky. Věřím, že do konce roku vše klapne, stavby budou ukončeny a přes zimu zkolaudovány.

Z kultury: 18. září bude v Mačkově velká sláva konaná na návsi. Obec pořádá setkání rodáků, 110 let hasičského sboru a 200 let od narození K. H. Borovského. Dále nás čekají tradiční akce jako vítání občánků, zlaté svatby, setkání dříve narozených, výroční schůze, vázání věnců, koledy u stromku atd.

se rozhodovala, jakou cestou jít dál. I na nátlak rodiny, kterou jsem v té době hodně zanedbávala, jsem se rozhodla požádat zastupitelstvo o jeho názor. Změnu starosty nebo uvolnění této funkce. Nyní působím 2 roky jako uvolněná starostka. Do zastupitelstva volíme 7 členů. Nyní nás je minimální počet 5. Chtěla bych touto cestou poděkovat celému zastupitelstvu – panu H. Hokrovi (odpadové hospodářství a rybníky), p. V. Pangráčové (kultura), p. P. Bláhovi (zapisovatel, stavení a kulturní poradce) a hlavně místostarostovi M. Šmídovi a paní účetní M. Vrbové za podporu a pomoc. Moc si vážím toho, že jsme skvělý tým a táhneme za jeden provaz. Zastupitelé, kteří se nedokáží dohodnout, nemohou posouvat obec vpřed.

S jakými představami jste šla do komunálních voleb? Jaké jsou slasti a strasti starostky obce?

Pokud se ptáte do posledních voleb, tak s představou pokračovat v rozdělané práci. Udržet rozbíhající se kulturní akce, stmelovat obyvatele, pokračovat v rozpracovaných stavebních projektech a jejich zrealizování, v obnově lesa, v opravě rybníků, v dovybavení obce.

Slasti starosty spočívají v uznání a pochvalu, v uspokojení ze zdárně dokončeného díla, v obstarání financí na záměry obce, ve spokojenosti občanů.

Strasti jsou s úředním šimlem, s netolerancí, s nepřejícností, se sobeckostí. Každý starosta to zná. Nikdy se nezavděčíte všem. Nejvíce se ozývají ti, co nikdy nepomůžou ostatním, sobě ale pomáhají vždy a za každých okolností. Některé strasti jsou zbytečné, způsobené lidmi. Jiné jsou způsobené neznalostí nebo zlobou. Neustále se mění zákony a pravidla mě nutí k soustředěnosti a ke strachu z toho, co jsem kde nestihla, opomenula atd. Větší města mají na každý úsek odbory a školené pracovníky, na malé obci je to zcela jiné.

Koukám, že strastí je více než slastí. No jo no, starosta a ne radosta.

Jaké problémy Vaší obce Vás nejvíce trápí a jak byste je chtěla řešit?

Trápí mě lidé, kteří nevidí dál než k plotu svého pozemku. Nevidí souvislosti a způsobují problémy, které budu muset řešit nebo je možná bude muset jednou řešit celá obec. Ta přeci není zastupitelů, jak si někteří myslí. Obec je nás všech. Asi je naivní si myslet, že pro blaho celé vsi budou všichni pracovat a přistupovat k celé obci a jejímu majetku jako k vlastnímu, a ne jako k nepříteli. V malé vesnici se žije jinak než ve velkém městě. Toto by si měl každý uvědomit a zkusit chápat běh, život, vztahy a tradice obce. Obec je prostě velká rodina, která má své hrdiny i své zlobili. ☺

Trápí mě, že nejde vše udělat tak, jak na papíře. Nejde udělat čáru v obecních pozemcích na síti obce, když obecní pozemky nejsou. Nejde vybudovat nové parcely, nejde okamžitě zbudovat čistička a rozšířit vodovod. I město Blatná má okolo Mačkova ve správě obce, které tyto problémy také mají. Musí se pracovat postupně, systematicky a s vizí.

Co chystáte pro obyvatele Vaší obce na nejbližší období a jaké máte dlouhodobé plány?

Na nejbližší období máme v plánu uspořádat společnou akci na návsi – setkání rodáků, 110 let hasičského sboru a 200 let od narození K. H. Borovského. Nechali jsme na tuto akci vytisknout a svázat kroniky obce a hasičskou kroniku. Lidé se mohou podívat i do papírové podoby, a ne pouze v počítači. Obec jako ochránce historie nemusí mít strach o zničení originálů. Dále nás čeká množství tradičních kulturních akcí, které dlužíme a nové co se plánují, jako besedy, divadla atd. Také práce okolo rybníků a lesů. Z nových projektů nás čeká zadání dokumentace na opravu budovy zvané „Cihelna“, kde má obec vodárnu a sklad. Rozhodnutí, jakým způsobem rozšířit vodovod do 2/3 obce a následně zadání projektové dokumentace. Rozhodnutí, zda cestou využití dvou vrtů, které nám v obci buduje geologická stanice, nebo cestou rozšíření stávajícího vrtu. Vše závisí na jejich čistotě a vydatnosti. Následně projekt na rozvedení vody do celého zbytku obce. Čeká nás i rozhodnutí, jaký druh čističky vybudovat, zadat projekt a případná realizace. V obci se začíná opravovat nádražní domeček. Máme z toho velkou radost. Tento objekt chceme využívat pro spolky v obci, k soukromým oslavám, jako klubovnu pro mládež a z části pro sklad obecních potřeb. Chceme na dotace pořídit workoutové (posilovací) hřiště. Také jsem ráda, že došlo k dohodě s pracovníky pozemkové reformy na realizaci projektu cest. Do dvou let budou tyto cesty vystavěny. Jedna povede k odlehlé části obce na Hříbárnu a druhá okolo 4 rybníků. Drašťák, Závist, Sakovák a Podolský. Tato cesta je ve velmi žalostném stavu, místy není zbudovaná vůbec. Závist je nově vybudovaný rybník pana Bláhy (u srubu), Sakovák je obnovený rybník pana Fiňka (u tvrze). Z tvrze jsou dnes patrný jen základy věží.

Rozhovor se starostkou obce Ma4kov - Pokračování ze str. 1

jako neuvolněná starostka. Zastávala jsem funkci vedle svého hlavního prac. Poměru, a to účetní ve firmě Dura. V řádných volbách v roce 2018 jsem byla znovu zvolena. Po třetí čtvrté roce práce v úřadě, v zaměstnání a v domácnosti jsem byla na pokraji nervového kolapsu. Dlouho jsem

Jak vidíte „svou“ obec za 10 nebo 20 let?

Jak vidím obec za 10–20 let? Malebnou, krásnou, vzkvétající, rozvíjející se, místo, kde se mají všichni rádi (smích). Věřím, že když to člověk myslí upřímně a neočekává nemožné, je zapálený a pracovitý, ostatní strhne a rádi ho podpoří.

Prozradíte na sebe něco osobního?

Celý život žiji v Mačkově tak jako moje mamka a její mamka. Mám ráda smích, život, lidi, Mačkov, ráda sportuji, cestuji. Mám ráda různorodost mé práce. Mám dvě dospělé děti, které mi dělají radost. Mám relativně zdravé oba rodiče. Ti mají dva psy (jsou jako moji), dcera má kočku (je také spíše má), mám kde bydlet a práce nad hlavu. Na dvoře zvířata, zahradu, zahrádku. Okolo sebe milující lidi. Co víc si přát. Jsem prostě šťastná Mačkovanda.

Co Vám udělá radost? A co Vás zaručeně rozčílí?

Co mně udělá největší radost a co mě zaručeně rozčílí je moje rodina. Zná to každý...

Z pracovních věcí mi dělá radost vše, co se podaří, ať je to získání dotací, vybudování čehokoliv nebo vydařená kulturní akce, či práce v lesích. Také mi dělá radost dobře fungující hospoda atd. Rozčílí mě lidé, kteří se neumí postavit k práci, ale mají plná ústa slov. Totálně rozdílný názor na věc. Pak jsem netrpělivá, podrážděná, přestávám takové lidi vnímat a naslouchat jim. Tuto stránku musím ještě vypilovat 😊.

Které místo v Jihočeském kraji (mimo Vaši obec) máte ráda?

Blatnou, je to město, které mám spjaté s celým svým životem. Jesle, školka, škola, střední, zaměstnání jedno, pak chvilka v Písku, po mateřské druhé zaměstnání až do doby odchodu na obec. Prostě nevidět blatenskou věž, tak jako bych nebyla. Mačkov je opravdu blízko, 2 km po rovině, bez lesa, ideální lokalita. Pak mám ráda kulturní dědictví – Hlubokou, Krumlov, Zvíkov, Kašperk. Z přírodních krás řeky, přehrady. Dříve Lipno, nyní jsem přilnula k Orlíku a k plavbám. Hlavně ale Šumavu. Šumavu miluji jak na kola, lyže, tak pěšky. Třeba se na toulkách krajinou potkáme.

Co říci závěrem?

Děkuji za rozhovor, za možnost představení obce. Přeji Vám hlavně zdraví a mnoho příjemně prožitých chvil. Malé radosti, které dělají velkou radost. Starostmi se nenechte převálcovat. Vše se přeci nechá řešit a má řešení. Přeji Vám udržet si pozitivní myšlení a nenechat se udolat negací kolem vás.

**Přehled počasí
v Blatné za srpen**

Průměrná teplota: 16,1 °C,
odchylka od normálu: – 0,8 °C
Úhrn srážek: 68,3 mm, tj. 91 %
normálu.

Měsíc jako celek teplotně i srážkově velmi slabě podnormální. Srpen se začal chladným, podmračeným a často deštivým počasím. Během jeho první dekády spadlo 43 mm srážek. Druhá dekáda byla až extrémně suchá, protože za ní spadlo jen 0,4 mm srážek, ale vzhledem k velké nasycenosti půdy vodou z předchozích na srážky velmi bohatých měsíců nenastalo žádné viditelné sucho. Ve druhé dekádě také srpen přinesl svoje nejteplejší dny. Největší teplo bylo ve dnech 13. až 15. Dne 15. bylo i naměřeno měsíční teplotní maximum 29,7 °C. Třetí srpnová dekáda již byla znovu chladná, proměnlivá a přinesla obvyklé množství srážek. Měsíční teplotní minimum bylo naměřeno dne 25., kdy teplota klesla na 6,3 °C. Srpen bývá většinou velice slunným měsícem, ten letošní ale slunečního svitu kvůli nadprůměrné oblačnosti přinesl zhruba o 70 hodin méně, než činí dlouhodobý normál pro naši oblast (230 hodin). V srpnu byla také nadprůměrná vlhkost vzduchu, což právě souvisí jak se sníženým slunečním svitem, tak s následkem na srážky bohatého celého léta. V srpnu se vyskytlo 7 dnů s bouřkou, ve kterých bylo zaznamenáno 161 výbojů blesků střední a vyšší intenzity. Vyskytlo se i nadprůměrné množství mlh, celkem v osmi dnech a rovněž osm bylo letních dnů, což je ale podprůměrné množství.

Zdeněk Vondra

**Policie České republiky
– KŘP Jihočeského kraje,
Územní odbor STRAKONICE****Policisté zvou zájemce
na workshop**

Strakoničtí policisté zvou všechny zájemce o práci u Policie České republiky do sportovního areálu STARZ Strakonice v ulici Máchova 108. Ve čtvrtek 14. října 2021 od 14:00 do 18:00 hodin zde proběhne náborový workshop pod heslem „Hledáme tě! Máš na to, stát se policistkou či policistou?“

Pro všechny, kdo uvažují o zajímavé a náročné práci policisty, připraví policejní instruktoři Územního odboru Strakonice fyzické testy, které jsou jednou z podmínek přijímacího řízení pro přijetí k policii. Fyzické přezkoušení se skládá ze čtyř disciplín – běhu na 1 000 metrů, člunkového běhu 4x10 metrů, celomotorického testu a kliků.

V den workshopu, ve čtvrtek 14. října 2021, si uchazeč vyzkouší, co by ho při přijímacích testech čekalo. Velkým benefitem pro všechny je pak certifikát, který obdrží ten, kdo bude úspěšný. Certifikát je platný jeden rok. Ten, kdo by se o práci policisty ucházel, bude mít jednu část přijímacích testů splněnou. Policisté z terénu také přistaví policejní vozidla a zájemci si mohou s policisty popovídat, co reálně policejní práce obnáší a co umí používaná technika.

Uvítáme, pokud se zájemci předem zaregistrují na personálním oddělení, kontakt: e-mail: st.pis@pcr.cz, tel.: 974 235 400, případně 974 237 207. Nebudete odmítnuti, ani pokud se dostavíte bez registrace přímo na sportoviště.

WORKSHOP

POLICISTOU NA ZKOUŠKU

14. října 2021 od 14:00 hod.

Sportovní komplex STARZ, Máchova 108, Strakonice

vyzkoušej,
zda máš
fyzickou
pro přijetí
do služebního
poměru

Krajské ředitelství Policie JČK

Územní odbor STRAKONICE

+420 974 237 207, 974 237 400

st.pis@pcr.cz

Oznamování plánovaných odstávek elektřiny bude pro občany rychlejší a efektivnější

Plakátky, které značily části ulic, kde nepůjde elektřina kvůli opravám nebo dalších jiným pracím na rozvoji a modernizaci distribuční sítě, zmizí. Od 1. září mění společnost EG.D na části svého distribučního území způsob, jakým bude informovat zákazníky o plánovaných odstávkách elektrické energie.

„Rozhodli jsme se sjednotit způsob, jakým budeme ohlašovat plánované odstávky elektřiny. Zvolili jsme přitom tu nejjednodušší, nejrychlejší a nejekologičtější možnost a tím je elektronické oznámení.“ vysvětluje Lukáš Svoboda z oblastního managementu společnosti EG.D.

Tato změna se od září bude týkat celých jižních Čech a podstatně části Kraje Vysočina. „Právě v těchto lokalitách jsme doted“ kromě elektronických informací v datových schránkách vylepovali i informační letáky,“ dodává Miloš Morávek z oblastního managementu.

Služba Distribuce24 je bezplatná a poskytuje nejen informace o plánované odstávce elektřiny.

Po zaregistrování na **portálu Distribuce24** zde zákazníci najdou svá odběrná místa. Ve svém účtu si nastaví kontaktní údaje, na které pak budeme ještě zvlášť posílat informace o odstávkách, poruchách nebo servisních pracích.

Zaregistrovat do portálu se dá jednoduše na webu www.egd.cz/d24, stačí si vybrat možnosti které jim nejvíce vyhovují. K uvedené registraci pak stačí pouze několik základních údajů, které najdete na faktuře za elektřinu. Pro snadnější přístup k registraci pomůže i letáček s QR kódem, který Vás na danou stránku přímo navede.

Případné dotazy na info@egd.cz nebo na 800 22 55 77.

Dáme vám vědět o každé plánované odstávce elektřiny

Rádi byste se o každé odstávce naplánované pro vaše odběrné místo dozvěděli přes SMS, e-mail nebo zprávu do datové schránky? Registrovat se do portálu **Distribuce24** a jednoduše si vyberte ty možnosti, které vám nejlépe vyhovují. Stačí vám k tomu několik základních údajů, které najdete na faktuře.

Pro ověření výpadku použijte naši mobilní aplikaci.

portal.distribuce24.cz

eg.d
ČLEN SKUPINY E.ON

ČEKANICE Odhalení pamětní desky Vlasty Stranecké

V Čekanicích u Blatné byl před 120 lety odhalen pomník Mistru Janu Husovi. Za velké účasti místních občanů přednesl tehdy slavnostní projev okresní tajemník, zemský poslanec a velký vlastenec Antonín Kalina z Blatné. Návrh pomníku vypracoval významný český architekt Jan Vejrych, který projektoval bezpočet staveb v Českých zemích, ale i ve Vídni. Pomník Mistra Jana Husa nechala v roce 1901 postavit k památce svého zemřelého syna Milana, velkého vyznavače Husova učení, majitelka panství Čekanice z přelomu 19. a 20. století, paní Vlasta Stranecká. Tento památník byl prvním nefigurálním pomníkem, který byl tehdy v Čechách postaven a kámen byl nápadně podobný tomu, který byl v Kostnici zbudován k památce Jana Husa a Jeronýma Pražského v roce 1862.

Paní Vlasta Stranecká byla ve své době považována za velmi úctyhodnou ženu a pro svou dobročinnost za mecenášku chudých. Podporovala vzdělání místního obyvatelstva, zejména chudých dětí, a tím dokázala pozitivně změnit jejich životy. Pořádala v Čekanicích kurzy pro emancipaci venkovských dívek, založila hospodářskou školu s kurzy košíkářství a pěstování vrby. Od roku 1901 vydávala v Čekanicích „Blatenské listy“, časopis „V Boj“ a podporovala založení místní lidové knihovny. Na vlastní náklady posílala místní občany a větší děti na národopisné výstavy do Prahy. Při obecných školách v Sedlici a v Lažanech provozovala pro chudé děti zdarma polévkové kuchyně.

V Sedlici založila krajkářskou školu a starala se o odbytný neprodejných krajků a prezentaci krajkových výrobků na hospodářských výstavách v Praze a v Londýně. Tím se zasloužila o rozvoj krajkářství v Sedlici a okolí. Nemalé prostředky věnovala na podporu sociálně slabých rodin.

Kromě pomníku Mistru Janu Husovi zadala Vlasta Stranecká u architekta Jana Vejrycha ještě novorenesanční kovanou zámeckou bránu, která se bohužel nedochovala, dále adaptaci zámecké kaple a obloučkovité štíty na budovách v hospodářském dvoře i u lihovaru. Část obce se zámek a dvorem tak získala honosnější vzhled.

Zhruba 50 lidí strávilo sobotní odpoledne 28. 8. 2021 na malé slavnosti, při níž byla odhalena na pomníku M. J. Husa příbuznými paní Vlasty Stranecké pamětní deska.

Sponzorovala ji rodina Veringerova a nemalou práci na desce odvedl místní kovář. V programu se hovořilo o dobročinnosti Vlasty Stranecké, o stavbě pomníku a o životě a učení Mistra Jana Husa. Celou slavnost oživil hrou na příčnou a zobcovou flétnu mladý hudebník ze sousedních Lažan, Jan Běhavý. Akce pokračovala v místní klubovně, kam byli všichni zúčastnění pozváni a díky partě spolehlivých občanů, kteří se podíleli na programu a přípravě pohoštění, měla zdárný průběh. Je potěšující, že se poměrně dost lidí zajímá o historii malé vesnice, jako jsou Čekanice. Děkuje všem, kteří na slavnost přišli.

M. Hrubá

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Oslavenci a jubilea v osadě Drahenický Málkov – říjen

Makovský Zdeněk 70 let

Osadní výbor Drahenický Málkov přeje pevné zdraví a životní pohodu.

Společně strávily již půl století. Řeč je o manželích Jaroslavě a Josefovi Viktorových, kteří v srpnu oslavili zlatou svatbu. Ke společnému soužití jim přejeme hlavně hodně zdravíčka a dobré nálady.

V Málkovské kapličky se křtiny naposledy konaly před šedesáti lety. Posledním dítětem zde křtěným nebyl nikdo jiný než předseda OV Drahenický Málkov pan Luboš Kylián. Moc nás těší, že po tak dlouhé době se křest vrátil mezi zdi naší kapličky. Byla zde křtěna vnučka pana Kyliána Beátka. Křest vedl pan farář Rudolf Hušek z blatenské farnosti. Dozvěděli jsme se od něj zajímavou věc a to, že naše kaplička je pravděpodobně kostelík. Pro nás málkovské to ale nadále bude kaplička. Ke mši svaté, adventnímu zpívání přibyl i křest. Budeme doufat, že nebude na dalších šedesát let poslední.

Pouťový fotbalový turnaj a propršená zábava

Na málkovskou pouť odjakživa přší nebo je strašné horko. Bohužel letos to vyšlo zase na upršené počasí. Během fotbalového turnaje se to ještě s přeháňkami zvládlo, ale večerní vodní smršť byla šílená. Ač hasiči rychle zareagovali a postavili další stan pod kterým se dalo tančit, bylo to nakonec k ničemu. Vodní živel to neodradilo a déšť měl takovou drzost, že natekl kapele do aparatury. A tak smutná kapela Scéna v půl jedenácté musela začít balit. Místní si ale poradili, a nakonec se mohlo tančit na reprodukovanou muziku.

Týž den probíhal tradiční poutový turnaj v malé kopané. Sportovního klání se zúčastnilo sedm družstev. Zápasy probíhaly ve stylu „každý s každým“. Z výsledných bodů nám vylezlo finální pořadí. Tým, který neměl prakticky konkurenci a vyhrál každý svůj zápas byly Bělčice A. Tým exceloval jak střelecky (cenu pro nejlepšího střelce obdržel Martin Ráž), tak oplýval výborným gólmánem který „pustil“ jen tři góly (cenu pro nejlepšího brankáře získal Martin Kočovský). S jedním prohraným zápasem skončili druhí kluci z Totální jízdy. Třetí místo překvapilo samotné oceněné. AFK Rozmetač je tradičním účastníkem turnaje. Do jejich řad přibýlo ještě jedno ocenění, a to pro nejužitečnějšího hráče, které si odnesla Naty Kostohryzová. Bramborová medaile opět připadla domácímu Grand Hotelu Málkov. Letos chyběl opravdu jen kousíček ke stupni vítězů. Páté místo bralo bělčické „béčko“, šesté místo okupovala OP Slavia a sedmé místo poputovalo k Černé růži. Tak zase za rok, kluciíí.

Za organizaci turnaje děkujeme Vlastovi Lukešovi a Luboši Kyliánovi ml. O zbytek se postaral místní sbor dobrovolných hasičů. Děkuje.

Rozloučení s prázdninami

I přes nepříznivé počasí přišlo konec prázdnin oslavit na padesát občanů a chalupářů. Sešli jsme se na návsi okolo páté hodiny v sobotu 28. srpna. K jídlu byly klobásky a pečené masíčko a další dobroty, které přinesly místní ženy. Sedělo se až do noci.

Bude se konat:

V sobotu 9. října (pokud covid dovolí) se bude konat pouťová taneční zábava se skupinou Tamty. V neděli 10. října by měla proběhnout mše svatá v naší kapličky.

Lucie Kyliánová

BLATNÁ

JAK jsme si užili fajn dopoledne

*Když se podaří, co se dařit má,
když rozkvete růže z poupěte,
když se podaří, co se dařit má,
tak je přece krásně na světě!*

Chtěli bychom poděkovat třídě V. B a jejich třídní učitelce paní Marcelle Srbové za příjemně strávené červnové dopoledne v naší třídě.

Společnými silami jsme vyrobili krásné růžové růže z papíru, které jsme věnovali na výstavu růží v Blatné. Děti pracovaly s nadšením a páťáci měli s druháčky trpělivost! Se vším jim ochotně pomáhali a dávali potřebné rady.

Jako bonus pro nás připravili další den tajný výlet kolem Blatné. V cíli na nás čekaly pohádkové bytosti, které pro nás měly přichystaná stanoviště s úkoly. Za splnění úkoly jsme všichni dostali sladkou odměnu a krásný diplom na památku.

Ještě jednou velký dík!

II. B + Lenka Motyková (třídní učitelka)

S úsměvem do nového roku

Prázdninový čas utekl jako voda a nový školní rok byl slavnostně zahájen. Naše školáky, prvňáčky s jejich rodiči i pracovníky přivítala svým „slunečným“ úsměvem, který už věstil, že se uvnitř školy udály příjemné změny.

I když pro většinu z nás bývají prázdninové měsíce dobou odpočinku a relaxace, budova školy za přispění mnoha řemeslných profesí omládala. I pedagogové pro naše žáky připravili několik překvapení.

Hned první den se na žáky usmívaly obrázky ze stěn, které pro ně namalovaly paní učitelky. Některé děti si hned vyzkoušely skákací panáky, které se objevily na chodbách prvního patra a přizemí.

Ještě jedno velké překvapení se pro žáky dokončuje. Probíhají poslední úpravy žákovské knihovny. Paní učitelky se již těší, až se budou moci velkou proměnou pochlubit.

I když stále některé chvíle připomínají přísná opatření (testování, nutnost roušek ve společných prostorech), ve třídách se vše vrátilo do tradičních kolejí. Škola ožila dětským švitořením, smíchem, hrami, učením, zpíváním, cvičením, ale i trochu zlobením. Všichni jsme moc rádi, že školní rok mohl začít tak, jak jsme byli vždy zvyklí.

Co si jenom do nového roku popřát? Aby naše školní rodina – žáci, rodiče, pracovníci – našli ruku v ruce společnou cestu, abychom si společně v cíli mohli říci: „Letos jsme vše zvládli na jedničku, jsme na sebe pyšní a těšilo nás to.“

Jana Krapsová, ředitelka školy

Na co se můžeme těšit?

1. září	Zahájení školního roku 2021/2022
1. října	Prohlídka nového sběrného dvora, třídící linky a kompostárny (Sběrný dvůr Blatná) 3.–4. ročník
7. října	Nicholas Winton - Síla lidskosti (vzdělávací program, kinosál Blatná) – 5.–9. ročník
13.–15. září	adaptační pobyt (Tábor Vrbno) – VI. A, B (p. uč. Karešová, Vejvodová, Srbová, p. Srb)
18. listopadu	plavecká výuka (zahájení 10 lekcí, Plavecká škola Písek) – 3. třídy
26. listopadu	Čertovské zastavení (vystoupení 1. a 3. tříd, tvořivá a prodejní vánoční dílna)
LISTOPAD	Bezpečnost na internetu pro rodiče žáků 5. ročníku – paní starostka Bc. K. Malečková, preventista PČR pprap. M. Tůma
3. prosince	Čerti ve škole (akce pod patronací 9. ročníku)
20. prosince	Vánoční zpívání na schodech (vystoupení 5. – 9. tříd) – začátek v 16:00 hodin (dopolední zkouška od 10:00) – <i>organizace akce závisí na aktuální epidemiologické situaci</i>
PROSINEC	Preventivní programy (Do světa) • Třída jako kolektiv – 6. třídy • Emoce – 7. třídy • Konflikt I. – 8. třídy • Sexualita a partnerství – 9. třídy
11. ledna	plavecká výuka (zahájení 10 lekcí, Plavecká škola Písek) – 4. třídy
ÚNOR/ BŘEZEN	Školní ples (KCAŽ Blatná, akce organizovaná Radou rodičů pro žáky 2. stupně) 16:00 – 22:00
5.–13. března	LVVZ (Belveder, Železná Ruda) – přihlášení žáci ze 7. ročníku
BŘEZEN	Hurá do školy (předzápisová akce pro budoucí prvňáčky a jejich rodiče) – pod patronací 5. a 9. ročníku
	Preventivní programy (Do světa) • Respekt, tolerance a úcta – 6. třídy • Komunikace – 7. třídy • Konflikt II. – 8. třídy • Ukončovák – 9. třídy
1. dubna	Zápis do 1. ročníku (14:00–17:00 hodin)
2. dubna	Zápis do 1. ročníku (9:00–11:00 hodin)
ČERVEN	Závěrečné prezentace žáků 9. ročníku
	Branná soutěž družstev – přihlášená družstva 3.–9. ročníku (organizace dle aktuálních epidemiologických opatření)
	Školní akademie (Sokolovna Blatná) – dopoledne vystoupení pro 1. a 2. stupeň, pro veřejnost od 10:15 (druhá generální zkouška) a od 16:30 hodin (odpolední vystoupení)

Nový školní rok 2021/2022 na ZŠ TGM Blatná

Letní měsíce opět utekly jako voda. Doufám, že jste si všichni užili sluníčka a dovolenou jste prožili podle svých představ.

Školní brány jsou v létě sice zavřené, ale neznamená to, že se ve školní budově nic neděje. Letošní prázdniny jsme opět věnovali různým opravám a vylepšení stávajícího stavu tříd a kabinetů. Velkou část prací tvořily výmalby ve třídách, šatnách, kuchyni, chodbách. Museli jsme aktuálně řešit stav šaten po červnovém zaplavení jejich prostor (oprava zdí a následná výmalba). Podařila se i 3. etapa výměny nevyhovujících zastiňovacích prvků v oknech v přízemí budovy. Proběhla velká revize a oprava systému školního rozhlasu. Velké úpravy zaznamenal kabinet HV a VV, který se sloučil po minulých úpravách sborovny a přiléhající učebny. V učebně přírodopisu a školní družině ve 2. patře byly vyměněny podlahové krytiny.

Výuka bude nadále probíhat podle školního vzdělávacího programu „Škola pro život – šance pro všechny“. ŠVP byl k 1. 9. 2021 upraven podle platné legislativy. ŠVP zaznamenal řadu úprav, největší úpravy se týkaly nově zařazené digitální gramotnosti, která se promítne do výuky informatiky.

Jsme zapojeni do operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělání, Šablony II a III Podpora škol formou projektů. Jsme stále zapojeni do projektu Podpora společného vzdělávání v pedagogické praxi hrazeného Evropským sociálním fondem v rámci dotačního titulu OP VVV.

V letošním roce nabízíme dětem:

a) **povinné volitelné a nepovinné předměty** – sportovní hry, přírodovědná praktika, konverzace v AJ, pěvecký sbor

b) **kroužky** – AJ hrou (1. a 2. ročník), dovedné ruce, paličkování, kytarový, náprava řeči, dyslektický, šachový, výtvarný, sportovní, sportuj ve škole, psaní všemi deseti (7.–9. ročník), MERKUR, klub zábavné logiky, čtenářský klub a kroužek francouzského jazyka!!! ☺

Na webových stránkách školy můžete nalézt časový rozvrh kroužků.

c) **Žákovský parlament** – 2.–9. ročník

Počet žáků:

I. stupeň	1.–5. ročník	236 žáků	10 tříd
II. stupeň	6.–7. ročník	210 žáků	8 tříd
Celkem	1.–9. ročník	446 žáků	18 tříd

Organizace školního roku 2021/2022

Prázdniny

podzimní: středa 27. 10. – pátek 29. 10. 2021

vánoční: čtvrtek 23. 12. 2021 – neděle 2. 1. 2022,

vyučování začne v pondělí 3. 1. 2022

pololetní: pátek 4. 2. 2022

jarní prázdniny: 21. 2. – 27. 2. 2022

velikonoční: čtvrtek 14. 4. 2022, pátek 15. 4. 2022

je tzv. ostatním svátkem, je tedy volno

hlavní: pátek 1. 7. – středa 31. 8. 2022

Podrobnější informace k organizaci školního roku

naleznete na webových stránkách školy www.zstgmblatna.cz.

Nesmírně mě těší, že jsme mohli 1. září naše žáky přivítat osobně. Pevně věřím, že školní rok bude v režimu prezenční výuky. Těší mě také, že jsme mohli přivítat 54 žáků prvních tříd. Naším prvňáčkům přeji, aby vše zvládli s úsměvem, aby našli ve škole prima kamarády a aby se jim školní práce dařila! Rodičům našich nejmenších přeji hodně trpělivosti, a aby si s dětmi první školní rok užili! ☺ **Těm nejstarším, deváťákům, přeji, aby měli dostatek píle a energie na školní práci, která by se měla**

odrazit v tom, že budou úspěšní při přijímacím řízení na střední školy.

Vím, že jsme se těšili na školní rok, který bude již bez omezení. Opět máme před sebou školní rok, který není úplně standardní. Musíme dodržovat řadu pravidel a doporučení, která jsou ale potřebná, abychom chránili sebe i ostatní. Informace k těmto doporučením najdete na webových stránkách školy. Věřím, že společně vše zvládneme!!!

Pedagogům i rodičům přeji pevné zdraví, trpělivost a ať Vás neopouští zdravý nadhled! Dětem přeji, aby se ve škole cítily jako doma a aby si čas strávený se spolužáky a učiteli užily! Přeji všem, aby se Vám ve školním roce 2021/2022 dařilo!

Mgr. Zdenka Dvořáková, ředitelka školy

Žákovský parlament 2021/2022

V letošním školním roce začne činnost žákovského parlamentu volbami. První schůzka stávajícího kolektivu se uskuteční 16. 9. 2021, a to tradičně v 7:00 v učebně letošní IX. A. Zvolíme si volební komisi a připravíme volební lístky pro celou školu. Volby proběhnou ve čtvrtek 30. 9. a druhý den budou vyhlášeny výsledky. Třídní kolektivy tedy mají celé září čas na to, aby se rozhodly, kdo je bude v parlamentu zastupovat. Využit pro to mohou třídnické hodiny, které jsou už tradičním doplněním rozvrhu třídy.

Činnost parlamentu se samozřejmě neodvíjí jen od žákovských akcí. Koordinátorky i vedení školy se pravidelně účastní metodických seminářů a setkání, abychom mohli fungování ŽP obhacovat novými aktivitami. Zároveň vždy uvítáme možnost sdílení zkušeností, což je obvykle tou největší inspirací pro další práci.

16. 9. se prvního metodického semináře zúčastní všichni třídní učitelé. Seminář je pořádán naší mateřskou organizací CEDU. 23. 9. se koordinátorka Ludmila Růžicková zhostí role lektorky prožitkového kurzu žáků ZŠ Březnice. V říjnu obě koordinátorky a paní ředitelku čeká účast na konferenci žákovských parlamentů, která se letos uskuteční v Pečkách. Tam se moc těšíme, protože se školou v Pečkách máme dlouholeté zkušenosti.

První velkou plánovanou akcí nově zvoleného žákovského parlamentu bude určitě oblíbená soutěž *Od maminky chutná nejlíp*. Tu zatím plánujeme na 14. 11. 2021. Parlamentáci se mohou těšit, že si zkusí organizaci soutěže, moderování, přípravu hlasovacích lístků, předávání hlavních cen a především, že si vyzkouší pracovat jako tým.

Věříme, že letošní rok už bude nakloněn i společným výletům a návštěvám z jiných škol. Moc se na to těšíme! Více informací o činnosti ŽP sledujte na stránkách školy www.zstgmblatna.cz!

Mgr. Ludmila Růžicková, koordinátorka ŽP

Prevence na ZŠ TGM

Začátek letošního školního roku bude na ZŠ TGM ve znamení preventivních akcí. Již v září chystáme pro žáky 8. a 9. ročníku program Finanční gramotnost, kde se dozvědí, jak správně hospodařit s penězi. V 5. a 6. ročníku pak bude program zaměřen na prevenci výskytu šikany a záměrného ubližování v kolektivu. Obě tyto akce proběhnou pod vedením lektorky organizace ACET ČR z. s.

V říjnu budou následovat preventivní programy organizace DO SVĚTA z. s. pro všechny žáky na druhém stupni. Každá třída projde čtyřhodinovým blokem aktivit pod vedením odborného lektora. V šestých třídách bude program zaměřen na posílení vztahů v kolektivu, v sedmičkách na prevenci agresivního chování a šikany, v osmém ročníku na prevenci užívání návykových látek a v deváté třídě se bude týkat bezpečné sexuality a partnerství.

Všechny preventivní akce naší školy vycházejí ze školní preventivní strategie, která byla nyní nově vypracována na období 2021–2026. Aktualizovány byly také dokumenty jako jsou krizový plán školy, plán pro předcházení výskytu šikany, strategie školní neúspěšnosti a další metodická doporučení. Rovněž byl vytvořen preventivní program pro tento školní rok.

Mgr. Ondřej Kočovský, ŠMP

Info z Bělčic

Léto je pryč a začíná nám podzim. V letních měsících se tradičně užívalo dovolených a děti si užívaly dva měsíce prázdnin. Klidnější období v tomto roce nám tedy skončilo a je třeba se polehounku připravovat na zimu. Podzim je krásné roční období a mnozí tvrdí, že nejhezčí. Uvidíme.

Děti nastoupily do škol. Věřme, že covidová situace se nezhorší natolik, aby došlo k přerušení školní docházky a děti nám opět nezůstaly doma na počítačích. To by už bylo asi kritické. Ale snad k tomu nedojde. Na začátku měsíce září jsem dostal informaci od vedení Nemocnice Strakonice, že je v našem obvodu naočkováno přes 60 % občanů proti covidu-19 a abychom motivovali těch necelých 40 % k naočkování. Je jasné, že na 100 % se není možné dostat, ale je třeba si uvědomit, že v současné době je to jediná možnost, jak se vyhnout velmi špatným průběhům této zákeřné nemoci a současně s dodržováním doporučených hygienických opatření se nám snad podaří zvládnout tuto nemoc lépe než v loňském roce. Proto bych chtěl požádat ty, kteří se ještě naočkovat nedali, aby tuto možnost zvážili a rozhodli se nejen sami pro sebe, ale i pro své okolí, zda se naočkovat dají či nikoli. Je to na každém z nás. Koluje okolo covidu-19 a vakcinace mnoho spekulací a různých teorií. Kde je skutečná pravda, to se v této době nikdo z nás asi nedoví. Jisté je, že je to velmi zákeřná nemoc a bude ještě trvat dlouho, než bude pod kontrolou. Nám nezbyvá, než se s tím smířit a jít stále dál.

Nyní trochu z jiného soudku. Jak už jsem psal v minulých číslech Sobáčku, máme v tomto roce rozděláno několik projektů. Jedním úspěšným a dokončeným včetně kolaudace je rekonstrukce hostišovického Návesního rybníku. Myslím, že zde se vše povedlo na výbornou a místní se mohou pyšnit pěkným funkčním rybníkem. Dalším projektem je místní komunikace a chodníky v ulici 1. Máje. Po počátečních úpravách v projektové dokumentaci se realizace dle mého názoru povedla. I když napojení některých již vybudovaných nemovitostí bylo někdy složitější, věřím, že se díky kompromisům obou stran nakonec povedlo ke spokojenosti vše zvládnout a po úplném dokončení bude zase jedna ulice hotová. Další menší projekty se týkaly prodloužení kanalizačních a vodovodních řadů k parcelám určených na výstavbu rodinných domů za fotbalovým hřištěm a na louce směr Podruhlí. Poslední větší akcí v tomto roce bude oprava asfaltového povrchu v Rožmitálské ulici a v obci Podruhlí. Poté se již nic většího realizovat neplánuje. Budeme jako každý rok sledovat jaké dotační tituly ministerstva vymyslí a na co bychom mohli v rámci těchto dotačních titulů požádat.

Rovněž jsem v minulých článcích psal o tom, jak je třeba nakládat s odpady, které vytřídíme. V současné době nás nejvíc „pálí bota“ u nádob na plasty. Máme zde nové polopodzemní kontejnery. Myslím, že to vzhledově vypadá moc pěkně i na náměstí. Ale určitě to nevypadá pěkně, když je okolo kontejneru naházeno několik pytlů, ze kterých ještě navíc cosi vytéká. To opravdu zdravý rozum nebere. Je třeba si uvědomit, že odpad, který takto někdo odhodí není obecní odpad, ale stále je to odpad majitele, který jej sem donesl. Obec pouze tento sběr musí zprostředkovat a věřte mi, že to není žádná radost po někom stále dokola uklízet. Prosím tedy všechny, dřív, než ten pytel odhodíte ke

kontejnerům, vzpomeňte si, že to po Vás bude muset zase někdo uklízet. Nemyslím si, že je velký problém plasty ponechat nějaký den doma a až budou kontejnery vyvezeny, tak tam odpad znovu odvést.

Na závěr mi dovoluji popřát všem pěkný a příjemný podzim, užijme si poslední pěkné dny před zimou a doufejme, že ten letošní rok už dobehne bez covidových peripetií a zprísňených opatření.

Pavel Vejšický, starosta

Bělčická Višňovka 7. 8. 2021

První srpnovou sobotu 7. 8. 2021 se v Bělčicích konal motokrosový závod o Pohár starosty města Bělčice. Přípravy na závody se odehrávaly již měsíce dopředu. Bylo potřeba srovnat trať, vykácet stromy, posekat trávu a sebrat kamení. Vše se stihlo včas a již v pátek před závody začali do depa najíždět závodníci. Počasí nám přálo jak v pátek, tak i v sobotu. Závodníci měli možnost se přihlásit pomocí online přihlášky či v pátek nebo v sobotu na místě. Každý si mohl vybrat variantu, která mu vyhovovala. Již od pátku byl také otevřen stánek s občerstvením. V sobotu v brzkých ranních hodinách si závodníci mohli dojet vyzvednout krabičku a připravit se na závod. Volný trénink zahájila kategorie AMA 450, následovala kategorie 65 + 85 ccm, 50 ccm, AMA 250, ČZ, Veterán,

MX PROFI. Po seznamovacím tréninku následovala rozprava, při které se jezdci dozvěděli základní a technické informace a zároveň byl prostor na dotazy. Závodů se zúčastnilo kvalitních 145 jezdců. Kvalifikace začínala kolem desáté hodiny opět kategorií AMA 450, kterou ovládl domácí závodník Roman Tintěra z AMK Bělčice. Kvalifikační trénink kategorie 65 + 85 ccm ovládl Matěj Laštovička ze Štětovic. Následující kategorii 50 ccm vyhrála Vanesa Moravcová z MX KIDS ACADEMY/Dobřany. Kvalifikaci ve třídě AMA 250 vyhrál Jan Švára z Barana Racing. Kvalifikaci ČZ ovládl Martin Brettli z AMK Zalány. Předposlední kategorií byla kategorie Veteránů. V kvalifikaci zvítězil Adolf Straka z Motosport Chýnov. Poslední kvalifikaci v kategorii MX PROFI zajel nejrychleji Jaroslav Strnad z Mirošova. Po krátké pauze na oběd a srovnání trati následoval samotný závod. Pořadí kategorií zůstalo stejné a časový plán byl dodržen téměř přesně. Závodů se obešly bez větších zranění a všichni závodníci dojezdili v pořádku. Kolem šesté hodiny byly závody u konce a čekalo nás vyhlášení celkových výsledků:

KATEGORIE	1. místo	2. místo	3. místo
AMA 450	Petr Berdych	Dominik Vaněk	Roman Tintěra
65 ccm	Vojtěch Kodad	Vojtěch Zátopek	Vít Kuklík
85 ccm	Matěj Laštovička	Václav Lepší	Vilém Vítek
50 ccm	Jan Salaba	Adéla Urbanová	Vanesa Moravcová
AMA 250	Ondřej Mysliveček	Adam Matouš	Richard Vizinger
125 ccm	Jan Vykutíl	Dominik Vaněk	Michal Ubl
ČZ	Tomáš Kuklík	Vladimír Valtr	Václav Cmunť
Veterán 40	Milan Mezek	Jiří Fára	Daniel Kresinger
Veterán 50	Adolf Straka	Martin Jaroš	Michal Příbyl
Veterán 60	Miroslav Nejdlý	Jaroslav Potůček	Jan Roziňák
MX PROFI	Jaroslav Strnad	Stanislav Šašek	Albín Veselý

Závěrem lze konstatovat, že se závody velmi povedly. Počasí se vydařilo, kropilo se pouze třikrát, závodníci a doprovod byli ohleduplní. AMK Bělčice děkuje všem zúčastněným závodníkům, a především pořadatelům za vydařenou soutěž. Těšíme se na vás příště.

Kuličkyáda v Záhrobí

Cvrnkání kuliček je hra, kterou kdysi znaly všechny děti na vsi i ve městě. Trávily volný čas na čerstvém vzduchu. Ne jako dnes, celý den doma. V ruce mobil, prosezené hodiny u počítače, tabletu nebo televize.

V sobotu 21. 8. 2021 proběhl již čtvrtý ročník KULIČKYÁDY v Záhrobí. Počasí přálo, opekly se i špekáčky. Zúčastnilo se 12 dětí a 12 dospělých. Soutěžící obdrželi dárky a děti ještě diplom a medaile. Tímto děkujeme všem sponzorům za pěkné dárky.

Není nic lepšího než vidět rozzářené dětské oči.

SDH Záhrobí

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštík

Narodili se...

Maritn Křesina, Bezdědovice 95
Rodičům blahopřejeme!

Naši jubilanti...

*Hodně štěstí, neboť v něm je víra,
hodně zdraví, neboť v něm je síla,*

hodně lásky, protože bez ní nelze žít.

V měsíci červenci oslavili životní jubileum:

p. Vratislav Kepka, Bezdědovice (85 let)

p. Josef Fošum, Bezdědovice (70 let)

Zastupitelstvo obce přeje výše uvedeným jubilantům všechno nejlepší, hlavně pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Letní prázdninové sportování

V sobotu 24. 7. 2021 se v bezdědovickém sportovním areálu po dlouhé době konal Turnaj v nohejbale trojic O pohár starosty obce Bezdědovice mezi firmami působícími na Blatensku.

Turnaje se zúčastnilo celkem 10 trojic. Tyto trojice byly rozděleny do dvou skupin po pěti trojicích. Po sehrání všech vzájemných zápasů v obou skupinách se dále hrálo podle umístění ve skupině vyřazovacím způsobem. O třetí místo si zahrály trojice Tesla a Blatenské Strojírny. Po vítězství 2:0 si třetí místo zajistila trojice Blatenské Strojírny.

V nejdůležitějším zápase turnaje se střetla trojice Polygraph a Technické služby města Blatné s. r. o. Po napínavém zápase vyhrála 2:1 trojice Polygraph a převzala pohár za vítězství od zástupců obce Bezdědovice. Všechny ostatní trojice za svá umístění obdržela od organizátorů hodnotné ceny.

Turnaji přihlíželo mnoho diváků, kteří hlasitě povzbuzovali nejen své favority, ale i ostatní hráče.

Za vzornou organizaci turnaje bych chtěla poděkovat organizátorům: p. Jaroslavu Šípovi, p. Otovi Burianovi ml a p. Josefu Březnickému ml., kteří se starali o hladký průběh turnaje. Občerstvení pro všechny bylo zajištěno, o živé hráče i diváky se staral p. Jaroslav Šíp, kterému pomáhaly p. Lenka Jíchová a p. Kateřina Březnická a zaslouží si za to naše poděkování.

Myslím, že mohu za všechny zúčastněné říci, že to byla povedená akce.

Pan Jaroslav Šíp by chtěl touto cestou poděkovat všem sponzorům za hodnotné ceny věnované do turnaje.

text: Alena Vestfálová, fotografie: Pavel Chaloupka

A na jaké akce se můžete těšit!

- 25. 9. Turnaj v sedmém v Bezdědovicích v obecní hospodě od 13:00 hod.
- 10. 10. Posvícení Bezdědovice

Na všechny akce Vás srdečně zveme!

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese

www.bezdedovice.cz.

Naši jubilanti

V září a říjnu oslavili či oslaví své významné životní jubilea tito naši občané:

Citterbartová Emilie	60 let
Pinta Václav	75 let
Kloučková Dagmar	68 let
Polák Josef	68 let
Kubešová Hedvika	76 let
Šperl Karel	75 let

Jmenovaným přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho životního elánu, spokojenosti a pohody.

Buzická tvrz v obležení decibelů. Na jejím nádvoří to s plnou parádou rozbalili populární „Maxíci“.

Buzice – staříčká tvrz za humny Buzic se ono prosluněné sobotní odpoledne otřásala v základech. Zavítalo sem totiž legendární trio „Maxíků“, aby potěšilo během hodinového koncertu na nádvoří srdce a sluch zejména dětské publika. Ale i dospělí návštěvníci feudálního sídla si přišli na své, protože nestárnoucí hudební pecky v mistrovském podání tříčlenného tělesa „Maxíků“ prostě dostaly úplně každého v dosahu dvaceti kilometrů.

„Maxíci“ se ocitli na buzické tvrzi zásluhou jejího nájemce – blatenského starožitníka Zdeňka Sedláka. Ten s nimi kamarádí už nějaký ten pátek: „Znám je ještě z dřívějších akcí, kdy jsem vařil na dětském táboře ve Vrbně a oni tam mým malým strávníkům jezdili hrát. Ostatně dneska jsem na tvrz pozval právě členy dvou nejstarších oddílů z Vrbna, kteří coby čestní hosté měli vstupné gratis. Rád bych býval vzal na tuto atraktivní show vrbenský tábor kompletně, ale to bohužel nebylo z kapacitních důvodů možné. Chyběla potřebná doprava. Nicméně příště už by se to mělo realizovat. A nemusí to trvat dlouho – možná sem „Maxíci“ zamíří už v září. A jejich další koncert by šlo spojit se soutěží o nejhezčí masku. Něco na způsob karnevalu,“ říká nájemce romantické památky, díky němuž byla tvrz vzkříšena z ponuré spánku, zabezpečena po všech stránkách a zpřístupněna veřejnosti.

Ale vystoupení „Maxíků“ na hradním nádvoří nebylo jediným dárkem pro příchozí děti a mládež. V podhradí na ně čekala celá řada zajímavých soutěží a her. Připravil je sedlický spolek „Modrásek“, který pomáhá Zdeňku Sedlákovu v jeho ušlechtilých aktivitách. Obrovský zájem pak vyvolalo umělecké malování na dětské obličej v odborném podání Jany Křemenové z Blatné. Ta se prakticky nezastavila. Se stejným nadšením se setkala stanoviště buzického chovatele poníků Martina Jiskry a jeho půvabných pomocnic. Tam drobotinu vozily hned tři osedlané kobylinky za doprovodu majitelů, takže se určitě dostalo na každého. A ne jen jednou.

Celé slavnostní odpoledne na buzické tvrzi bylo ale vyvrcholením výtvarné soutěže pod názvem „Buzický hrad včera, dnes a zítra“. Soutěž běžela několik týdnů. Dětská výtvarníka a kreslíři, kteří se rozhodli do ní zapojit, si mohli vybrat libovolné téma. Vyhotovit podle starých fotografií podobu historické památky, jak vypadala kdysi. Nebo se pokusit zachytit její současný vzhled. A ti, kterým je vlastní fantazie a představivost v míře více než malé, mohli vytvořit svou vizi buzické dominanty v budoucnosti.

Celkem se nakonec sešlo 64 obrázků. Při té příležitosti bylo vyklizeno první patro tvrze, kde se v den „D“ vystavily všechny dětské práce bez

výjimky. A všechny bez výjimky byly velmi zdařilé. „Skutečně se těžko vybíral vítěz. Děti pracovaly fantasticky,“ potvrzuje „režisér“ veselého dne na hradu a v podhradí Zdeněk Sedlák, „Nakonec se tím nejlepším stal malý Štěpán z Blatné. Tím pádem mu příslušela hlavní cena – víkendový pobyt na Šumavě pro dva dospělé a dvě děti. Majitel druhého poukazu se losoval přímo na nádvoří po koncertu „Maxíků“. A ukázalo se, že nějaká spravedlnost přece existuje, protože druhou super dovolenou získala zástupkyně něžného pohlaví.“ Jestli bylo Zdeňku Sedlákovu něco trochu líto, pak šlo o fakt, že fyzicky přítomno na hradním nádvoří bylo minimum mladých malířů: „Konkrétně jen sedmnáct. A to byla škoda, protože pro všechny účastníky jsme měli připraveny pěkné ceny,“ uvádí.

Mít na bedrech tak rozmanitou akci není jen o dobrém pocitu a radosti z vykonané práci. Organizátorům se zpravidla mění hlava v pátrací balón a leckdy by sáhli i po tabletkách na uklidnění. Ani Zdeněk Sedlák není v tomto ohledu výjimkou: „Za to odpoledne jsem nachodil cca dvacet kilometrů,“ svěčuje se „ten nejhlavnější přes všechno“, kterého ale na druhou stranu mnohé potěšilo. Třeba to, že hradní program zhlédlo a vyslechlo na 400 návštěvníků! Takže ta samotná příprava, která zabrala více jak měsíc volného času, určitě stála za to!

A jak se na buzické „výspě středověku“ líbilo hvězdám slavnostního odpoledne – triu „Maxíků“ ve složení: Pavel „Kyklop“ Vohnout, Petr „Pancha“ Panocha a Přemysl „Šemík“ Stoklasa? „No, líbilo se nám tady strašně moc,“ tlumočí zároveň se svým stanoviskem i pocity svých kamarádů Pavel „Kyklop“ Vohnout, „Předně je na hradním nádvoří úžasná akustika – zpívá a hraje se tam jedna báseň. Domluva, příprava a samotný koncert probíhaly jako po másle. Publikum na buzickém hradě se dobře bavilo a bylo strašně milé. Dokonce jsme „kápli do noty“ také generaci teenagerů, což pokládám za malý zázrak, protože ti nám jako fanoušci unikají k jiným interpretům. Dokonce jsme si všimli, že zpívali i písničky z naší nové tvorby, takže to s námi není tak špatné?!“

Buzický hrad nebyl jedinou středověkou památkou, kde už „Maxíci“ zanechali svůj autogram a hudební vizičku: „Na pár hradech jsme už koncertovali, to je fakt. Jednalo se kupříkladu o Kost a Trosky v Českém ráji. Jednou jsme zavítali taky na zámek v Konopišti. Bylo těch feudálních sídel samozřejmě trochu víc, ale paměť na jejich názvy je krapet chabá.“

Na místě je srdečné poděkování sponzorům akce, kteří umožnili Zdeňku Sedlákovu a jeho spolupracovníkům stvořit tak fantastický den. Šlo o Penzion Sněžná ve Volarech, Kulturní kavárnu „Železářství U Šulců“ Blatná, Blatenskou tiskárnu s. r. o., Mráz „Agro cz, s. r. o.“ a Aukční dům Blatná s. r. o.

Buzický hrad zase jednou naplnilo štěstí a radost. A o tom to je. Aby se podařilo trvale snoubit krásu historie a potřeby současnosti. Zdeněk Sedlák je v tomto ohledu opravdový machr. A rozhodně ještě neřekl své poslední slovo. Právě naopak. V jeho hlavě se již zrodily další směle plány na další velkolepé projekty. Veřejnost se může těšit.

Vladimír Šavřda

Hvězdní Maxíci

– Pavel „Kyklop“ Vohnout, Petr „Pancha“ Panocha a Přemysl „Šemík“ Stoklasa jsou tři chlapi /věčně/ na cestách. Vítají je také v zahraničí, objevili už i Ameriku.

Hudební skupina „Maxíci“ si za dobu své existence vybudovala širokou síť fanoušků a vynikající pověst. Nedávno téměř „zavařila“ svou aparaturu i hlasivky také na nádvoří buzické tvrže nedaleko Blatné.

Koncert byl jako vždycky fenomenální, přítomní diváci se výborně bavili a feudální sídlo se tetelilo blahem. Za hvězdné trio po koncertě zodpověděl několik otázek Pavel „Kyklop“ Guru:

„Kolik koncertů odehrajete průměrně za rok? A co koncerty v zahraničí?“

„Ročně je to tak padesát až šedesát vystoupení. Zvládli bychom jich i víc, ale jsme pod názvem „Maxíci“ poměrně mladá kapela. Lidé si nás spíše pamatují z „Maxim Turbulenc“. Ale tu značku dnes používá jiná sestava, protože ji má zaregistrovanou.“

Pracujeme stále naplno. Nové skladby plus repertoár, co jsme hráli v „Maxim Turbulenc“. Během posledních šesti let jsme se rozjeli i po světě – Švýcarsko, Německo, Rakousko, Slovensko, Chorvatsko a hlavně Spojené státy americké – konkrétně Chicago. Tam jsme hodně dobře zabodovali a navíc natočili video k písni „Jenom jeden svět najdete“, které lze najít na youtube skupiny „Maxíci“.

„Jak se zrodily vaše originální přezdívky?“

„No, Kyklop, to kdysi vyslovil můj opilý kamarád na diskotéce a už mi to zůstalo. Pancha je vlastně Petr Panocha a Přemek Stoklasa tomu říkáme Šemík.“

„Pamatujete si například na nejpočetnější publikum a nejnáročnější vystoupení?“

„Pamatujeme Nagano a senzační úspěch našich zlatých hokejistů. Na Staroměstském náměstí v Praze jim tehdy přišlo poděkovat cca 80 000 fanoušků a my k tomu hráli.“

Nejnáročnější šňůru jsme absolvovali na silvestra, kdy se stihlo pět vystoupení. Potom jsme si na benzínové pumpě „udělali“ totální alkoholovou radost a spali v autě do doby, než jsme vystřízlivěli.“

„Co vás tři baví a zajímá kromě muziky?“

„Muzika, rodiny a zase muzika. Muzika představuje styl našeho života – bez muziky ani ránu! Někdo má sice nějaké hobby /sport, ryby/ ale jinak pořád hrajeme i na společných grilovačkách.“

„Co vás nejvíc fascinuje na vašich dětských fanklubech?“

„Děti se nepřetvařují. Je to nejkritičtější publikum a nic neodpustí. Hned dají najevo, zda je to baví nebo ne. My hrajeme také pro dospělé, ale děti – to je vyšší „level“.“

„Kolik jste vydali za svou kariéru hudebních nosičů a kolik se jich prodalo?“

„Když budeme počítat i to, co jsme vytvořili v „Maxim Turbulenc“, pak jde o 18 desek prvních deset let /než odešel Pancha/, 8 zlatých, 4 platinové a jedna multiplatina. Pak to byl můj vlastní projekt, čistě rockový v nádechu hard rocku Kyklop Prostě já se stal zlatým. Teď budeme společně přebírat zlaté desky za tvorbu „Maxíků“ v posledních šesti letech. Půjde o zlatou za „Maxíci Baby Pop“, pak zlatou za „Maxíci Útok králíků“ a dvojcédéčko „Maxíci 25 let Turbulencí“ je taky zlatá deska. Já jsem celkově nazpíval 684 skladeb a kolik se prodalo? No, něco k miliónu nosičů za 27 let hudební kariéry.“

„Váš pracovní program do roku 2021?“

„Ještě tam máme 26 koncertů, ale ví bůh, jak to dopadne na podzim, zda to zase vláda nezamázne. Ale neleníme. Připravujeme retro párty 90. let, kde budeme společně vystupovat s Modern Talking Revival, Ivetou Bartošovou Revival a Maxicí Originál. A ještě něco k tomu, ale to je zatím v jednání, takže tajné!“

„Velice děkuji za vaši ochotu a váš čas. Doufám, že brzy na shledanou zase tady v Buzicích nebo prostě někde okolo!“

Vladimír Šavřda

Když stará láska nerezaví

Gastronomický „guru“ televizních obrazovek Jirka Babica s příchodem léta spěchá za dovolenkovým relaxem do Blatné.

Mnoho známých osobností přilnulo k pohádkovému městu Blatná a jeho okolí. Patří mezi ně i populární televizní kuchař Jirka Babica. Tak jako tažní ptáci odlétají se železnou pravidelností po odchodu léta do teplých krajín, on tradičně zamíří s jeho rozpuštěm právě sem. Inu – když srdce poručí, člověk musí uposlechnout. A strávit týden v ráji – to opravdu nevyžaduje zvláštní přemáhání!

Svůj letošní pobyt na Blatensku odstartoval gastronomický „guru“ v duchu svého poslání. A sice jako člen poroty při 9. ročníku soutěže ve vaření gulášů v Buzicích „U Čiláka“, kde posuzoval se dvěma kolegy kuchařským um celkem devíti přihlášených. Jeho přítomnost zde dodala celé akci lesk a vítanou „ingredienci“.

Co nového se peče v Babicově „motivačně-vzdělávací“ troubě?

Jirka Babica není jen uznávaný gurmán a kuchař. O své umění se dlouhá léta dělí s veřejností. Čím ji překvapí v nejbližší době? „Momentálně mám se spolupracovníky zkompletovanou a nafocenou novou knihu. Nepůjde jen o obyčejnou kuchařku – dílo bude i motivační, s překvapivým vzhledem. Kniha by měla vyjít v září. Jinak mám svoji „Babicovu televizi“, která běží na YouTube. Točím neustále další a další díly – vystupoval jsem tam kupříkladu i jako kadeřník, se světovým mistrem ve zdvihu pracujeme usilovně na tom, abych udělal devět zdvihů, zatímco on jich má na kontě 287,“ směje se absolutní pohodář ze světa tisíce chutí a vůní, „Prostě sranda musí být, i kdyby na chleba nebylo.“

Letní týden v Blatné? Prý stále stejná písnička!

Když se hovor stočí na téma dovolenkového relaxu v Blatné, Jirka Babica okamžitě zdůrazňuje, že vždy trvá přesně týden: „Protože déle se to prostě vydržet nedá,“ pronáší dvojsmyslně televizní hvězda, kterou vždy provází na tamním turné parta kamarádů a rodinných příslušníků.

Program je prý pořád stejný. Rok co rok. „Ráno vstaneme okolo deváté a jdeme na tenis. Pak oběd, pokud tomu přeje počasí, jedeme odpoledne vykoupat se do mačkovského lomu. Anebo vyrazíme na houby. Ty pak večer usmažíme nebo z nich udělám houbové škvarky. Mimochodem – úžasná delikatesa!“ rozplývá se Jirka Babica. A jeho „hladový“ pohled, který vysílá směrem ke košíku hříbků, stojícím vedle úspěšné nálezky přírodního bohatství, už signalizuje podobu odpoledního rozvrhu. „Večer samozřejmě kytary, zpěv, táborák. No a okolo čtvrtka nebo pátku už „ztrácíme síly“ a těšíme se docela domů. Tam se potom těšíme zase na příští pobyt v Blatné,“ perli gastronomická osobnost, co ovšem naprosto splývá se všemi „obyčejnými“, anonymními lidmi.

Jednou týdně se mění parta okolo Jirky Babicy v cyklisty a vydává se na výlet. „Navštívili jsme v minulosti například hrad Zvíkov. Letos mě poprosili skauti, tábořící u řeky Lužnice, abych je tam navštívil. Takže se tam chystáme. Dobré je mít v záloze náhradní program za deštivý den. Nemá cenu sedět v hospodě nebo spát – to můžeme doma,“ nechává se slyšet populární příznivec Blatné, který nechce ze zasloužené dovolené promarnit ani vteřinu.

Příliš drahý výlet.

Vedle všech svých aktivit Jirka Babica provozuje rovněž obchod s lyžemi. A právě s lyžemi úzce souvisí příhoda, která ho potkala při cestě do Švýcarska a kterou dává příležitostně k lepšímu: „Jeli jsme s rodinkou na hory a zastavila nás policejní hlídka. Běžné formality – dal jsem jí doklady a oni se mě zeptali, jestli už jsem ve Švýcarsku někdy byl. Říkám, že ano, že tam jezdím. A oni hned – co takhle před dvěma lety. Přisvědčil jsem a pořád nic nechápal. Najednou mě vzali s sebou na služebnu, ukázali mi mou fotku, jak sedím za volantem a jestli prý chci advokáta.

Začal jsem se tak trochu potit. „Dáte nám kauci 710 franků. Vy jste mimo obec tenkrát překročil povolenou rychlost 60 kilometrů za hodinu o 17 kilometrů. Jelikož nejste švýcarské národnosti, a navíc občan země Evropské unie, hrozí nebezpečí útěku,“ odzbrojili mě tamní ochránci zákona definitivně. Ještě mně pohrozili, že v případě nedobytnosti pohledávky mi zabaví auto, manželka s dcerou pojedou vlakem na hotel a já půjdu do cely. Nezbylo mi tedy než částku uhradit. Za pět týdnů mi přišel dopis, že doplatím ještě 192 franků z toho důvodu, že výkon policejní hlídky stál 150 franků a psaní přišlo na zbytek. Od té doby se dušuju, že ve Švýcarsku už budu jezdit pěkně pomaloučku a polehoučku. Tohle byla dovolená fakt za všechny peníze,“ směje se tomu už dnes Jirka Babica.

Některé kuchařské televizní soutěže mají IQ Výměny manželek.

Dnešní soukromé televize občas produkují pořady nevalné úrovně. Doba si to žádá, doba to podporuje, doba tomu fandí. Ovšem nelze je charakterizovat jinak než jako duševní odpad.

Když se má Jirka Babica vyjádřit k televizním pořadům s kuchařskou tematikou, přílišným nadšením neopývá: „No, je to tak nějak šité jako „Výměna manželek“. Tam soutěžící odřikávají nějaké fráze, které se učí zpaměti, ty příběhy se nikdy nestaly, přesto se na to kouká a má to senzační sledovanost. Znám pár lidí, kteří tam účinkovali už třeba desetkrát a pokaždé v jiné roli a s jiným textem.“

Pak Jirka rozpitvává soutěžní pořady ze svého oboru: „Určitě máme spoustu šikovných a schopných jedinců, o tom žádná. Ale aby nevyučený kuchař bez praxe dostal pět úkolů z gastronomie a vystřelil tam najednou tak luxusní záležitosti, to je holý nesmysl. Tím pádem musí znát zadání dopředu a bokem se to někde naučit. Tyhle všechny show už proběhly před třiceti lety v Německu, kdy jsem tam pracoval. Prostě vymyslí to třeba v Americe, pak to koupí Němci a od nich Češi. Já se na takové „úlety“ ze zásady prostě nedívám.“

Jak zdůrazňuje, on nedokáže být kritikem, ale cítí se skvěle v pozici pochvaláře: „A takové nějaké hovadiny, kdy v kulinářské show přinese paní jídlo a porotce s ním třískne o zeď a paní tam potom roní krokodýlí slzy, no, to už je na facku.“

Pracovní program na druhé pololetí? Petang, polské ryby a reportáže o hostincích.

Pracovní program na druhé pololetí roku 2021? Jirka Babica už má všechno pěkně nalajnováno. „Začal jsem točit pořady o hospodách pro jednu televizní stanici. V Záběhlicích, kde bydlím, jsem zdokumentoval už čtyři. Pokračování se přesunulo do Prahy 2. A rád bych udělal dobrou reklamu i hostincům tady v Blatné. Ovšem tady jsem zatím nenarazil na přílišný zájem ze strany provozovatelů, takže uvidíme. Ale vždyť jde jen o to ukázat veřejnosti podnik, který se mi líbí, prohlásit do kamery: „Tady jsem se výborně najedl,“ báb a propagace je na světě. Na tenhle pořad se dívá cca 300 000–400 000 lidí!“

Dále plánuje Jirka Babica výjezd do polského Gdaňska, kam cestoval ještě jako mladík. Krásná krajina, kouzelné hotely a asi hlavně rybí romantika: „V takovém Chorvatsku člověk rybu nepotká a když, tak aby si připravil sto euro! Tady v Polsku jsou ryby na každém rohu. A za pár drobných,“ libuje si skutečný fajněmekr.

Koncem srpna Jirka Babica s basketbalovou partou vyráží do Francie na velkolepý turnaj ve zdejších národním sportu „petangu“. I ten ve volných chvílích s kamarády trénuje. Petang se stal vedle basketbalu a fotbalu, kde hraje v týmu osobností, třetí jeho výkonnostní zálibou.

Otevřenou záležitostí zůstává dobrodružství na Seychelách: „Mám tenhle zájezd zaplacený už dva roky, jenže kvůli covidu je to zatím spíš vzdušný zámek. Nedá se svítit – až to bude, tak to bude,“ nedělá si kvůli tomu Jirka Babica těžkou hlavu.

Jiří Babica už prostě k Blatensku patří, stejně jako daňci v zámecké oboře či kadovský viklan. A je to škoda, že tady může vyhodit kotvu jen jedinkrát v roce. Protože tam, kde se on nachází, je záruka dobré zábavy a pohody. On prostě dokáže život vychutnávat plnými doušky.

Vladimír Šavrdra

Nohejbalový turnaj v Buzicích

byl sportovní idylkou, kde si podávaly ruku exkluzivní výměny s komickými prvky. Překvapení dne se jmenovalo „Kocovina“.

Dominik Filaus, Jakub Šurát a Adam Šejvar. Trio osmnáctiletých nohejbalových nadějí z Blatné, které to pořádně rozsvítilo na turnaji v Buzicích před hostincem „U Čiláka“. Ze sedmi zaregistrovaných manšaftů šlo o nejmladší tým. Ten se ale v těžké konkurenci určitě neztratil. Benjamínci z města růží naopak výrazně promluvíli do děje mezi nalajnovanými čarami. Nestačili pouze na sestavu Černé z Pošumaví, kde pro změnu exeloval syn zdejší paní hostinské Jirka Beránek se slušnou zásobou dynamitu v nohou.

Stříbrná medaile měla pro blatenské těleso -áctiletých o to větší význam, že se podle vyjádření „tiskového mluvčího“ Dominika Filause dali mladíci dohromady večer před turnajem. „Takže jsme nebyli spolu nikterak sehraň,“ zdůrazňuje Dominik, který v minulosti rok kopal nohejbal závodně. To ovšem neznamená, že se prima kluci do nepohody vůbec neznali: „My jsme společně hráli fotbal za Blatnou. To už tedy je taky nějaký ten pátek. Víme o sobě cca osm let,“ pronáší Dominik. Ten si jezdí občas zatrénovat do Škvořetic na zdejší sportovní areál a v Buzicích na tradičních „Čilákovských derby“ nechyběl osobně už čtyřikrát.

Při pohledu na černá trička mladíků se nabízel otázka, zda se jedná o jejich týmový dres. „To ne, naopak jsme se domlouvali, že přijdeme na turnaj v modré výstroji. A takhle to dopadlo,“ směje se Adam Šejvar. Název manšaftu „Kocovina“, který osmnáctiletým borcům přinesl takové štěstí, okomentovali hoši stručně: „No, dejme tomu, že pro nás už tenhle stav není neznámý.“

Hodně dobře si s nohejbalem rozumí sestava Miroslav Dlabáč, David Nováček, Václav Šimánek, Ondřej Skolek a Michal Truneček s věkovým průměrem okolo 40 let. Tihle zkušené bardi, reprezentující Myštic, strávili podle svých slov v Buzicích velmi příjemnou a pohodovou sobotu: „Nepřijeli jsme s žádnými mistrovskými ambicemi. Naší prioritou je a zůstane zábavná hra v duchu pravidel fair play. Přitom si popovídat s přáteli a relaxovat,“ uvádí Michal Truneček. A tak parta kamarádů, spravedlivě se při turnaji střídající na hřišti, byla vděčná i za páté místo: „My s výjimkou Davida, co hraje závodně za Chobot, jsme amatéři. Ročně si vyrazíme na dva nebo tři regionální turnaje. U nás v Myšticích pořádáme podobný nohejbalový turnaj „Myštická smeč“.

Nebylo výjimkou, že se uskutečnil taky dvakrát v sezóně. Máme tak za sebou dvanáct ročníků a věříme, že stejně jako ten buzický i náš přežije tuhle zvláštní dobu.“ V Myšticích se také pilně trénuje: „Chodíme hrát pravidelně dvakrát o víkendu. Ale i ve všední den se často sebereme a vezmeme míč na vzduch.“ V Myšticích vůbec místní fandí sportu: „V kursu je florbal. I v něm organizujeme soutěž. A tradičně 26. prosince u nás probíhá turnaj v ping-pongu, který bývá silně obsazen. Jednou jsme tam měli padesát „mistrů rychlého prkna“ a muselo se bojovat na čtyři stoly,“ vzpomíná Michal Truneček, jedna z hybných pák tamního společenského dění. Za zmínku jistě stojí, že v Buzicích na nohejbalovém turnaji nechyběla ani jeho desetiletá dcerka Apolenka, která je zaručeným maskotem myštických „kanonýrů“.

Čilákovské nohejbalové turnaje se odnepaměti odehrávají v hřejivé atmosféře a přátelském prostředí. Hádky u sítě nebo sebemenší náznak surovosti jsou tu věcí neznámou. Nadto je každý turnaj prošípován bezpočtem mistrovských výměn, za jaké by se nemuseli stydět ani profici. Ale nouze není ani o komické prvky, které dodávají těmto akcím to pravé a nenapodobitelné aroma. Letos byl buzickým „Mr. Beanem“ veselý rozhodčí a ještě veselejší „čutálista“ Miloš Hrdina z Blatné, jehož hlášky nepochybně zlidoví. Při samotné hře prokázal takové „neumělecké“ kousky s merunou, že by je umělec nesvedl ani za zlatou cihlu. Za svůj přínos „světovému humoru“ obdržel při vyhlášení výsledků zvláštní cenu. Velmi přispěl k tomu, že jeho tým „Blatná v. v.“ skončil na dně výsledkového žebříčku se symbolickým jedním bodem. Přesto se stal hrdinou dne v pravém smyslu toho slova a udělal čest svému příjmení.

Cca okolo osmnácté hodiny překazila zbytek turnaje pořádná průtrž mračen. Nohejbalisté prchali z hřiště do bezpečí hospůdky a...“ Hrom a blesk jim šly v patách“. Vyhodnocení tak proběhlo také tam. Za tímto účelem byly na turnaj transportovány expres z nedaleké vesnice stupně vítězů. Vítězství si připsalo na své konto favorizované trio „Černá v Pošumaví“. Jeho člen a zároveň nejmladší účastník turnaje Karlík Beránek obdržel zároveň cenu pro nejobětavějšího hráče. „Černá v Pošumaví“ tak zabodovala dvakrát.

Po „Kocovině“ si zblba z medailového koláče ještě sestava „Vodáci“ z Myštic. Pak už následovala nepopulární „bramborová“ pro domácí Buzice. Mezi páté Myštic a sedmou „Blatnou v. v.“ se vklíní zajímavý manšaft „Buřtíci“. Jednalo se o zástupce mladé krve, žijící tak trochu stylem „pivo dělá hezká těla“.

Ale stejně tomu dodal největší životabudič „veselý rozhodčí“ Miloš Hrdina...

Vladimír Šavrdra

Krátce o dění v Doubravici

Tradiční pouť

V polovině července se u nás v obci konala tradiční pouť. V sobotu se konal turnaj ve fotbale, 41. ročník memoriálu Josefa Křivance a 6. ročník memoriálu Karla Fořta. Zúčastnila se mužstva Oseku B, Lomu, Mnichova a domácích. K vidění byl vidět pohledný a rychlý fotbal, padalo hodně branek a konečné pořadí turnaje bylo následující: 1. místo – Osek B, 2. místo – Doubravice, 3. místo – Mnichov a 4. místo – Lom. Po turnaji následovala taneční zábava, i přes nepřízeň počasí se zúčastnilo cca. 130 platících. V neděli již počasí pouti přálo, odpoledne se konal exhibiční zápas mezi starými a staršími pány z Doubravice. Pro děti bylo připraveno několik kolotočů a pro dospělé bohaté občerstvení.

text: Marcel Bečvář, fotografie: Jan Petráš

Oprava křížků

Obecní úřad Doubravice rozhodl o opravě několika křížků v Doubravici a Nahošíně. Dva křížky jsou již opravené a další dva

se opravují. První z opravených křížků se nachází na křižovatce u hlavní silnice v Nahošíně a druhý se nachází u cesty směrem z Doubravice k rybníku Kovašín. Třetí křížek k opravě se nachází přímo před kapličkou Panny Marie Sedmibolestné v Doubravici a čtvrtý u božích muk v Doubravici. Opravu zajišťuje pan Petr Vnuk.

text: Marcel Bečvář, fotografie: Lída Matoušková

Naše uskutečněné akce

Uprostřed letních prázdnin proběhlo za naším kulturním domem víkendové stanování.

Měli jsme štěstí, v noci přišly bouřky, ale přes den bylo krásné počasí, které všichni zúčastnění využili k zábavě a zpestření letních dnů se svými ratolestmi. Měli jsme zde také nafukovací hrad pro děti a pingpongový stůl, jenž využili jak dospělí, tak i děti.

Dětem se stanování moc líbilo a již nyní se těší na příští rok, kdy zažijí nevšední zážitky pod stanem.

4. září jsme se rozloučili s létem a prázdninami.

Počasí nám přálo a po předchozích propršených dnech svítilo sluníčko. Mohli jsme tedy do nočních hodin posedět s přáteli a užít si tak ještě krásného večera, jenž nám děti zpestřily svým hudebním vystoupením s pomocí Filipa Ježka, který se jim postaral o hudební doprovod. Dětem se to tak moc líbilo, že nechtěly ani domů jít spát.

Co plánujeme

6. listopadu lampionový průvod, kdy se sejdem u pana Zdeňka Pobudy a poté projdeme obcí na sál místního kulturního domu, kde se bude konat posvícenské posezení s hudbou.

Jana Čtveráková

Pohled do historie

Protože se v naší obci v posledních dvou měsících společenské akce nekonal, podíváme se zpět do historie.

V Blatné dne 1. května 1907
Panu starostovi obce Chlumu

Na základě §§14 odst. 4 a 15 odst. 1 zákona o volbě do rady říšské prikazuje panu starostovi doručování legitimačních a hlasovacích lístků. Volební listiny tyto budtež voličům ihned doručeny do bytu spolehlivým způsobem, aby zabráněno bylo všem stížnostem a závadám, za potvrzení.

Potvrzení o doručení budtež u obecního úřadu pro případnou pozdější potřebu uschovány.

Též budtež voličové způsobem v místě obvyklým vyzváni, aby si své legitimační a hlasovací lístky, které jim z jakéhokoliv důvodu doručeny býti nemohly nejméně 24 hodiny před volebním dnem vyzvedli u obecního úřadu.

Vyhláška dotýká, kterou spolu příkládám, bud' ihned spolu veřejně vyvěšena po podepsání.

Počátek volby do rady říšské dne 14. května 1907 jest v obci tamní o 8. hodině dopolední, konec odevzdávání hlasů stanovím na 10. hodinu dopoledne.

Ti, kdož za členy komise volební byli obecním výborem zvoleni, budtež vyhlášeni, aby v den volby před hodinou na začátek volebního úkonu stanovenou do místnosti volební se dostavili.

Volebním komisařem pro obec tamní stanovil jsem pana Frant. Hykeše, odb. učitele v Blatné a žádám, aby pan starosta téhož při vykonávání úřadu jeho dle možnosti podporoval.

Konečně žádám pana starostu, aby v den volby ale ještě před počtem volby přiloženou vyhlášku o zákazu volební agitace v místnosti volební, v domě volby a ve vřkolu na domě volebním a místech vhodných vyvěsil.

C. k. okresní hejtman

Okresním hejtnanem byl v letech 1903–1910 Bohumil Stříbrný
Starostou obce Chlum byl v letech 1880–1909 Jan Oulehle z č. p. 13.

Miluše Kordulová

Naši jubilanti

V měsíci srpnu a září oslavili své životní jubileum:
Miklasová Marie, Němec Jaroslav
a Vaňková Marie

V měsíci říjnu a listopadu oslaví své životní jubileum:
Šúcha Pavel, Kubátová Anna
a Jančarová Alžběta

Zastupitelstvo obce přeje výše uvedeným jubilantům všechno nejlepší, pevné zdraví a pohodu.

Miloš Kadlec, starosta

Nohejbal

Poslední víkend v srpnu se v našem sportovním areálu konal tradiční turnaj v nohejbale trojic. Své síly poměřilo celkem 10 družstev. Za tímto tradičním turnajem přijela 2 družstva z Mělnicka, 2 družstva z Rokycanska, jedno družstvo z Chodska a ostatní z blízkého okolí. Družstva byla rozdělena do dvou skupin po pěti a poté se turnaj

dohrával stylem „pavouk“. Z důvodu nepříznivého počasí z předchozích dnů se muselo hrát pouze na jednom hřišti.

Celý turnaj se odehrál bez zranění. A jak dopadlo celkové pořadí? První místo slavilo silné družstvo Kobra 313 z Rokycanska, druhou příčku obsadilo družstvo Polabáci z Mělnicka a třetí skončilo družstvo ze Zahorčic. Dále se družstva umístila v tomto pořadí: Škvořetice, Beznoh, Chobot, Černé perly, Hajija, Břízky a Bimbáci.

Večerní posezení při kytarách se vydařilo a všichni si ho velmi užili. Děkujeme všem týmům a fanouškům za

hojnou účast a věříme, že se u nás opět setkáme v následujícím roce. Velké díky také patří dvěma věrným fanouškům, kteří přijeli na svých strojích Jawa 350 až z Ostravy a celý turnaj nám byli nápomocní.

Tereza Kadlecová

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Ze země ke hvězdám nevede vyšlapaná cesta.“

Lucius Annaeus Seneca

Vážení a milí, budte hodně zdraví, tento pozdrav posílám Vám všem a přeji krásné zdravé podzimní dny.

14. koncert varhanní a duchovní hudby v Kadově proběhl v sobotu 21. srpna 2021. Byl krásný sluníčkový den a „naše“ vzácné varhany skvěle rozehrál pan Petr Tvrdek st. a paní Iveta Karmazínová, flétnou doprovázel Petr Tvrdek ml., na cembalo zahrál pan Aleš Kaňka a na housle pan Libor Kaňka. Nádherně zpívaly paní Magda Kaňková a Klára Mukšnáblová. Byl to krásný hudební zážitek. Kdo si do kadovského kostela našel cestu, zcela určitě nelitoval. Uspořádáním koncertu se i přes nižší diváckou účast vybralo dalších 9 722 Kč, které putují na konto veřejné sbírky a pomohou v pokračující záchrane vzácného nástroje. Děkuji s úctou nejen všem účinkujícím, ale i pomáhajícím, kteří věnují svůj čas a energii bez nároku na honorář.

Vladimíra Tomanová

O čem víme, že se chystá? – **V době uzávěrky plánujeme na sobotu 2. 10. 2021 od 14:00 hodin Viklanské hrátky v Kadově**, sledujte naše webové stránky www.kadov.net, až budeme vědět více, budeme Vás informovat.

Lnářský Málkov

V sobotu 24. 7. 2021 uspořádali hasiči Lnářského Málkova 11. ročník rybářských závodů. Rybáři se u nás cítí dobře, letos se jich sešlo více, než jsme očekávali, za což jsme moc rádi. Dorazilo 8 dětských a 17 dospělých rybářů. Všichni měli dobře nabroušené háčky. Celkem se nacytalo 124 ks o celkové délce 3 817 cm.

Mezi dětmi se nejlépe umístili:

1. místo Vlach Kryštof 6 ks/175 cm
2. místo Hanzlík Tomáš 5 ks/174 cm
3. místo Kříž Michal 4 ks/143 cm

V této kategorii byla i jedna rybářka, která ukázala, že to umí s prutem a chytila 3 ryby o celkové délce 115 cm.

Mezi dospělými se nejlépe umístili:

1. místo Šefl František 15 ks/453 cm
2. místo Růžička Ivan 8 ks/269 cm
3. místo Buřič Emil 7 ks/263 cm

Soutěžilo se nejen o to, kdo nacytá nejvíce, ale taky kdo chytil nejmenší a největší rybu.

V dětské kategorii nejmenší rybu chytil Vlach Kryštof – 18 cm a největší Smetana Václav nejml. – 53 cm.

V dospělé kategorii chytil nejmenší rybu Pech Stanislav – 5 cm a největší Růžička Ivan – 53 cm.

Všem rybářům moc děkujeme za účast a těšíme se na další ročník. Sponzorům děkujeme za ceny, kterými jsme obdarovali soutěžící.

Začátek a konec prázdnin v Kocelovicích

Tak tu máme září. Aniž jsme se stihli pořádně rozkoukat, utekly prázdniny zase jako voda. Možná letos o to rychleji, že počasí bylo chladnější než jiné roky (alespoň já mám ten pocit). První i poslední prázdninový

pátek dokonce výrazně propršely.

Ani chladné a deštivé počasí nicméně nemohlo zabránit tomu, aby se právě v pátek 2. 7. 2021 po dlouhých 13 letech opět uskutečnil v místním kostele sv. Bartoloměje chystaný svatební obřad. Snoubenci Ondřej Lukáš (Kocelovice) a Marie Křivková (Hornosín) si řekli v přítomnosti rodin a dalších blízkých své „ano“ v krásně vyzdobeném gotickém kostele, v němž naposledy proběhla svatba v dubnu roku 2008. Cestou do kostela proběhlo na návsi i tradiční „zatahování“ svatebčanů, po obřadu si pak novomanželé naopak museli přes překážky připravené jim ze strany kamarádů vybojovat cestu z kostela – nechyběla koule u ženichovo nohy ani chomout. No, jihočeská veselka jak má být. Snad se kocelovický kostel další dočká dříve než za 13 let.

V poslední srpnový pátek, tedy 27. 8. 2021, se pak u nás, rovněž přes nepřízeň počasí, uskutečnila pouťová zábava, zajištěná hostinským Tomášem Hanouskem. Namísto plánované venkovní kulturní akce na tzv. **školačce** se však pouze musela konat v místním sále nad hospodou. K tanci i poslechu zahrála blatenská skupina Anča band. Návštěvníci zábavy vyzbrojení deštníky si pak mohli od tance odpočinout a zkusit své štěstí v blízké střelnici, se kterou přijeli potěšit místní obyvatele kolotočáři. Co by to také bylo za pouť bez střelnice a kolotočů? Počasí se naštěstí v sobotu a neděli trochu umoudřilo, a tak měli kočovníci přes víkend napilno. Pro menší děti měli připravené k dispozici dva kolotoče, jeden řetězový a jeden s autíčky a zvířátky, pro větší děti a dospělé pak zábavu na střelnici. Po nedělním obědě se potom od 15 hodin konala v kostele sv. Bartoloměje tradiční pouťová mše.

Kocelovickou pouť zpravidla prázdniny končí, děti se chystají opět do škol a školek. Po loňské distanční výuce věřím, že se tento rok 1. září na návrat mezi kamarády těšily ještě o to víc. Doufáme, že jim to nic nezkaží a že nejhorší „dobu covidovou“ už máme za sebou, a nejen děti tak budou zase moci žít normálně.

Pěkné babí léto všem!

Tereza Lukášová

Do divadla na hrad Kašperk

Na večerní divadelní představení na hrad Kašperk jsme se těšili. 28. července se jelo dvěma auty. Ačkoliv celý den pršelo, k večeru se počasí umoudřilo. Na hrad to byla docela dobrá procházka. Hrát se mělo za každého počasí, poprvé v bývalém hradním paláci komedie od Shakespeara – „Sen noci svatojánské“. Hru nastudovali herci Divadla Kladno.

Před představením vedle sedící mladá žena nabídla mužům tyčinky, ale pořadatelka upozornila, že v paláci se nejí a nikdy nejedlo. Byla tam

docela velká zima a dost to tam protahovalo. Představení se velice líbilo. Domů se přijelo po půlnoci. Poděkování patří šoférům.

text a fotografie: Marie Kovářová

Sraz pamětníků

Protože jsme chtěli zjistit něco o nedávné historii naší vsi, pozvali jsme na 31.7. rodáky, ale i přistěhovalé, kteří žijí v Lažánkách už dlouho, do klubu turistů. Sešlo se asi 15 pamětníků, všichni se rozpovídali se známými, které už dlouho neviděli, a během povídání jsme se snažili zaznamenat důležité milníky z historie. Doufáme, že se podaří informace dát do čitelné podoby, tak aby byly zachované pro další generace. A také věřím, že pro všechny zúčastněné byl sraz milým shledáním s kamarády z mládí. Všem, kteří přišli, ještě jednou moc děkujeme za ochotu podělit se o své vzpomínky.

text: Jarmila Křivancová, fotografie: Marie Kovářová

Vůně pečených prasat

Dne 28. srpna se uskutečnil druhý ročník soutěže v pečení prasat v Záboří.

Soutěžní družstva: Bratronice, Lažánky, Čečelovice, Záboří a nové družstvo Jiříčná. Ochutnávka od všech družstev byla výborná. Odpolední vystoupení mažoretek z Blatné bylo i za slabého deště kouzelné. Potom

byla štafeta v pití piva dospělých a pro děti v pití džusu. Děti si užily skákací hrad a malování na obličej. Moc se mi líbilo družstvo Lažánky. Vydávající používali rukavice a vše dobře servírovali. Vyhodnocení soutěže: 1. místo Záboří, 2. místo Čečelovice, 3. místo Bratronice – Lažánky, poslední Jiříčná. Ale určitě by měla být nezávislá porota, jinak když z některé obce přijde více lidí, tak je to jasné a nikdy to podle mne nemůže být spravedlivé. Jinak to bylo super.

Marie Kovářová

Važme si našeho krásného okolí

Nad tím, čeho jsou lidé schopni, občas zůstává rozum stát, ale na druhou stranu už jsem ani nebyla překvapená, spíše naštvaná, když jsem ve strouze těsně za vsí našla pytle s odpadky. Věřím, že nikdo ze čtenářů SOBÁčka, by něco takového neudělal, ale přesto bych chtěla všechny poprosit: važme si více přírody a zdejší krásné krajiny, ať zůstane zachována pro naše potomky. Když tak pročítám první obecní kroniku, pochybuji, že by naši předci vyhodili odpadky na půdu, která pro ně znamenala obživu, ale také radost a místo k životu.

Ráda bych zde použila slova prvního kronikáře Václava Fořta, který uměl svou lásku ke vsi a jejímu okolí popsat krásnými vzletnými slovy: „Každý ten lesík, vršek, cesta, mez vonná mateřídouškou a pestré pruhy polí nás upoutaly pevně, a skřivan v modrém blankytu nám srdce k té rodné dědině přikoval.“

Jarmila Křivancová

Obnova křížku na rozcestí U Lísy

Obec Lnáře provádí v tomto roce opravy několika drobných sakrálních památek. Jednou z nich je i křížek na rozcestí silnic do Lnář, Kocelovic a Hajan, v lokalitě U Lísy. Okolnosti vzniku původního křížku jsou podrobně popsány v novinové zprávě o jeho slavnostním pozhánání, uveřejněné v katolickém periodiku „Hlas lidu“. Křížek nechaly zřídít v roce 1932 dvě Inářské ženy – Barbora Kohoutová,

rozená Krejčová (20. 11. 1867 – 2. 12. 1950), manželka mlynáře Petra Kohouta čp. 70, a Barbora Holubová, rozená Cheničková (31. 12. 1891 – 28. 5. 1935), manželka rolníka Emanuela Holuba z čp. 63. Celkový náklad činil 300 Kč. Křížek byl bezesporu sériovým produktem nějaké železářny, možná rožmitálské, z níž pochází řada litinových krucifixů po okolí. Kamenný podstavec s letopočtem zhotovil Václav Klíma, kameník ze Lnář. Křížek také obklopovala dřevěná ohrádka, kterou vyrobil Inářský tesařský mistr Josef Čadek. Další úpravy zajistila duchovní správa.

Mlynářka Barbora Kohoutová,
jedna z donátorek původního křížku
U Lísy z roku 1932

Slavnostní pozhánání se konalo programově dne 11. 9. 1932, tedy v neděli před svátkem Povýšení sv. Kříže, který připadá v církevním kalendáři na 14. 9. Ve 14:00 vyrazilo procesí věřících od farního kostela Nejsvětější Trojice za zvuku zvonů a hudebního doprovodu kapely Stanislava Voříška ze Lnář. Na místě samém pak přednesly družičky básně a zbožné sentence. Byly to Ludmila Holubová, dcera jedné z donátorek, později provdaná Rejdová ve Tchořovicích čp. 15, Růžena Křivancová ze Tchořovic čp. 72, pak vdaná Brožová v Zahorčicích čp. 9, Anna Pivnicková ze Lnář čp. 36, posléze provdaná Čadková, Marie Brožová ze Zahorčic čp. 9, následně provdaná Cihlová v Řištích čp. 15, Jarmila Mohrová, dcera cihláře ze Inářské cihelny, a Anna Říšská. Vlastní pozhánání vykonal převor Inářského kláštera a duchovní správce zdejší farnosti P. Jan Procházka. Promluvu měl P. Viktor Michka, emeritní farář ze Stádlce, žijící v klášteře na odpočinku

a často vystupující jako sváteční kazatel. Vše, včetně písní, bylo zaměřeno na sv. Kříž jako nástroj smrti Pána Ježíše a symbol spásy, která tím lidstvu vzešla.

Za socialismu potkal křížek podobný osud jako mnoho jiných podobných památek lidské zbožnosti. Někdy v šedesátých letech padl, nebo byl shozen, možná i záměrně. Zaslouhou Františka Jiřince z Kocelovic čp. 31 a Václava Krýdy ze Říště čp. 11 byl však uveden do původního stavu. Za nějaký čas se ovšem opět zhroutil a byl nahrazen menším, který se později ztratil, stejně jako ten původní z roku 1932. Podstavec zůstal dlouhá léta povalen v trávě vedle místa a časem zarostl tak, že zcela zmizel z očí.

P. Jan Procházka, světitel původního křížku U Lísy, na snímku z pozdějších let

Dosavadní křížek U Lísy (foto Vladimír Červenka)

a obnovit křížek alespoň zčásti v někdejší podobě. Práce byla zadána Petru Štěpánovi z Hajan, který ji provedl v létě tohoto roku. Jelikož podoba a výtvarné provedení původního křížku nebyly zjištěny

Obnovený a dřívější náhradní křížek U Lísy ještě pospolu (foto Vladimír Červenka)

Obnovený křížek U Lísy (foto Vladimír Červenka)

a druhotně umístěný kříž z Kocelovic nekorespondoval svými rozměry s velikostí a charakterem podstavce, zajistil výše zmíněný restaurátor jiný, přiměřenější krucifix. Ten je navíc opatřen tabulkou, na níž vymaloval nápis RENOVATUM + A. D. MMXXI + (obnoveno léta Páně 2021). Někdy čas stály oba křížky vedle sebe, načež byl ten dosavadní „náhradní“ vyveden a odvezen do úschovy.

Církevní požehnání obnoveného křížku U Lísy vykonal 18. 9. 2021 ve 14:00, tedy v sobotu po svátku Povýšení sv. Kříže a takřka ve stejnou hodinu, jako tomu bylo v roce 1932, P. JCLic. Mgr. Rudolf Maria Hušek, administrátor farnosti Blatná.

Vladimír Červenka, místostarosta obce Lnáře

Autor děkuje za cenné doplňující informace manželům Václavovi a Jaroslavě Hájkovým z Blatné a za upozornění na existenci původního podstavce Stanislavě Maškové, bývalé starostce obce Lnáře.

150 let od narození Frà Josefa Paterý

V sobotu 28. 8., v den svátku sv. Augustina, biskupa a učitele církve, se ve lnářském kostele Nejsvětější Trojice uskutečnil vzpomínkový večer k 150. výročí Frà Josefa Paterý. Tento laický řeholník konventu řádu bosých augustiniánů ve Lnářích, všeobecně známý jako „fráter Josífek“, přišel na svět 18. 3. 1871 ve Stádlci na Táborsku. Ve lnářském klášteře strávil plných 56 let svého života a proslul jako nadaný a plodný amatérský výtvarník. V tomto směru jej významně ovlivnil sochař František Bílek, s nímž se přátelil, nebo malíř a mozaikář Viktor Foerster.

Fráter Josef Paterý

Díla bratra Paterý zdobí dodnes především kostel Nejsvětější Trojice, jenž býval dříve klášterním a farním. Najdou se, nebo bývala též na různých místech někdejší lnářské farnosti (Kocelovice, Říště, Tchořovice), ale i v okolí, jak bližším (Pole, Sedlice, Starý Smolivec), tak na vzdálenějších místech (Horažďovice, Pec /pod Čerchovem/, Plzeň), ba dokonce v zámoří (Chicago). Šlo zejména o náboženské náměty, objevují se ovšem i motivy civilní. Mnoho děl a dílek vytvořil pro různé přátele či známé, své i konventu. Jsou dodnes rodinnými památkami v nejedné domácnosti na Blatensku (oblíbeným tématem byla přitom Panna Maria Lnářská). Repertoár Josífkových výtvarných technik byl široký. Šil a malbami zdobil liturgická roucha (byl ostatně vyučeným krejčím), kromě textilu maloval na dřevo či plech. Zvláště si oblíbil vypalování (pyrografii). Během let získával stále větší zručnost, takže se pustil třeba i do nástěnných maleb. Věnoval se rovněž designu a v rámci regionu požíval uznání jako odborník „ve věcech chrámových“.

Ve Lnářích setrval až do dubna 1950, kdy byl jako nejstarší člen konventu (79 let) spolu s pěti svými řádovými spolubratry odvezen do internace v Hejnicích na Liberecku. Stalo se tak v rámci celostátního zásahu komunistického režimu proti mužským řeholním řádům, takzvané Akci K. V Hejnicích strávil necelý rok, pak byl načas umístěn v Opočně a odtud přesunut do charitního domova pro přestálé kněze a řeholníky v Moravci na Vysočině. Dokud mu to zdraví dovolávalo, věnoval se i v „exilu“ výtvarné činnosti. Zemřel 14. 1. 1954 v Moravci a je pohřben na tamějším hřbitově pod prostým typizovaným dřevěným křížem.

Ve Lnářích bylo k jeho letošnímu jubileu uskutečněno několik počínů. V den jeho narozenin, 18. 3., byl instalován a následující den, o svátku jeho křestního patrona sv. Josefa, církevně požehnan pamětní kříž s plechovým korpusem Krista a věnovací tabulkou, situovaný při cestě k psychiatrické léčebně, umístěné od poloviny šedesátých let v bývalém lnářském klášteře. Stojí naproti místu, kde se nacházel podobný kříž, který Josífek před první světovou válkou renovoval. V týž

Obraz Panny Marie Lnářské od frátera Josífka (soukromé vlastnictví)

Oltář v obecní kapli sv. Václava ve Tchořovicích-návrh a obrazy od fratra Josifka

Oltářní obraz sv. Martina od fratra Josifka v obecní kapli v Poli

den se konalo ještě pozhánání renovovaných božích muk „Za Frantovic“ při silnici od hráze Veského rybníka na Kocelovice, jejichž kaplici opět vyplnila čtveřice obrázků stejných námětů jako u původních, které na objednávku manželů Langmajerových vytvořil roku 1914 rovněž fráter Patera.

Výše zmíněný vzpomínkový večer představoval jakýsi vrchol akcí k Josífkovu výročí. Svátek sv. Augustina byl vybrán záměrně. Shodou okolností právě týž den v roce 1894 měl Josef Patera ve Lnářích obláčku – obřad oblečení řádového roucha spojený s přijetím řeholního jména, jež znělo „Josef od sv. Augustina“. Program zahájila mše svatá obětovaná za jubilanta, celebrowaná duchovním správcem farnosti Blatná, P. JCLic. Mgr. Rudolfem Mariou Huškem, a s krásným hudebním doprovodem (varhany, trubka). Následovala přednáška přibližující přítomným život a dílo fratra Josifka. Stejný titul nese i drobná publikace, která byla k této příležitosti vydána obcí Lnáře za finanční podpory městyse Stádlce a Římskokatolické farnosti Blatná. Starosta Stádlce jakožto Josífkova rodiště, Ing. Milan Kelich, se na pozvání naší obce akce osobně zúčastnil. K vidění byla Paterova díla, jež jsou v kostele trvale umístěna, ale i několik dalších, přenesených sem speciálně z depozitu. Potěšilo mne, jaký ohlas akce vzbudila. Děkuji jménem svým i obce Lnáře všem, kteří se jakýmkoli způsobem a měrou podíleli na její přípravě. Upřímně Pán Bůh zaplať.

Vladimír Červenka, místostarosta obce Lnáře

Zahájení školního roku v MŠ Lnáře

Fotoarchiv MŠ Lnáře

Zahájení školního roku ve Lnářích

Tak a je to tady – 1. září! Významný den pro pět nových prvňáčků, jejich rodiče a 21 nám dobře známých tváří. Středečním ránem naše základní škola ve Lnářích opět ožila. Společně jsme za přítomnosti vedoucí učitelky MŠ paní Aleny Maškové, pana starosty Ing. Josefa Honze a pana místostarosty Mgr. Vladimíra Červenyky zahájili nový školní rok 2021/2022. Paní ředitelka přivítala všechny žáky a představila dětem jejich paní učitelky, které je budou celým školním rokem provázet. Na slavnostním zahájení promluvil také pan místostarosta Mgr. Vladimír Červenka a popřál všem hodně úspěchů a sil do nadcházejícího školního roku. S přáním se připojil také pan starosta Ing. Josef Honz,

Proslov ředitelky školy (foto Ing. Josef Honz)

Naši prvňáčky (foto Mgr. Miloslava Juklová)

Naši druháci a třetáci (foto Mgr. Miloslava Juklová)

Naši čtvrtáci a pátáci (foto Mgr. Miloslava Juklová)

který rodičům prvňáčků oznámil, že jim bude Obcí Lnáře poskytnut peněžní dar ve výši 1 500 Kč. Žákům 1. třídy předala paní vychovatelka Jaroslava Boušová kornout se sladkostmi a pamětní list k zahájení školní docházky. Samozřejmě nechybělo ani povinné zapozování a úsměv do objektivu fotoaparátu. 😊 Poté se již všichni žáci odebrali do svých tříd, aby mohli povyprávět své dojmy a zážitky z letních prázdnin nejen svým kamarádům, paní učitelkám, ale i dvěma asistentkám pedagoga Mgr. Miloslavě Juklové a Ing. Renátě Turkové. Co zbývá popřát? Nám všem přeji pevné zdraví, mnoho radosti z učení a v neposlední řadě odvahu překonávat překážky na cestě za vzděláním.

Mgr. Eva Šilhanová, učitelka ZŠ Lnáře

Šerošlap 2021

V sobotu 7. 8. 2021 se měla uskutečnit cykloturistická akce pod názvem Šerošlap 2021. Jelikož nepřálo počasí byla tato akce přesunuta a proběhla v sobotu 21. 8. 2021. Jako již tradičně se účastníci výletu sešli u kapličky v Zahorčicích. Ve skromném počtu tři cyklistů se ve 21:00 vydali se západem

slunce na noční dobrodružnou vyjížďku. První občerstvovací zastávka byla v Radošicích. Dále účastníci pokračovali do Chynína, přes Padrtské rybníky do Mirošova a pak až na rozhlednu Kotel u Rokycan, která byla cílem cesty. Naši cyklisté se vrátili v dopoledních hodinách následujícího dne.

Další akce se uskuteční 16. 10. 2021 – Podzimní Kolštrek – rozloučení se sezónou 2021. Start účastníků je v 10:00 od kapličky v Zahorčicích.

za Kolštrek Křepín Marie Tesařová, Lnáře

Pro vyznavače cykloturistiky jsme si dovolili připravit rozloučení se sezónou 2021. Na trasu volným tempem hromadně vyrazíme v **sobotu 16. října 2021** v 10 hodin ze Zahorčic od místní kapličky.

Doporučujeme si vzít sebou kromě technického zabezpečení (duše, lepení atd.), oblečení pro nepříznivé počasí (teplé oblečení, pláštěnku atd.) a bezpečnostní doplňky (CYKLISTICKÁ HELMA)

Prezentace započne v 9:00 hod.

Start v 10:00 hod.

Startovné 50,- Kč

Zahorčice čp. 10

Zahorčice u místní kapličky

Kontakt pro zodpovězení případných dotazů:

Mobil: 732 279 104

E-mail: jaroslavt@blatna.net

Adresa: Marie a Tomáš Tesařovi, Lnáře 139, 387 42 Lnáře

V případě nepříznivého počasí může být akce přesunuta na jiný termín.

Poutový míčový sedmiboj

Tato myšlenka, uspořádat sedmiboj v míčových sportech, se zrodila v mé a Milanově hlavě. Už ani nevím, v jakém rauši nás to napadlo, ale asi když už máme to naše nové víceúčelové hřiště. Popravdě to bylo tak, že nám už došli výmluvy, proč neabsolvovat vietnamskou uličku

proloženou stánky s klobásou, cukrovou vatou, chudáky králíky a halygaly řetízkače. Proto sport a termín poutový, tedy 16. 8. Byly vybrány disciplíny – přehazovaná, volejbal, nohejbal, vybíjená, košíková, házená, malý fotbal. Složení družstev šestičlenné, 4 muži (chlápci) + 2 ženy (dívčata). Následovala publicita – plakáty, Facebooky a ústní roznáška. Objednán pohár a medaile. A čekalo se, kolik týmů se přihlásí. A nic... žádná přihláška, žádný telefon, jen jízlivé poznámky typu: „Tak kolik už máte týmů?“ Týden před termínem se nám začalo donášet, že by se přeci jen někdo chtěl pokusit zmrzačit. Ale nic konkrétního. Byli jsme plní očekávání, my jsme team měli. Já, Milan, Hanka starostka, Hynek, Honza a Verča. Tedy až do soboty odpoledne, kdy mi Hynek oznámil, že to nestíhá. Nakonec jsme byli přeci jen kompletní, posílil nás Pavel a Hanka Seidlová – princezna. Nadešel očekávaný den. Ohledně času začátku panoval malinký komunikační ruch, také možnost přihlášení se na poslední chvíli mi dělalo trochu vrásky na čele. Ale nakonec se povedlo. Místo konání: naše víceúčelové, čas 13:00. Tedy jak pro koho,

Pražáci chalupáři se před 1 ozvali, že jsou u oběda a kdyby to šlo, tak za hodinu. No jiný kraj, jiný mrav. No nešlo to. Takže zúčastněné teamy: Team Mango z Blatné, dovezený Petrem Zbíralem; Raketa Mačkov, tedy my; Pangrárcovci, team teenagerů a teenagerek a už zmíněný Pražáci v čele s Alešem. Ti nedodrželi hned další podmínku – 2 ženy v teamu. Pak se mají dodržovat pravidla a ctít zákony. Ale podlehl jsem, jsme přeci v Česku. Po vzájemné konzultaci s teamy bylo určeno pořadí disciplín a hrací model – 2 skupiny po 2 teamech, vítězové postoupí do finále. Kapitáni vylosovali skupiny. Skupina A: Mango vs. Raketa Mačkov, skupina B: Pangrárcovci vs. Pražáci. Asi nemá cenu popisovat průběhy zápasů, byly to lité souboje na hranici života a smrti, někdy až za hranici lidských možností. Souboje ve skupinách vyzněly jednoznačně: skupinu A vyhrálo Mango nad Raketou v poměru 6:1 na vítězné zápasy. Dali jsme do toho všechno, hlavně srdíčko a štěstíčko, ale rovnějte se s dvacetiletými sportovci. To prostě nejde. Ale vyhraný volejbalový match už nám nikdo nikdy nevezme. Díky, Hanko S., za nekompromisní sérii podání, kterými jsi otočila ztracený zápas. Skupinu B vyhráli Pražáci nad Pangrárcovci 6,5:0,5 (1 remíza). Ale mladíci a mladice se snažili a nedali svoji kůži zadarmo, takže palec nahoru. Zápas v základních skupinách skončily těsně před pátou, a tak po konzultaci s teamy bylo rozhodnuto: finále a zápas o 3. a 4. místo se odehrají na jeden vítězný match – 1 disciplína, která se vylosuje z klobouku, kam budou dány všechny disciplíny. Přání teamů na rozhodující disciplínu byl různorodý. Můj jediný byl: prosím kuličky. Bylo jasné, že už jsem někde jinde, už jsem někde mimo, někde úplně jinde a blouzním. Losování pod taktovkou naší Hanky – starostky, u které bylo markantní, jak jsou tato klání fyzicky a mentálně náročná, páč výjimečně nic neorganizovala a na dotazy odpovídala pouze jednoslabičně. Takže finále: Mango vs. Pražáci – vybíjená. No teda, před losováním jsem jasně favorizoval Mango, ale vybíjená je nevyzpytatelná – maže rozdíly. Tak uvidíme. O 3. a 4. místo: Raketa vs. Pangrárcovci – přehazovaná. BINGO! Druhá alternativa po kuličkách, 100x hurá. Jsem šťasten. Nejméně fyzicky náročná disciplína, když bude chytrý, ani se nepotím a vidina, že dnešní den přežiji, začala dostávat jasnější rozměr. A jak to tedy dopadlo: zápas o 3. místo vybojovala, vydřela a upotila Raketa v poměru 15:14. Dlouho to vypadalo, že padneme, ale až šňůra Milanova pěti es rozhodla a zápas jsme obrátili. Všechna čest našim soupeřům, ač věkem ještě školáci, rvali se jako psi a nedali nám to zadarmo. Opravdu palec nahoru za jejich zarputilost, houževnatost a odhodlání. Medaili si taky zasloužili a také jsme jim ji předali. A finále? Jak jsem předeslal, vybíjená je zrádná a stírá fyzické indispozice. Tak finále bylo tudíž napínavé, na obou stranách zůstali jen kapitáni, nakonec spravedlivě za výkony z celého dne zvedl putovní pohár nad hlavu team Mango Blatná.

Blahopřejeme. Podle mě a všech účastníků to byl velice vydařený den. Nápad dobrý, sbírali jsme zkušenosti a poznatky do dalších ročníků (budou-li). V hlavě se nám za běhu a po sléze chůze rodily nápady, jak se posunout dál. Hlavně jsem se bavila a o tom to je, přátelé – být pozitivní. Důležitý poznatek: 4 mužstva jsou na jeden den maximum, co lze stihnout časově a fyzicky. Při účasti více teamů bych akci pořádal jako celoroční a finálový turnaj za účasti 4 nejlepších teamů. To vše za předpokladu včasné prezentace a počtu teamů. To je vše na úvaze a včas dáme vědět a turnaj konkrétně odprezentujeme.

A slovo na závěr: díky všem, kdo přišli nejen soutěžit, ale i fandit. Díky Míšovi o péči o naše chuťové buňky, díky Hance S. za pomoc při rozhodování zápasů, díky obci Mačkov za podporu. Díky, že jsme přežili.

Nové požární stříkačky

Náš nejvyšší obecní velitel, tedy velitelka, paní starostka, svolala na sobotu 21. 8. všechny členy SDH, zásahové jednotky potažmo i diváky k rybníku Nový, za účelem zaběhnutí nové překrásné červené stříkačky motorové.

Předcházelo tomu převzetí tohoto úžasného stroje, které se uskutečnilo 22. 7. Stříkačku dodala Požární bezpečnost s. r. o. Jihlava. Jedná se o stříkačku TOHATSU VE 1500, vřetenové uzávěry, přímé vstřikování paliva, výkon 1500 l/minuta při 10 barech a třímetrové sací výšce. Cena 278 300 Kč z toho dotace Jihočeského kraje 150 000 Kč. Stříkačka byla převzata bez závad. Jak konstatovali někteří přítomní, bylo by nejlépe uložit ji pěkně do zadu, obalit ji polystyrenem a za pár let ji se ziskem prodat. Leč „velitelka“ byla proti a určila den zaběhnutí. Tak tedy den D, byl určen na sobotu 21. 8. Sraz všech složek ve 13 hodin u naší hasičárny.

Nastal ten slavnostní den. Byla vytažena naše stará 12 a naložena naše nová a hurá k rybníku. Tam už byl postaven pivní stan, rozloženy pivní sety, na stolech vega jednohubky. Je to přeci jen slavnostní den, nová stříkačka se přeci nezajíždí tak často. Chladilo se pivo nejmenované značky, sešli se přeci hasiči, vlastně požárníci, a vypadalo to, že se budou potit a udělají si žízeň.

První přišla na řadu naše nová – benzín dolít, start – jenom vrní, přeci jen je mladá. Voda jde, takže vše, jak má být. Druhá přišla na řadu naše stará 12, ta už tak nevrní, trochu pokašlává, přeci už není nejmladší, možná virus, ale voda také jde, takže opět vše v pořádku. A pak už se z poza rohu vyřítí rodinná zásahová jednotka Hanzlíků, v čele s kapitánem Alešem a vlečou jejich osobní 8. Chvilé napětí a voda taky jde.

Akce se vydařila, ztráty žádné, voda tekla, stříkačky nezadřené. Ještě nám chybí pár koní na naši nejstarší Toničku – stříkačku. A takový sbor a údernou sílu nám může závidět široké okolí i západní Německo.

PS: ty koně už máme namalované na východní zdi hasičárny, jen je obživnout, to pak bude teprve rotika.

Váš Jindra Bláha

Soutěž ve vaření guláše v Buzicích

Dne 10. 7. 2021 proběhla soutěž v Buzicích v hospodě U Čiláka ve vaření guláše. Akce se zúčastnilo cca 11 týmů. Obec Mačkov měla zastoupení v tříčlenném družstvu. Za značné podpory a fandění účastníci zdárně uvařili výborné guláše různých chutí z různých mas.

Obec Mačkov získala krásné druhé místo. Naším kuchařům moc gratulujeme.

Loučení s létem

Dne 30. 8. 2021 proběhlo v naší obci Loučení s létem. Úderem 18. hodiny se na dětském hřišti sešli děti, rodiče i naši kamarádi z domova Petra.

Všichni si opekli buřtíky a splnili úkoly našich soutěží. S přicházející tmou se rozsvítilo 55 světel v lampionech a zahájili jsme průvod naší vesnice. Po procházce dětičky s očima navrch hlavy prošly stezkou odvahy, kde po cestě čekala strašidla. Všichni přežili bez úhony jen s pár slzičkami na tváři. Všechny děti chci pochválit za jejich statečnost. Léto jsme zakončili promítáním kreslené pohádky a přáním úspěchů v dalším školním roce.

Věra Pangráčová, kulturní referent

Osobní poděkování SDH Radomyšl za rychlou pomoc při odstraňování škod po tornádu v Mikulčicích

24. června 2021. Datum, které se navěky zapíše do historie Mikulčic, malebné vesničky na jihu Moravy, a bohužel i do historie našeho domečku a rodinného sklípku. Stačilo 15 minut a to, co člověk budoval po celý svůj produktivní život, co měl rád a o co se s velkou péčí staral, bylo nenávratně pryč. Namísto zeleně, úhledných moravských domečků, šlechtěných zahrádek a oken plných květin, všude šedo, prach, střepy a stavební suť. Aby toho

nebylo málo, spustil se silný déšť, který nás vyhnal do ulic, kde jsme se všichni začali shromažďovat nevěřičně sledujíc, co se to vlastně stalo. Každý z nás hledal, kam se ukrýt před deštěm. Naše domy bez střech však moc útěchy nenabízely.

Tornádo proběhlo naší vesnicí velmi rychle a silně. Kromě zničeného majetku ale tato událost zasáhla hluboko uvnitř každého obyvatele. Fotografie, videa z míst neštěstí, a hlavně lidské příběhy oslovily velké množství lidí. Finanční sbírky neziskových organizací lámaly rekordy a stát přislíbil dotace a bezúročné půjčky. Během pár dní se vesnice naplnily pomocníky, nejen z rodinného kruhu místních, ale z celé České republiky. Pomoci přijeli hasiči, vojáci, řemeslníci i dobrovolní brigádníci.

Jen těžko hledáme slova, jak vyjádřit dík všem, kteří nám pomohli a kteří tady s námi byli, když jsme je tolik potřebovali. Rádi bychom proto využili tuto cestu, abychom poděkovali speciálně dobrovolným hasičům z Radomyšle, kteří neváhali, všeho nechali, a ihned přijeli pomoci. Jim patří velký dík za obrovský kus práce, kterou odvedli, ale především za to, že přijeli, že tu s námi byli a že nám přinesli veselou náladu a dokázali vykouzlit úsměv na rtech. Myslím, že o „vokurčičkách“ a „taško skřidlicích“ si budeme povídat ještě dlouho.

Jmenovitě patří dík (seřazeno abecedně): Pepovi Balouškovi, Zdeňku Braunovi, Emilu Demetrovi, Zdeňku Demeterovi, Karlovi Hauserovi, Tomáši Hejpetrovi, Honzovi Karvanovi, Pavlu Křížovi, Honzovi Mrázovi, Ondřeji Mrázovi, Jirkovi Lojíkovi, Jindru Mandlovi.

Kluci, děkujeme. Vaše pomoc pro nás znamená hodně.

Naďa a Miloš Helešicovi z Mikulčic

Příměstský tábor v Leskovicích

Mladí hasiči měli od 18. srpna v Leskovicích příměstský tábor. Trval tři dny, na které navazovalo víkendové stanování s rodiči. O bohatý program se postarali vedoucí David Kadečka, Michae-

Vážení občané

Srdečně Vás zveme na **VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ, SETKÁNÍ DŮCHODCŮ A ZLATÉ SVATBY**

Dne 16. 10. 2021 14:00

Ve společenském sále hospůdky

- Čeká Vás:
- * Vítání našich nejmladších občánků
 - * Připomenutí zlatých svateb,
 - * Přivítání našich starších obyvatel
 - * Vystoupení dětí našich obyvatel
 - * hudba, občerstvení a předání dárků

Zastupitelstvo obce Mačkov Vás zve na
Veřejné výroční setkání 13. 11. 2021 od 13:00 h
a na ochotnické divadlo Kasejovice od 15:00 h
Občerstvení zajištěno

la Kadečková, Jakub Kareš, Zuzana Gajdová a Jitka s Luckou Bláhovcovi. Celkem jsme na příměstském táboře měli 19 dětí a o víkendu nás navštívilo dětí 30.

První den děti trénovaly požární útok, střelbu z luků či vzduchovky a ve volných chvílích hrály míčové hry.

Druhý den jsme podle mapy vyrazili všichni na pochodák na letní areál v Radomyšl, cestou jsme se posilnili zmrzlinou na pumpě. Na koupališti jsme si dali pozdní oběd, po hodině her nás odtud po skupinách svážel hasičský tranzit z Přeštic zpět do Leskovic.

Třetí den proběhla soutěž ve střelbě, poté měly děti přednášku první pomoci od anesteziologa z písecké nemocnice s praktickou zkouškou. Po dobrém obědě za námi na Dráhy přijela hasičská Tatra z útvaru ze Strakonic, ze které byly děti nadšené, ještě navíc když si mohly spoustu věcí samy vyzkoušet.

Páteční odpoledne pak patřilo slavnostnímu ukončení tábora, kde každý mladý hasič dostal batůžek a společnou fotku, jako vzpomínku na tábor.

Víkendové stanování patřilo hlavně brannému běhu. Celkem běželo devět skupin převážně po třech dětech, samozřejmě si to mohli vyzkoušet i ti úplně nejmenší. Po sečtení časů a trestných bodů bylo nejrychlejší družstvo „Tři sestry“ ve složení Ema Kadečková, Alžběta Karvanová a Eliška Karešová.

Po setmění si daly děti nejprve krátkou diskotéku, potom vycházely na stezku odvahy, po které se vystrašené odebíraly usínat do svých stanů.

Závěrem bych rád poděkoval paní kuchařce Marii Hendrychové za výborné obědy a všem, kteří nám s touto akcí jakkoliv pomohli.

za tým pořadatelů David Kadečka

Obec baráčníků Radomyšl

Spolek po uplynulých dlouhých covidových opatřeních pomalu rozjíždí svoji činnost. Začali jsme baráčníckou výstavou na krajském úřadu v Českých Budějovicích, která byla připravena v rámci Jihočeských žup, kde mají baráčníci z Radomyšl svoje místo. Zahájení s vernisáží se uskutečnilo 4. srpna 2021 a výstava potrvá celkem dva měsíce. Je vystavováno na čtyřech podlažích krajského úřadu s tím, že každá župa má k dispozici jedno patro. Můžete zde vidět různé kroje, prapory, kostýmy, rychtářská práva, fotografie z činnosti

baráčníků, krojované panenky i veškeré tradiční dokumenty baráčníckých spolků. Obec baráčníků v Radomyšl poskytla na osmdesát velkých fotografií, několik plakátů, kroje, maketu kostela sv. Martina, vyšívání ubrusy atd. S kopírováním fotek pomohl úřad městyse Radomyšl a zahájení výstavy se zúčastnil pan starosta Ing. Luboš Peterka. Do přípravy se aktivně zapojili soused Pavel Limberger, tetička Zdeňka Limbergerová, tetička Zdeňka Jůzková a soused Josef Jůzek. V Českých Budějovicích potom s velkou péčí instalovali výstavu tetička a soused Limbergerovi a tetička Radka Žáková s dcerou Justýnkou. Všichni byli též součástí zahajovací vernisáže a přijetí na krajském úřadě.

Částečné uvolnění situace s epidemií dovoluje i slavnostní setkávání. Baráčníci si opět po dlouhé době zatančili „Českou besedu“ na výroční slavnosti v Pištětině v tomto složení: Jan Hřebíček, Jana Vávrová, Hana Kovářová, Daniel Mašek, Tereza Plšková, David Mašek, Zdeňka Jůzková a Josef Jůzek, kolonu doprovodila tetička Hřebíčková Marie.

Další baráčníckou župní výroční slavnost jsme navštívili v městě Soběslavi, která se nesla v podobě krojovaného průvodu, vystoupení dětského folklorního souboru, dechových hudeb a vystoupení baletů z Pištětína. Delegace z našeho spolku se zúčastnili tetička

Klasová Stáňa, Demeterová Zdenka, Josef Jůzek – rychtář, Jůzková Zdenka.

Na závěr se musíme pochválit, podařilo se nám nemožné, sehnat dvě „blatské pleny“. Tomu, kdo neví, o co se jedná, jsou to bílé šátky o rozměru 2x2 m, lemovány vyšíváním, krajkami, zdobené kořalkami, do kterých se ženy v krojích zahály od hlavy až k pasu. Určitě je v brzké době předvedeme

a přidáme příběh, jak jsme k nim přišli.

Napsala Jůzková Zdeňka – panímaminka Obce baráčníků Radomyšle.

Bábinky o prázdninách

Prázdninovou činnost zahájily Bábinky z Radomyšle vlastně už posledního června, kdy se společně (a v letošním roce poprvé) sešly v Leskovicích. Však už se všem stýskalo po společném posezení a popovídání. Bábinky mezi sebou přivítaly pana starostu, který je jako vždy informoval o novinkách v obci. Poté si vyslechly stručné shrnutí svých příjmů a výdajů za uplynulý rok a poté přijaly společné rozhodnutí podpořit moravské obce postižené tornádem. Následovalo zhlédnutí dvou videí sestavených z fotografií a nahrávek dřívějších akcí a všechny pobavila soutěž ve znalostech lidových písní. Pohodové odpoledne zakončil zpěv při harmonice, na kterou zahrála Jaruška Hradská. Nutno dodat, že v průběhu odpoledne vybraly mezi sebou Bábinky značnou částku peněz. Hned následující den (dle společné dohody z Leskovic) doplnily vybranou částku ze společné pokladny na celkovou sumu 10.000 Kč a odeslaly na konto obce Mikulčice.

A opět jednou poprvé – a tak se v červenci, poprvé v letošním roce, Bábinky sešly ve své oblíbené hospůdce Na Křenovce. Na své setkání pozvaly taneční skupinu Rozálie ze Strakonice a tak se mohly potěšit sledováním vystoupení mladých stepaček (a jednoho stepaře!) a country tanců v podání dospělých tanečnicků. Pravda, červenec uplynul až moc rychle a moc přiležitostí k cestování

Bábinkám nepřinesl – přece jen asi měly obavy z nákazy, na výlety se jich hlásilo málo, takže z plánovaných akcí v tomto měsíci sešlo.

Zato srpen, ten se vydařil. Bábinky se vypravily na vodu. Nevěříte? První srpnovou středu vyjely na dlouho očekávanou cestu. Krátkou zastávku si udělaly poblíž obce Lety, kde navštívily Památník holocaustu Romů a Sintů v Čechách, a poté již pokračovaly směrem na Orlík. Tam na ně čekala loď Sv. Anna, na které se vydaly na dvouhodinovou okružní plavbu po Orlické přehradě. Bábinky se na to patřičně nachystaly – většina oblékla pruhované tričko a bílé kalhoty, tu a tam nechyběla ani papírová námořnická čepice – zkrátka v přístavu se nalodila velká parta „námořníků“. Plavbu jim zpestřil raut a vystoupení zpívajícího kapitána Josefa Zocha, i počasí jim přálo, takže cesta uběhla až příliš rychle. Před odjezdem ještě Bábinky stačily potěšit děti v přístavu – věnovaly jim své čepice, ze kterých byly děti přímo nadšené.

Dva dny poté navštívily Bábinky zámek Kozel. Odpoledne si prohlédly zámek a večer na zámekském nádvoří zhlédly vystoupení „Sedm pádů Honzy Dědka“ s Danou Morávkovou a Tomášem Matonhou. V dalším týdnu se pak vypravily na nedaleké Milavy, kde strávily příjemné společné odpoledne zpestřené poslechem místní hudební skupiny Milavanka.

První polovina srpna byla docela náročná, na druhou proto nebyla naplánovaná žádná větší akce. Konec konců bylo třeba si trochu odpočinout a taky se věnovat vnoučatům, než jim zase začne škola. Nicméně se můžeme těšit na září, protože „babí léto“ nám rozhodně nějaké to překvapení přinese.

Bábinky z Radomyšle

TJ Radomyšl prázdniny neměla

Ani o prázdninách TJ Radomyšl nezahálela, první srpnový pátek je v Radomyšli totiž vyhrazen netradičnímu nohejbalovému turnaji.

Unikátnost turnaje je v tom, že se hraje v noci za umělého osvětlení a finále je na pořadu vždy až po půlnoci. Záštitu nad konáním turnaje převzal starosta městyse Radomyšl, o jehož pohár se celý turnaj hraje. Letos se konal již pátý ročník, kterého se nakonec zúčastnilo 15 trojic nejen

z okresu Strakonice, ale i z Písku, Prachatic, Prahy a Klatov. Úroveň turnaje je na vysoké úrovni, mezi hráči jsou současní i bývalí hráči extraligy a téměř kompletní domácí druholigový tým.

Družstva byla rozdělena do 4 skupin, po jejichž odehrání následovala nadstavba a play off. K vidění byl pěkný nohejbal a vyrovnané souboje. A jak celý turnaj dopadl: vítězství vybojoval domácí tým 6 metrů (M. Nepodal, M. Votava, L. Votava) před Janovicemi (J. Macura, M. Žebro, V. Babka) a Švancíky (M. Knebl, J. Jůzek, M. Švancar, R. Toman).

Pořadatelé se snaží všem připravit co nejlepší podmínky nejen pro sport, ale i pro následné přátelské posezení. Odměnou je pro

ně to, že většina mužstev se ráda vrací a dopředu si rezervují místo pro příští ročníky. O tom, že se turnaj vydařil svědčí i to, že poslední účastníci se rozcházelí, když už sluníčko opět pěkně hrálo.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravě turnaje a všem sponzorům, díky jimž si cenu odnesl každý tým.

Mimo to se členové i během prázdnin scházeli k pravidelným tréninkům a připravovali se na dokončení základní části 2. ligy a dorostenecké ligy a následné play off, kde budou mít ty nejvyšší cíle.

Letní tábor Chvalov

Co by to bylo za letní prázdniny bez tradičního tábora na Chvalově? Ano, i letos se na základně Chvalov u Čekanic sešly dva turnusy nadšených vedoucích a ještě nadšenějších dětí. První běh měl téma Základy přírody. Oxidi, Zálesáci, Ďáblové a Kapičky ze všech sil bojovaly o krásné oddílové odměny. Na druhém běhu

se střídaly různé tematické dny, třeba kouzelnický den, pirátský, indiánský, Havaj den a Pevnost Boyard. Na obou turnusech si děti vyzkoušely zálesácké dovednosti, mnohé se naučily, vyhrávaly medaile, zocelily svou odvahu, ale hlavně si užily dobrodružné léto s kamarády. Všichni vedoucí, pod milou taktovkou Edity Křížové a Moniky Babkové, už pomalu spřádají zajímavé plány na další rok, máme se nač těšit. Za tento úspěšný táborový rok patří všem zúčastněným velký dík.

Monika Babková

Člobrdo

Po delší pauze jsme se sešli na turnaji v Člověče nezlob se. Devatenáct dětí a jedna maminka se utkalo ve dvou kolech o semifinálové utkání. Odtud po tvrdém souboji šestice soupeřů vzešli finalisté. Překvapením byla hra finalistů na Obrčlověče. Souboj probíhal na mezinárodní úrovni a musím uznat, že nás Angličané převálcovali. Měli s sebou fanklub, který je hodně podpořil. Doufám, že na závěr letošních prázdnin u babičky budou vzpomínat. Hlavní ceny byly poukazy na školní potřeby a luxusní

propiska od starosty obce. Ale i ti ostatní si odnesli drobnosti do školních lavic. Nejmladšími účastníky byla čtyřletá Vanesa, pětiletý Ondra a Evelína v týmu s rodiči. Celý turnaj se odehrál na místním koupališti a tak si zrovna nehrající děti mohly zaskotačit na hřišti. A kdo byl ve vítězném týmu? Andrea Cosier /13/, Jindra Baloušek /7/, Lukas Cosier /12/ a Dan Kříž /9/. Vyhrát je fajn, ale i ta legrace, slzy, výkřiky a fandění u hry stojí zato. Další turnaj o podzimních prázdninách na radnici.

Blanka Matoušková

První den školy

V duchu změn se odehrávaly celé prázdniny na Základní škole v Radomyšlích.

Byl totiž zahájen projekt rekonstrukce výtahu školní kuchyně a současně se také začalo se zateplením tělocvičny, kterou také čeká nová vzduchotechnika.

Celé prázdniny bylo ve škole rušno.

První zářijový den přinesl, jako ostatně vždy na začátku školního roku, velký nával. Dorazili všichni žáci a někteří i nově nebo poprvé. S prvňáčky přišel i početný rodinný doprovod. Všechny žáky přivítal ve školním rozhlase nový ředitel Jan Babka.

Ve školním roce 2021–2022 bude tuto školu navštěvovat celkem 226 dětí, z toho 27 dětí v první třídě.

za ZŠ Radomyšl Alena Šrámková

MŠ Radomyšl

S úsměvem a radostí začali nový školní rok jak ti nejmenší, tak ti starší. Do mateřské školy nastoupilo 122 dětí.

Loučení s prázdninami v Lázu

Příměstský tábor Sedlice – 1. běh

12.–16. 7. 2021

Na začátku července uspořádal Český svaz žen Sedlice v pořadí již čtvrtý příměstský tábor. Letos bylo přihlášeno celkem 21 dětí ve věku 5–9

let, tábor probíhal celý týden od 7:30 do 15:30 (16:00) a zázemí poskytla místní hasičárna.

V pondělí 12. července čekaly na děti seznamovací hry, poté návštěva společnosti Agro a. s., paní P. Brožovská dětem velmi zajímavě povprávěla o chovu kraviček a telátek i o dojení mléka. Odpoledne pro nás Hanka Hrdličková připravila program v kostele sv. Jakuba Většího a na hřbitově. Děti si zkusily znalostní kvíz o dozvěděly se i spoustu nového nejen o kapli Panny Marie Lurdské. Své zážitky pak přenesly na papír a vznikla z toho zajímavá výstava, která doplnila pouťový program v kostele.

V úterý 13. července nás čekal velký výlet do Zoo Hluboká. Děti byly šťastné, že mohly vidět téměř všechna zvířata, která z bouřiček vylákalo chladnější počasí. Paní kuchařky nám na cestu nasmažily výborné řízky, které při putování v Zoo opravdu přišly k chutí.

Ve středu 14. července jsme si vyzkoušeli tradiční sedlické řemeslo – výrobu paličkováné krajky. Vlastně prozatím jsme zůstali u řetízku, ze kterého děti vytvořily originální náramky. Odpoledne jsme se vypravili k vlakovému nádraží, kde se nachází hangár pana Mokrého, který dětem povprávěl o své zálibě, a dokonce jim i dovolil si do letadla sednout. Na závěr hezkého dne nám navíc zamával křídly na rozloučenou.

Ve čtvrtek 15. července si děti prohlédly zemědělské stroje ve společnosti Agro a. s., pozorovaly medonosný pás rostlin a ochutnaly sladké plody moruší. Odpoledne nás na hradě v Buzicích přivítaly členky spolku Modrásek. Děti musely zvládnout strašidelnou stezku plnou úkolů, odměnou jim byla zajímavá pověst o zdejším hadovi s uřatou hlavou. Adrenalinové odpoledne jsme zakončili opékáním buřtů přímo před branami hradu.

V pátek 16. července jsme sportovali. Na hřišti u Základní školy T.G. Masaryka probíhaly jednotlivé disciplíny – skok do dálky, běh na 60 m, samostatné nájezdy na branku nebo třeba výdrž při stoji na jedné noze. Nejlépe se dařilo Fandovi Šenderovi, který stanovil nový táborový rekord. Po vydatném obědě jsme se přesunuli do Štěkně. Prohlédli jsme si zámecký park, pověděli si o Františku Josefovi I., který zde byl na manévrech se svým vojskem v roce 1905 i o slavném šumavském spisovateli Karlu Klostermannovi, který na zámku ve Štěkně v roce 1923 zemřel. Po nutné fotodokumentaci u památného plazivého dubu jsme se přesunuli k jezu. Děti si užily koupání v řece Otavě i skákací trampolínou.

Ráda bych poděkovala všem, kteří se na přípravě programu i realizaci celého tábora podíleli. Byl to moc hezký týden, na který budeme dlouho vzpomínat.

text a fotografie: Kateřina Brabcová

Bazar v Sedlici

V sobotu 17. července se uskutečnil 4. sedlický „prodej cokoliv“ na náměstí T. G. M. Chladné počasí letos odradilo jak prodávající, tak i nakupující. Nakonec se ale kolem 10. hodiny začaly mezi mraky ukazovat sluneční paprsky, které přilákaly kolemjdoucí a i místní občany. O dalším ročníku budeme informovat na facebooku.

Tradiční svatojakubská pouť v Sedlici

Poslední červencový víkend zavoněla Sedlicí vůně koláčů, pečených kachen, zelí i knedlíků. Konala se totiž tradiční pouť. Letos připadla slavnostní neděle právě na svátek sv. Jakuba, tedy na 25. červenec. Jak je již zvykem, pouťové veselí provázelo Sedlici nejen v průběhu celého víkendu, ale také již v pátek.

Páteční pouťový program nabídl hned dvě zajímavé akce. Od 16 hodin se pod vysokou sítí sešli příznivci volejbalu, aby změřili své síly. Letos bylo přihlášeno celkem šest družstev. Po zasluženém skvělém výkonu zvítězil tým NA – I – VNÍCH. Všichni volejbalisté obdrželi perníkové medaile, každý tým navíc výborný koláč i další ceny. Letos se jednalo již o 9. ročník soutěže, kterou tradičně připravil spolek S.O.V.A. Od 14 hodin se návštěvníkům otevřela zajímavá výstava uspořádaná ke 170. výročí sedlického

ochotnického divadla, expozice byla instalována v budově bývalého Kupectví. Výstava zůstala návštěvníkům otevřena i během celého víkendu. Díky Antonínu Barochovi (bývalému scénografovi divadelního souboru TJ Sokol) byly k vidění nejen dobové fotografie z jednotlivých představení, ale především historické plakáty či kronika, jejíž první písemný záznam odkazuje na rok 1851.

Společnost Sedlická krajka o. p. s. pouťový program obohatila komentovanou procházkou „Za historií kraječek“. Během zhruba hodinové procházky po hrůškové naučné stezce se příznivci kraječek dozvěděli mnoho zajímavého o historii i současnosti tohoto krásného řemesla, které má v Sedlici několikasetletou tradici. Průvodkyní byla Kateřina Brabcová.

Příznivci fotbalu jistě ocenili zápas sedlické „Staré gardy“ proti Lomu, který byl zahájen ve 14:30 na fotbalovém hřišti. Místní tým bývalých hvězd podlehl soupeři 1:3. Od 17 hodin následoval zápas domácího A mužstva proti týmu Union Cerhonice. Bohužel i tento zápas sedlickí borci prohráli a hostům podlehli 2:3.

Sobotní večer zakončila pouťová zábava v prostorách zahradní restaurace Na Velké hospodě. Proběhla od 20 hodin. K tanci i poslechu zahrála skupina Hogo fogo z Blatné.

Nedělní dopoledne prozářilo sluníčko i pouťový jarmark. V prostoru nového parku za prodejnu COOP se po 9. hodině otevřely krámkové s tradičním zbožím – ke koupi byly květiny, bytové doplňky, výrobky ze dřeva, přírodní kosmetika, marmelády i sirupy. Návštěvníci ocenili také výbornou kávu z místní pražírny, škvarkové tyčinky či nepasterované pivo z píseckého minipivovaru. Nejen pro dětičky byly připraveny workshopy, malování na obličej či ukázka umělecké kovařiny. Sedlická krajka o. p. s. přichystala výrobu netradičního paličkování náramků nejen pro maminky.

K dopolednímu programu se připojila i tradiční mše svatá v kostele sv. Jakuba Většího. Kostel byl otevřený i odpoledne. K vidění byly práce dětí z příměstského tábora inspirované

návštěvou kostela a hřbitova i výstavka věnovaná zajímavým náhrobkům na hřbitově. Od 15:00 proběhla komentovaná prohlídka kostela, kterou si tradičně připravil David Maňhal, o komentovanou prohlídku hřbitova se pak podělili František Jirsa a Hanka Hrdličková.

Myslivecké sdružení Trchov program pouti obohatilo o ukázkou dravců, kteří hlídají letiště Václava Havla v Praze. Zájemci měli možnost se s dravci mimo jiné i vyfotit. Připravena byla také střelba na terč.

Hned se dvěma představeními vystoupila šermířská skupina Vendetta ze Strakonic. Program s názvem Museum i Tak se nám líbí přilákal mnoho obdivovatelů tohoto umění.

Pro dobrou náladu hrála na pódiu skupina Rytmix, jejíž vystoupení obohatila svými písničkami i Sabča Rodinová.

text: Kateřina Brabcová, fotografie: Kateřina Prexlová

Sedlický střelecký maraton

V neděli 8. srpna se sedlické fotbalové hřiště proměnilo ve střelecký areál. Pořadatelé připravili v pořadí již šestý ročník tohoto střelení pro celou rodinu a nachystali prostorné zázemí s celkem deseti střeleckými drahami. Závodilo se ve střelbě ze vzduchové pušky v leže na vzdálenost 10 metrů.

Úderem deváté hodiny se úvodního slova ujal hlavní pořadatel Ladislav Kovařík a místostarostka města Sedlice paní Kateřina Brabcová, kteří tak společně přivítali úctyhodných 61 evidovaných střelců.

Střelci byli rozděleni a rozlosováni celkem do šesti střeleckých kategorií a to: předškoláci, mladší a starší žáci, open, muži a ženy. Vše bylo tedy připravené a mohlo se začít střílet. Pak už se jen celé dopoledne ozývaly výstřely zbraní, diskutovalo se o technice střelby a o případných střeleckých zdarech, ale i nezdarech všech účastníků. Toto celé dění přišla podpořit i široká veřejnost a to nejen z řad rodinných příslušníků jednotlivých závodníků.

Ve dvanáct hodin bylo dobojováno, hlavní rozhodčí pan Jan Musel začal pilně zpracovávat dosažené výsledky a atmosféra mezi závodníky začala být lehce nervózní. Celkem ve třech kategoriích došlo ke shodnému nástřelu, a tak o medailových pozicích museli

rozhodnout další divácky velice atraktivní rozstřely. Všichni finalisté si vysloužili obrovské uznání a po rozstřelu bez ohledu na dosažené výsledky byli odměněni velikým potleskem z řad kolegů střelců, ale i obecnstva.

Pak už následovalo oficiální ukončení závodu. Paní místostarostka Kateřina Brabcová odměnila každého účastníka závodu věcnou cenou a diplomem. Ti nejúspěšnější obdrželi medaile a další hodnotné ceny.

Závěrem zaznělo z úst paní místostarostky veliké poděkování celému realizačnímu týmu za šestiletou spolupráci a vzornou organizaci celé akce. Následovalo pak společné focení a po zaburácení pozdravu – Sportovní střelbě Zdar! se všichni účastníci rozjeli zpátky do svých domovů.

Výsledky:

Předškoláci: 1. Adélka Vaňáčková, 2. Emilly Tourková, 3. Vašík Vaňáč
Mladší žáci: 1. Poleník Jan 135/150, 2. Bártík Radek 134/150, Barvířová Andrea 121/150

Starší žáci: 1. Barvířová Aneta 138/150, 2. Růžičková Sandra 130/150, 3. Bártíková Kristina 128/150

Open: 1. Jungvirtová Veronika 150/150 R1, 2. Sudová Eliška 150/150 R2, 3. Kovařík Ladislav 148/150

Ženy: 1. Růžičková Hanka 70/75, 2. Barvířová Petra 55/75, 3. Hrdličková Hana 48/75

Muži: 1. Trávníček Stanislav 69/75, 2. Barcal František 67/75 R1, 3. Kochta Milan 67/75 R2

text: Ladislav Kovařík, fotografie: Hana Růžičková

Modráskovo tvůrčí odpoledne

V sobotu 14. srpna od 14:30 hodin uspořádal spolek Modrásek tvůrčí odpoledne pro všechny, kdo se cítí být dospělí, v budově bývalého Kupectví č. p. 27 na náměstí T. G. Masaryka. V příjemně vyzdobených prostorách vznikly tvůrčí dílničky na výrobu drobných dárečků pro radost. Například drátkovaných rostlinek nebo květinových zápichů do květináčů.

A jak se to dělá? Pomocí tenkého včelařského drátku se vytvoří malá očka, která se zatrou různě barevnými laky a vzniknou tak zajímavé rostlinky nebo kytičky k upevnění na kůru nebo kámen. K výrobě umělých květín se využívají kousky plastových lahví, ze kterých se vystříhnou požadované tvary kytiček. Ty se postupně nahřívají a upevňují na špejli až vznikne kvítek. Hotové kytičky vypadaly, jako by byly vyrobené ze skla.

Mě osobně zaujala vosková technika ke zdobení svíček, která lze použít i při velikonočním zdobení kraslic. Připraveno bylo hned několik zdobicích možností.

Čtěla bych Ivě i Jájině Eignerovým moc poděkovat za kreativní odpočinkové odpoledne, které obohatilo sedlický prázdninový program.

text: Kateřina Brabcová, fotografie: Jarmila Eignerová

Příměstský tábor Sedlice – 2. běh

16.–20. 8. 2021

V polovině srpna uspořádal Český svaz žen Sedlice v pořadí již pátý příměstský tábor. Opět bylo přihlášeno 21 dětí, účastníků bylo ale nakonec pouze 20 a to ve věku 5–9 let. A jaký byl program tentokrát?

V pondělí si děti užily šipkovanou, která je dovedla až k pokladu. V lese, ukryta v trávě, na ně čekala krabice s kšiltovkami, které si děti odpoledne barevně vyzdobily. Kdo se chtěl po obědě věnovat sportu, šel na hřiště u strojírny. Hrál se fotbal, skákal se panák, pletly se věnečky. Milovníci tvoření zůstali na hasičárně a vytvářeli lapače snů. Všichni si navíc společně vyzdobili putovní kamínky, které jsme potom rozmísťovali při našich výletech.

Co je to Rumpál? To i mnoho dalšího se děti dozvěděly během úterního výletu vlakem do Strakonice. Vylezly na zmíněnou kulatou věž, navštívily černou kuchyni a nakrmily zvířátka v blízké hradní minizoo. Po superřízcích, které pro nás připravily paní kuchařky, jsme společně zamířili přes most na Podskalí. Herní prvky byly velkým lákadlem pro všechny, zejména lanovka a skluzavky. Celodenní výlet jsme zakončili dobrotami zakoupenými v supermarketu u nádraží.

Ve středu jsme zdobili perníčky ve tvaru medailí, které pro nás upekla paní Jarušková a také hnětynky od paní Bělouškové. Děti to moc bavilo, vytvořily dárečky pro sebe, pro maminky, kuchařky i vedoucí. Po výborném obědě jsme šli vytrávit do lesa Křídli, děti soutěžily v týmech o to, kdo z klaců postaví co nejvyšší a nejhezčí věž Rumpál. Cestou jsme sbírali houby a jiné plodiny.

Čtvrteční zábavu nabídl výlet autobusem do Písku. Dopoledne jsme strávili v Lezeckém centru v areálu bývalého Jitexu. Při cestě zpět do města jsme nemohli vynechat občerstvení v McDonaldu ani výbornou zmrzlinu na náměstí. Dětem se moc

líbila také expozice vodní elektrárny na břehu řeky Otavy. Děti se mimo jiné dozvěděly, jak se musí upravit voda, dříve, než se z ní vyrobí elektřina.

V pátek děti posilovaly svaly a změřily své síly během sportovní olympiády. Plnily netradiční disciplíny jako například nošení míčku na lžici, běh pozadu nebo „trakař“. Odpoledne pak zamířily autobusem do Blatné. Čekal na ně zajímavý hodinový program v místním muzeu, který si pro děti připravila paní Eisenhamerová. Děti navštívily výstavu VĚCI aneb O každodenních předmětech našich předků. Dozvěděly se mnoho o dnes již téměř zaniklých řemeslech jako je tkalcovství, kovářství nebo včelařství.

O přípravu jídla se postaraly paní Soukupová s paní Štěpánovou, zábavu dětem připravily Kateřina Brabcová, Kateřina Prexlová, Eliška Pekárková a také Pepíno Stone. Dětičky byly moc fajn a my jim za celý tým přejeme úspěšný start ve škole.

text: Kateřina Brabcová, fotografie: Kateřina Prexlová

Loučení s prázdninami v Sedlici

Již 11. ročník se uskutečnil v neděli 29. srpna na fotbalovém hřišti v Sedlici. Letošní inspirací se stala známá televizní soutěž Pevnost Boyard. V tomto duchu si připravil Český svaz žen Sedlice deset stanovišť, nechyběl doprovodný program a odměny pro děti. Přestože předpověď počasí vypadala děsivě, nakonec spadlo jenom pár kapek a všichni si užili slunečného odpoledne.

Přes 130 dětí se zaregistrovalo u startu, kde obdržely hrací karty a zatočily si kolem štěstí. Pak se vydaly na plnění úkolů. Na stanovištích musely získat tři klíče a tři indicie, které vedly k vyluštění hesla.

Stanoviště byla následující – 1. pukec, 2. boj na kladině, 3. hlavolamy, 4. chůze po gumě, 5. bungee running, 6. hádanky, 7. všestrannost, 8. hledání klíčů, 9. laserová prolézačka a 10. silový trénink.

O 16. hodině otevřel pan starosta Vladimír Klíma pro všechny soutěžící poklad v podobě pytle se sladkostmi. Děti ale dále pokračovaly v soutěžení a poslední návštěvníci odcházeli až po 17. hodině.

Celý program zpestřila boulderingová stěna, velká lanovka, skákací hrad a dražba poukázky na 30kilové sele na rožeň. Ve finiši děti dostaly poukázku na zmrzlinu a na občerstvení v podobě limonády v místním bufetu. Vstupné bylo tak jako každý rok dobrovolné.

Děkujeme všem sponzorům a všem, kteří se na uspořádání celé akce podíleli.

SDH Sedlice

Letní kemp nejen pro hasiče 2021

Na jaře letošního roku jsme přijali nabídku od MŠMT uspořádat týdenní letní kemp nejen pro hasiče. Sice jsme nevěděli, co to bude obnášet, ale pomocí Metodického plánu jsme začali připravovat potřebné věci, rozdělili si, kdo z vedoucích bude mít co na starosti, neboť kemp měl být volnočasově vzdělávací. Zároveň jsme poprosili Zdeňka Oudrnického, zda by byl ochoten v době kempu dětem vařit.

Nastal den „D“ a my ráno 26. července čekali v místní hasičárně v Sedlici na přihlášené děti.

Jako první se děti ujala Týna Strnadová s ukázkou ze zdravotní péče. Měli jsme k dispozici zapůjčenou „andulu“ ze základní školy v Sedlici. Děti si vyzkoušely resuscitaci, naučily se používat trojčípý šátek. Připomněly si čísla Integrovaného záchranného systému (hasiči, policie a záchranná služba) a jejich použití. Poté hrály naučnou hru Reflexy, kde hledaly společné obrázky s motivy hasičských značek a symbolů. K obědu byl bramborový guláš s chlebem, který dětem chutnal, někdo si i přidal. Odpoledne následoval matematický kvíz a poté střelba ze vzduchovky na terče, kterou měl na starosti Pavel a Láďa.

Druhý den na děti čekala opičí dráha, přírodovědná procházka spojená s poznáváním rostlin a okolí. K obědu bylo rizoto s okurkou. Poté následovala ukáзка hasičských uzlů a jejich učení. Před odchodem domů si ještě děti vyzkoušely stříkání z ručních stříkaček na terče.

Na třetí den byl pro děti přichystán výlet vlakem do Blatné, kde jsme navštívili Hasičský záchranný sbor profesionálních a dobrovolných hasičů. Ti pro nás připravili ukázkou hasičské techniky a automobilů. Jeden z hasičů předvedl sjíždění po tyči, po které se sjíždí když je vyhlášen výjezd k nehodě nebo k požáru. A asi jsme měli štěstí, neboť když jsme byli na odchodu byl vyhlášen výjezd k nehodě, takže děti viděly i jak to v realitě vypadá. Cestou zpět na vlak jsme šli přes zámecký park v Blatné, kde děti mohly nakrmit daně. Za vzorné chování byly odměněny točenou zmrzlinou. K obědu bylo knedlo, zelo, vepřo.

Na čtvrtý den jsme pozvali pana Karla Ambruše, preventistu SDH Sedlice, který dětem povídal o prevenci před vznikem požáru, jak vznikne požár, jak se chovat, na jaké číslo volat... Nakonec děti pochválil, že byly pozorné a při opakovacích otázkách si pamatovaly vše, co bylo řečeno. Následoval oběd, ke kterému byly zapečené těstoviny a okurkový salát. Po obědě si vytvořily trička na památku, na které si obtiskly barevně své ruce a ještě malovaly na kamínky, někdo i hasičskou tematiku. Poté jsme se přesunuli na louku za Martinem, kde bylo vše připraveno pro děti na požární útok a zároveň tam na nás čekali rodiče, pro které bylo překvapením, že si také požární útok vyzkouší, neodmítli a vyzkoušeli a ostatní jim fandili.

A je tu den poslední, kde na děti čekalo shrnutí celého týdne, co se naučily a šipkovaná za pokladem. Cestou plnily děti úkoly,

aby došly k vyluštění, kde najít poklad. V pokladu bylo pro každého něco na památku. Každý ještě dostal odznak Letní kemp nejen pro hasiče 2021 a svou lékárničku pro případ nouze první pomoci. Oběd byl slavnostnější – kuřecí stripsy s hranolkami.

Tímto bych chtěla poděkovat SDH Sedlice za půjčení prostor hasičárny a všem, kteří se podíleli na průběhu letního kempu:

kuchaři: Zdeňkovi Oudrnickému za výborné obědy a svačiny, které samozřejmě byly každý den včetně ovoce nebo zeleniny vedoucím MH: Pavlu Koptovi, Láďovi Hanzlíkovi, Týně Strnadové a její pomocnici Majdě Mazáčkové, Maruše Vyoralčkové a Stáně Hrachové, která nám pomáhala při výrobě diplomů

Pokud nám to covidová situace dovolí, rádi bychom v příštím roce letní kemp zopakovali.

Magdalena Mazáčková, vedoucí MH

Modráskova letní výstava

V zajímavém prostředí buzického hradu proběhla ve dnech 21. až 25. 7. výstava s názvem O studánkových strašidelech a nejen o nich. K vidění byly fotografie přírody Josefa Eignera a Markéty Dzurčaninové, která zpracovávala téma „Děti a příroda“. Od začátku až do konce návštěvníky provázely obrázky studánkových strašidel, jejich postřehy a pohádky z tvorby Ivany Eignerové. Celou výstavu skvělým způsobem doladily kresby dětí ze ZUŠ Březnice a z domova

Petra v Mačkově. V rámci doprovodného programu děti malovaly a psaly vzkazy pro zakleté stromy v lese čaroděje Konzuma. Bylo zajímavé sledovat, jak málo dětí si uvědomuje, že každý leták, každá krabice či papírová trubka bývala kdysi stromem. Potěšilo nás, že tato akce na oživení buzického hradu měla dobrý ohlas a už dnes se těšíme na příští ročník.

za spolek Modrásek Ivana Eignerová

Peklo opět otvírá své brány
a všechny Vás srdečně
zve na

Čertí rojení

na hradě v Buzicích
dne 4. 12. 2021

Vstupné: 50 Kč děti a 70 Kč dospělí, kostýmy vítány
Pořádají: Spolek Modrásek a Aukční dům Blatná, s. r. o.

Škvořetický „Žulák“

Číslo jedenáct porodil největšího smolaře ve své historii. Elitní sportovec Miroslav Pýcha z Paštík hned v úvodní etapě závodu prorazil obě galusky.

Škvořetice: Když smůla, tak pořádná. Při 11. ročníku triatlonového klání v obcích Pacelice a Škvořetice si ji vybral tolik, že by s ní mohl vymalovat celý dům i s garáží, tentokrát borec a horký kandidát na drahý kov Miroslav Pýcha z Paštík. Dlouho přitom věřil tomu, že když se dostavil jako první k prezenci závodníků, je „shůry“ předurčen k tomu, aby jako první také atakoval cílovou čáru. Formu by na to určitě měl, jenže... „Absolvoval jsem plavání na rybníku „Dražský“ a myslím, že vůbec ne špatně. Ovšem nevyplatilo se mi na cyklistickou část vytáhnout silniční kolo,“ konstatuje třicetiletý „rafan“, „Takže i když se mi plavalo opravdu nádherně a nástup s nohama na pedálech byl velmi nadějný, idylka skončila ve chvíli, kdy jsem odbočil na první polní cestu. Po slabých sto metrech jsem vjel do ostrých kamenů uprostřed a prorazil obě galusky najednou. Co mi zbývalo? Na prázdném obutí jsem horko těžko po zkráceném úseku dojel do Škvořetic. Stavovská čest mi velela odklusat ještě běžecké kolečko a tím byl pro mě letošní „Škvořetický Žulák“ odbyty,“ dodává Miroslav Pýcha. Celou mrzutost však bere sportovně a bez emocí: „Už teď se těším na příští ročník. Zdejší pořadatelé odvádí fakt skvělou práci – je to krásný závod a účastní se ho samí bezva lidi,“ nešetří uznáním mladík, jehož srdce bije pro stoprocentně čistou tělovýchovu a pravidla

fair play. O tom nejlépe svědčí fakt, že se při jednom ze tří ročníků, kde v minulosti startoval, vrátil obětavě pro kamaráda v nesnázi a připravil se tak o svůj slibný výsledek. Organizátoři na něho tehdy pamatovali zvláštním oceněním. „Jinak jsem jednou „ulovil“ stříbro a jednou jsem skončil mimo bednu,“ doplňuje výkonnostní tabulku „alfa Žulák“ stoprocentní pohodář z Paštík. Triatlony nejsou ovšem jeho specialitou, i když si sem tam nějaký s gusem dopřeje. „Hlavně běhám. Půlmaratóny, maratóny. Jinak

jsem v minulosti taky závodil na motokrosové drahách,“ nechává se slyšet všestranně úspěšný sympaták. Jestli mu při nepovedeném startu na jedenáctém „Žulákově“ bylo něčeho drobet líto pak toho, že na něho zbytečně čekal jeho fanklub při stanovišti v Laciné: „Ale obstál jsem čestně a na tom záleží,“ uzavírá diskusi na tohle téma kapitální sekáč. Koneckonců – vlastně při vši smůle se mu povedl husarský kousek. Být na chvostu výsledkové listiny, a přitom být první v cíli – inu, záleží na tom, jak se co vyloží a zdůvodní!

Druhým smolařem v pořadí, i když jen „polovičním“, se stal obecní zaměstnanec z Pacelice Josef Hora. Duše v kole vzala za své stranou od civilizace v hlubokém lese. Nakonec hlavní pořadatel „Žuláka“ šťastně dorazil do cíle po své ose. Josefa Horu šlechtí nejen fakt, že při přípravě závodu odpracuje bezpočet hodin tvrdé práce, ale i to, že jako jeden z mála absolvoval všechny dosavadní ročníky.

Mezi 61 soutěžícími na jedenáctém „Škvořetickém Žulákově“ nemohla chybět ani místní zajímavá dvojka – „bratři v triku“ Jirka /32 let/ a Petr /29 let/ Jiskrovi. Vedle nezpochybnitelné podoby je jim vlastní i to, že ve výsledcích figurují zásadně vedle sebe. A také, aby toho nebylo málo, nosí stejný cyklistický dres místního žulákovského týmu. Je barevný a nápaditý, i když díky zamřížované ploše připomíná výbavu trestanců z Alcatrazu. No co – fantazii se meze nekladou!

Jirka si letos hlavně kladl za cíl dostat se živý a zdravý do cíle: „Forma nic moc. Při cyklistice kyselý, při běhu mně bolel žaludek. No ale nakonec jsem to dal pod hodinu /0:55/. Beru to jako srandamač – domácí pouťák,“ říká škvořetický dobrodruh, který ale ve skutečnosti umí. Svědčí o tom desetidenní cyklistická túra okolo bývalé „Železné opony“ a další sportovní aktivity. I on neváhá zastavit se na závodní dráze a podat pomocnou ruku soupeři, jak to udělal Ioni.

Petr Jiskra na tom byl podobně: „Trénuji jen o víkendech a dovolených, jinak nic. Tady doma si chci zasoutěžit s kamarády a známými. Beru to jako morální povinnost.“

V kategorii „ELITE“ /18 až 40 let/ letos triumfoval Jiří Vrbský z Chlumu u Blatné. Jeho otec, který mezi veterány obsadil hezké třetí místo, komentoval synův úžasný katapult slovy: „Vždyť je to trumpeta! Vůbec netrénuje! Ani tady dneska nechtěl startovat, rozmyslel si to chvíli před startem a jel na vypůjčeném kole!“ Tím spíše ale takové heroické vzepětí zasluhuje úctu. A srovnává se s poopraveným příslovím: „Co se v mládí naučíš, v mládí jako když najdeš!“ Jirka to všechno „rozštípl“ výrokem na adresu pořadatelů: „Oni nás snad chtějí dorazit!“, když opouštěl bednu s parádně macatou žulovou kostkou v ruce – symbolem turnaje.

Absolutním vítězem se opět stal nyní jednapadesátiletý Petr Soukup z Blatné. Fantastickým časem 0: 45: 51 na trasách plavání 200 metrů, cyklistika 20 kilometrů a běh 1,5 kilometru dokázal, že ačkoliv má již „abrahámoviny“ za zády, vůbec nepatří do starého železa – naopak klidně utahá tolik mladých „rafanů“, kolik mu bude libo.

Velmi brzy odpoledne již spatřily světlo světa výsledkové listiny a tak mohlo dojít už před pátou ke slavnostnímu ceremoniálu předání cen. Bednu opanovali tito jedinci: ELITE /18–40 let/ – 1. Jiří Vrbský ml. /Chlum/, 2. Zdeněk Zeman /Blatná/, 3. Jakub Vácha /Štěkeň/. M /40–50 let, přípravka na veterány/ – 1. Radek Červenka /Blatná/, 2. Anton Murárik ml. /Škvořetice/, 3. Tomáš Rozhon /Rovná/. M /50–60 let, veteráni/ – 1. Petr Soukup /Blatná/, 2. Karel Zástava /Lhota u Kestřan/, 3. Jiří Vrbský st. /Chlum/. M /60+, dědci/ – 1. Miroslav Huspeka /Čejetice/, 2. Miroslav Týc /Písek/, 3. Tomáš Ježek st. /Mirovice/. Ženy /15+, Ironladies/ – 1. Veronika Kunešová /Praha/, 2. Vendula Panušková /Týnec – Malý Bor/, 3. Pavla Valachová /Týnec – Malý Bor/. Junioři /15–18 let/ – 1. Jan Zástava /Lhota u Kestřan/, 2. Aleš Procházka /Bezdědovice/, 3. Dominik Trča /Dívčice/. Děti /0–15 let, kluci a holky/ – 1. Tomáš Vylita /Škvořetice/, 2. Jakub Podlešák /Bezdědovice/, 3. Václav Panuška /Týnec – Malý Bor/.

Přítomní závodníci a závodnice zase jednou udělali něco pro své zdraví a pro svou kondici. Jejich výborná nálada signalizovala, že „Škvořetický žulák 2021“ byl opět připraven vzorně a nevykazoval jedinou chybičku. Škvořetičtí a paceličtí organizátoři prostě zabodovali. Ne poprvé a ne naposledy.

Vladimír Šavrdra

Poníci, hadi, fakír, psí herec „trhač“,

fůra muziky, atrakce a slovo boží u kostelíka. Takový byl obraz staročeské poutě v osadě Pacelice.

Malá, ale líbezná osada Pacelice se oné srpnové soboty oděla do slavnostního roucha. Nebývá tomu sice často, ale když se tak stane, stojí to za všechny peníze. Konala se tady totiž pouť, a to ve velkém stylu. Ještě před několika lety se tohle sváteční datum odbylo upečením husy v každém místním stavení a návštěvou příbuzných. Od loňska se však vrátilo do Pacelice její tradiční pojetí. A to jak zásluhou Obecního úřadu Škvořetice, kam osada svou působností spadá, tak zásluhou řady dobrovolníků z obou míst, kteří bez nároku na odměnu pracují na přípravě potřebného zázemí.

Prvním bodem pestrého programu, za jaký by se nemusely stydět daleko větší vesnice, se stala mše svatá u zdejšího kostelíka „Proměnění Páně“ na zalesněném vrcholu „Křesovce“. V hluboké pokoře zde očekávalo příchod širitelů křesťanské víry na osmdesát poutníků. Někteří z nich sem dorazili až od Radobytců /cca 20 poutníků/, což obnášelo 11 kilometrů pěší cesty. Jako v předchozích dvou letech nechyběly mezi obětavci řádové sestry z kongregace „Těšitelé Božského Srdce Ježíšova“ z Rajhradu. „Letos poprvé nám přálo počasí a mohli jsme ukončit procesí až opravdu v Pacelích,“ říká František Ludvík Hemala – zástupce faráře v Radobytcích, „Dva roky předtím jsme museli pouť ukončit u kaple ve Škvořeticích, neboť nás provázela dešť a tam jsme se mohli uchýlit pod střechu.“ Barokní kostelík v Pacelích tuto eventualitu bohužel zatím vylučuje, protože stavební skvost z let 1763 až 1765 má vnitřní prostory v nevalném stavu.

Spolu s ním o letošní pouťové sobotě sloužili mši svatou ještě František Jirsa – jáhen ze sedlické farnosti a Jan Vacíř z Obory u Radobytců. V první řadě seděl mladý předseda OV KDU-ČSL Vladimír Hanáček ze Strakonic, který v politické i nepolitické rovině udělal /nejen/ v otázce víry velmi mnoho dobrého a podle desatera přikázání žije i pracuje. Přítomní věřící kvitovali jeho účast s povděkem.

Po průběhu mše i svatého přijímání se většina jedinců odebrala dolů na velké hřiště u obecního domu, kde bylo jednak připraveno

štědré pohoštění a jednak pravý pouťový program. Malým i odrostlejším dětem učarovaly tři kobylky chovatele Martina Jiskry z Buzic, které zde byly připraveny je zadarmo vozit. A tak se i stalo – po celé odpoledne se poníci ocitali i s „člověčím“ doprovodem v čilé permanenci. O jejich „služby“ byl neustálý zájem.

A pak tady svěťští z Dvorce u Nepomuka rozprostřeli kolem dokola klasické pouťové atrakce, které nikdy nezestárnou – skákací hrad, stánky se sladkými pochutinami, řetízkový kolotoč, improvizovanou střelnici a v neposlední řadě varieté. Příprava pouťové klasiky byla tentokrát o něco složitější než loni. Po dlouhých a vytrvalých deštích se totiž půda řádně podmácela a jedna z atrakcí při transportu po hřišti zapadla. Na pomoc musel přispěchat traktor, aby ji z bláta vytáhl ven, což se naštěstí podařilo.

Varietní program neklamal. Zhlédlo jej dobrých sto diváků, kteří nešetřili potleskem při ukázkách moderní magie, fakírského umění a dalších perfektně připravených čísel. Zlatým hřebem artistického pásma se stala stejně jako loni prohlídka hadů – škrtičů. Vše bylo podřízeno přísným bezpečnostním opatřením. „Oproti minulému roku jsme náš „sortiment“ obohatili o dva nové exempláře – čtyřmetrovou krajtu „mutace“ granit a pět a půl metru dlouhou krajtu mřížkovanou „albína“, pochlubil se hlavní manažer. Představil i dalšího zvířecího „herce“, který účinkuje ve veselé scéně s klaunem. Jedná se o pražského krysaříka, vtipně přezdívaného „trhač“: „Je velice kontaktní s lidmi a z duše rád se před nimi předvádí. Vypíplali jsme ho od štěněte, teď je mu pět let,“ hlásí po hlavičce právoplatného člena ansámblu.

Zábavně-umělecké těleso světských z Dvorce u Nepomuka chválně podporuje zejména malé venkovské poutě. Jeho zásluhou dochází k jejich obnově a udržení při životě. V současné době, kdy hrají prim samé megalomanské společnosti, to vůbec není jednoduché. „Letos jsme speciálně pro Pacelice, které jsme si velice oblíbili, zařadili do programu nové číslo,“ uvádí dále principál, „Šest týdnů šel poštou až z USA kostým masového vraha Mickeyho Maerse, proslulého legendárním hororem „Halloween“. Náš artista se v něm dostával z pevných pout a řetězu tváří tvář v publiku.“ Tahle prima parta během srpna stihla ještě tři další akce. Další tři ji čekají v průběhu září. Každopádně za jejich úsilí vrátit tradici staročeských poutí na venkov nelze než říci: „Komu čest, tomu čest!“

Na své si přišli i starší a pokročilí. Pro ně tady celé odpoledne i večer vyhrávala skvělá kapela pana Koubka z Blatné. Dobrá zábava byla ohrožena až po dvacáté hodině večer, kdy se strhlo boží dopuštění v podobě větrného lijavce. I tady si přítomní poradili. „Pronto“ nastěhovali hudební nástroje i s hudebníky dovnitř obecního domu a veselice mohla pokračovat. A taky pokračovala.

Krásná a výborně zorganizovaná pacelická pouť vyvolala na povrch i vzpomínky, jak se „pouťovalo“ před desítkami let. „My ženy jsme vždy před tím významným dnem chodily uklízet a vyzdobit vnitřek kostelíka. Vrch Křesovec, na kterém tato sakrální památka stojí, byl po obou stranách obležen prodejními stánky. Farář, který zde sloužil mši svatou, byl vždycky do určitého stavení pozván na oběd. A vesničané se pomalu prali o tu čest, kdo bude mít velebného pána doma,“ usmívá se trochu nostalgicky jedna ze zdejších pamětnic se skráněmi ozdobenými stříbrem. Dnes rekreační stavení na kraji vesnice sloužilo tehdy jako hostinec s prostorným tanečním sálem. V hostinci zvaném „U Šornů“ se konaly vyhlášené zábavy, jaké neměly široko daleko konkurenci. No – to všechno už je včera!

Jak vidno, stará tradice si za pomoci dobrých občanů obou vsí našla cestičku ke vzkříšení. Nikdy už to nebude stejné. Kostelík byl postupem času vydrancován, vrch „Křesovec“ zarostl, hostinec „U Šornů“ už nemá kdo provozovat. Nicméně i tak je rehabilitace poutě v současné podobě velkým vítězstvím a pohlazením po duši.

Vladimír Šavrdra

Dodatek: Jako umělci a provozovatelé pouťových atrakcí v Pacelicích zazářili Gabriel a Andrea Kočkoví se synem Gabrielem, Antonín Kočka s dcerou Viktorií, Bohumil Bogi a manažerka Markéta Rážová. Ještě jednou velké poděkování a na shledanou za rok!

Mobiliář Tchořovice

V rámci tohoto projektu jsme v Obci Tchořovice a jejím blízkém okolí instalovali v letošním roce naučnou stezku, odpočinkové bloky (přístřešky s lavičkami a stolem) a lavičky. V době, kdy píšete tyto řádky, probíhá ještě instalace některých laviček a úprava terénu v okolí přístřešků.

Obec Tchořovice žádala o dotaci na realizaci tohoto projektu z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje 2021. Bohužel z důvodu nedostatečné finanční alokace nebyla dotace přidělena. Celý projekt tak je financován z obecního rozpočtu. V okolí naší obce do současné doby chyběla tato turistická infrastruktura, která bude kromě místních obyvatel sloužit i ostatním turistům pohybujícím se v okolní krajině. Lavičky jsou umísťovány tak, aby pokud se vydáte ze Tchořovic na procházku na kteroukoliv stranu, měli jste možnost se na této procházce posadit, odpočinout si a potěšit se pohledem na nádhernou okolní krajinu. Přístřešky byly instalovány celkem tři. První je u propustku u rybníka Starý, druhý u rybníka Radov a třetí je při polní cestě do Hajan, která vede kolem Dolejšího mlýna. Přístřešky včetně jejich instalace stály 45 000 Kč, cena laviček byla 37 551 Kč.

Naučná stezka obsahuje celkem 8 interaktivních prvků, jejichž výrobu a instalaci prováděla firma Lesní svět z Hradce Králové a celkové náklady na její realizaci byly 233 010 Kč.

První zastavení je umístěno na dětském hřišti u obecního úřadu – Věž poznání, která obsahuje 48 otočných tabulek s vyobrazením a popisem lokálně se vyskytujících rostlin a živočichů. Tabulky s vyobrazením ptáků a savců jsou doplněny QR kódy, díky kterým se můžete dozvědět mnohem víc o zvířátcích a ptáčcích, kde žijí, jak jsou velcí, a dokonce můžete uslyšet i jejich hlas. K tomu postačí si zdarma stáhnout aplikaci firmy Lesní svět do chytrého telefonu. Kromě této věže je na hřišti umístěno doskočiště nebo také balanční kladina, kde jsou vyobrazeni živočichové s délkou jejich skoků a děti tak mohou zábavnou formou poměřovat své výkony s těmito zvířátky.

Druhé zastavení – Frotážový pult stojí poblíž přístřešku u mostu ve Tchořovicích. Jsou na něm reálné ilustrace vybraných místních živočichů. U každého z nich je kovová destička určená pro přenos motivů frotážovou technikou a QR kód umožňující všechny obrázky a informace stáhnout prostřednictvím chytrého telefonu.

Vydáme-li se nyní kolem hlavní komunikace I/20 směrem na Blatnou a u čp. 67 odbočíme na cestu mezi zahradami, která vede dále směrem k hrázi rybníka Starý, objevíme třetí zastavení s informačním panelem Strom jako dům. Na 16 odklopných tabulkách jsou vyobrazeni a popsáni živočichové, kteří na stromě nebo v něm žijí a ukrývají se tu.

Budeme-li pokračovat po nově vybudované polní cestě směrem do Háje okouzlí nás na vršku krásný výhled zpět na obec Tchořovice i okolní krajinu, stejně tak můžeme pozorovat rušný provoz na hlavní komunikaci. Právě zde je instalováno čtvrté zastavení – Otočné kolo s vyobrazením zvěře a jejich stop. Správným otočením

naučná stezka a lavička u Háje

naučná stezka a přístřešek u Radova

kola přiřadíte stopu ke správnému zvířátku. Na desce je odklopná tabulka se správným řešením pro ověření.

Na kopci odbočíme doprava a půjdeme po asfaltové silnici směrem k rybníku Kaprov a Radov. U rybníka Radov na nás čeká páté zastavení Tabulka poznání. Otočná vyobrazení živočichů jsou doplněna jejich popisem.

Poslední zastavení se nachází u propustku rybníka Starý. K tomuto zastavení se dostaneme ze Tchořovic cestou, která vede od pomníku padlým u mostu přes plochu bývalého letiště a dále k rybníku Starý. Zde nalezneme informační panel Biotop rybník s vyobrazením živočichů a rostlin typických pro tento ekosystém. Některá zvířata jsou zobrazena v siluetách a úkolem je poznat a najít majitele siluety na otočných tabulkách. Z druhé strany tabulky je možné ověřit správné řešení a dozvědět se o zvířeti nějakou zajímavost. Obyvatelé biotopu, zobrazení barevně, jsou očíslování a pojmenování ve spodní části desky. Na sousedním panelu si můžeme přečíst základní údaje o rybníku Starý.

Plocha bývalého letiště

Na ploše bývalého záložního letiště byly instalovány v červnu nové dopravní zábrany v celkové hodnotě 241 960 Kč. Byly ponechány volné pouze vjezdy na jednotlivé plochy, které byly provizorně uzavřeny a označeny dopravním značením zakazujícím vjezd motorových vozidel bez povolení obce. Přesto někteří řidiči toto dopravní značení nerespektují, zahrazení soustavně odstraňují a na plochu vjíždí. Někteří z nich najíždí přes travnaté sousední pozemky, které ničí vyjížděním kolejí v trávě. Hluk projíždějících nebo driftujících motorových vozidel obtěžuje občany nejenom naší obce, ale i celého širokého okolí. Stejně tak jsou ohrožováni těmito motorovými vozidly lidé pohybující se v této lokalitě pěšky nebo na kole. Přestože policie byla o problému několikrát informována, jsou její občasná kontroly této plochy zcela nedostačující. Na začátku září došlo na ploše k dopravní nehodě, kdy auto, které v podvečer porušilo dopravní značení, ve velké rychlosti narazilo do nově osazené betonové zábrany, kterou zcela zdemolovalo včetně svého auta. Je jenom s podivem a ohromným štěstím, že se řidiči ani jeho

nové dopravní zábrany na bývalém letišti

výsadba keřů

spolujezdyni nic nestalo a velké štěstí, že se po cestě k rybníku Starý v tu chvíli nikdo nepohyboval.

V srpnu bylo podél letištní plochy při severní straně doplněno vysázené stromořadí 165 sazenicemi keřů.

Celkové náklady byly 50 000 Kč.

Výměna odvodňovací žlabu na Kocelovické cestě

Na začátku srpna byl vyměněn poškozený odvodňovací žlab na kocelovické cestě, která vede od kolejí směrem nahoru k povodňovým domkům. Z důvodu výměny žlabu musela být tato cesta na několik dní úplně uzavřena. Uzavírka byla označena dopravním značením i zábranou. Přesto se našel někdo, kdo toto značení nerespektoval, zábranu si odstranil a čerstvě osazený žlab přejel. Naštěstí nedošlo k jeho poškození.

Oprava křížku u přejezdu

V létě pan Petr Štěpán z Hajan opravil poškozený křížek u hlavní silnice I/20 v blízkosti železničního přejezdu. Náklady na opravu činily 12 100 Kč. Litinový kříž byl očištěn, provedeny nové nátěry, patiny a obnova písma a letopočtu. Z důvodu poškození musely být použity dva nové stahováky na rozpadlou hlavici sloupu a sokl kříže. Následně došlo k napuštění konzervačním roztokem.

Připravované akce ve Tchořovicích

Mše svatá v kapli sv. Václava ve Tchořovicích – sobota 2. října 2021 v 10:30 h

Sběr velkoobjemového, nebezpečného odpadu, elektroodpadu a železa – pátek 15. 10. 2021 od 15 h do 18 h a v sobotu 16. 10. 2021 od 8 do 10 h v oploceném areálu u hlavní silnice I/20 ve Tchořovicích.

Eva Křivancová, starostka obce

Stavební projekty obce v roce 2021 a činnost zastupitelstva

Obec Velká Turná pro letošní rok požádala o dotaci od Ministerstva pro místní rozvoj, Podpora rozvoje regionů 2019+, Program – Podpora obnovy rozvoje venkova, Dotační titul – Podpora obnovy místních komunikací. Na akci pod názvem „Oprava MK III. tř. Velká Turná–Milavy – ÚSEK č. II.“ byla MMR vydána REGISTRACE AKCE se schválenou dotací 660 687 Kč. Obec provedla při své zasedání dne 19. 8. 2021 výběr dodavatelské firmy. Ze tří poptaných firem měla firma ZNAKON Sousedovice nejnížší nabídkovou cenu 825 930 Kč (s DPH). Z toho je 660 687 Kč dotace od MMR a 165 243 Kč podíl z rozpočtu.

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Na stavební akci II-ETAPY „Novostavby víceúčelového objektu – veřejné sociální zařízení a sklad sportovních potřeb“ byly v měsíci červenec a srpen provedeny: přípojka vody, vnitřní rozvody vody, kanalizace a elektroinstalace, dále byla namontována okna a sekční vrata. V současnosti jsou prováděny vnitřní omítky a venkovní fasáda.

Zastupitelstvo obce v letních měsících řešilo úpravu několika pozemků v obci, dále se pracovalo na administraci dotačních podkladů na probíhajících stavebních akcích a plánují se projekty pro rok 2022. Z důvodu deštivého jara se v letošním létě více provádí sekání travních ploch v obci a živého plotu okolo Rojického potoka. OÚ se připravuje na podzimní volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Činnost SDH Velká Turná

Členové SDH Velká Turná prezentovali v sobotu 7. 8. 2021 hasičský vůz HENSCHEL na oslavách 100 let od založení SDH Přeštovice.

Výjezd na prezentaci vozu HENSCHEL – Přeštovice 100 let od založení SDH

Nohejbalový turnaj trojic v obci 21. 8. 2021

V sobotu 21. 8. 2021 uspořádali členové SDH tradiční prázdninový turnaj v nohejbale trojic na pískovém hřišti v obci. Letos se sešlo celkem 6 mužstev. Počasí nám přálo a všichni si s chutí zahráli. Vítězným mužstvem se stala trojice hráčů pod názvem Milavy.

Provoz ATC-Milavy

Letní rekreační sezóna v areálu ATC-Milavy byla poznamenána jarním zákazem provozu ubytovacích zařízení, kdy mohl být provoz zahájen až 24. 5. 2021. Celkovým opatřením proti covidu-19 byla poznamenána i malá návštěvnost zahraničních turistů. Prázdninové období bylo průměrné. Ze sportovního hlediska proběhl 17. července turnaj v nohejbale na hřištích v kempu a 24. července pak volejbalový turnaj. Celkový provoz kempu ATC-Milavy byl omezen jednotlivými hygienickými opatřeními proti covidu-19 (rozestupy, dezinfekce ve vnitřních prostorách budov...). Provozovna „Občerstvení Na Hrázi“ se před zahájením sezóny podařila pronajmout. Pro podporu kulturního života byly uspořádány tři venkovní diskotéky u provozovny Občerstvení. Celá hlavní rekreační sezóna ve všech kempech v oblasti Milavy proběhla z hygienického hlediska bez jakýchkoliv potíží.

Pavel Šípek, starosta obce Velká Turná

Občerstvení Na Hrázi ATC-Milavy

Cyklistický svátek v Záboří 14. 8. 2021

Druhá srpnová sobota patřila od rána mezi ty krásné letní dny s blankytně modrou oblohou a s ostře pálivými paprsky slunce. Ty také již během dopoledních příprav přivedly účastníky cyklistické akce „TOUR DE BATTAGLIA 2021“ pod stínící korunu majestátné zábořské lípy za budovou obecního úřadu, kde probíhala prezentace a uvítání ze strany pořadatelů.

Obec Záboří totiž letos převzala pomyslnou „startovní čáru“ z Buzic a poprvé tak vzpomínková jízda příznivců cyklistiky a cykloturistiky na legendárního cyklistu, barona Christiana Battaglia z Bratronic, odstartovala právě u nás v Záboří – v místě, kde je Christian uložen na hřbitově k poslednímu odpočinku. Jeho bojovné srdce po celý život bilo pro amatérskou cyklistiku,

pohánělo jej na životní trase 935 000 ujetých kilometrů, nejen při tisíci závodech za 62 sezon, až nakonec dne 24. srpna 1991 došlo – jak jinak než v sedle milovaného kola, nedaleko Strakonice ve směru na Bratronic, v lese Tisovíku. Přes 160 Christianových kamarádů, přátel, lidí, kteří ho znali i těch, kteří si na něho ani pamatovat nemohou, jmen význačných, slavných, méně slavných

i neslavných, u příležitosti 30. výročí jeho úmrtí společně vyjelo právě tím směrem po 10 hod. od budovy Obecního úřadu v Zábodí, aby vyjádřili osobně každý z nich svou účastí úctu k tomuto vzácnému člověku, lásku k cyklistice.

Peloton samozřejmě nebyl závodní, už díky věkové rozmanitosti to ani nebylo možné, ale symbolizoval poselství sportovního nadšení, lidského odhodlání a možná i vítězství sama nad sebou, právě jak napsal Ota Pavel o Christianovi Battaglia na začátku své povídky Baroni na kolech: „Podle mě je jedním z největších sportovců na světě. Zní to fantasticky. Christian totiž nevyhrál ani jeden velký závod. Ani Tour de France, ani Tour de Boheme, ani Praha – Karlovy Vary – Praha. Ale:

co jestli trénoval víc než ostatní? Co jestli musel překonávat víc překážek? Co jestli zvítězil tisíckrát nad sebou?“

Věřím, že každý účastník si z této akce odnesl spolu s pamětním listem také hezké a snad nezapomenutelné vzpomínky, třeba na setkání s přáteli, popovídání si s novými kamarády, nebo na projížďku půvabnou krajinou... a snad i těšení se na setkání příští ☺

Jitka Říhová, kronikářka obce Zábodí

Vítání občánků v Zábodí

V sobotu 4. září 2021 se konala na dvoře Obecního úřadu v Zábodí pod lípou malá slavnost, vítání nových občánků do života. Krásné přírodní prostředí a slunečné počasí tuto minislavnost ještě umocnilo. Vítat do obce se měly tři děti, dvě malé princezny a jeden

malý princ. Ten bohužel onemocněl, a tak se zúčastnit nemohl.

Pracovnice obecního úřadu Blanka Potůčková přivítala přítomné rodiče s dětmi a doprovodem a představila malé oslavenkyně – Lucinku Špirochovou a Verunku Bukovou. Přivítat je přišly i děti z místní mateřské školy se svojí paní učitelkou a přednesly

pásmo básniček. Po jejich milém vystoupení dostal již slovo pan starosta Michal Říšský. Úvodem připomenul, že tento krásný zvyk, vítání do obce, měli již naši dávní předkové a je jistě hezké tuto tradici dodržovat. Popřál rodičům hodně sil a elánu při výchově dětí. Je to krásný

a odpovědný úkol a důležité životní poslání. Vyjádřil naději, že rodiče své ratolesti naučí lásku a úctu k přírodě a všemu živému, pravdě a smyslu pro spravedlnost, že jim budou vzorem a budou na ně působit tak, aby z nich vyrostli čestní a slušní lidé. Následovalo předání finančního daru od obce,

krásné kytice maminkám, drobných dáreků pro děti a příspěvek.

Přejeme našim novým malým občánkům, aby vyrůstali v láskyplné náruči svých rodičů v hřejivém prostředí svých domovů.

Jaroslava Vodičková, Zábodí

Ohlédnutí za TOUR de Battaglia 2021 v Zábodí

Jak bylo zveřejněno a zdůvodněno v BL čís. 12 a 13, vzpomínková jízda TOUR de BATTAGLIA 2021 se konala 14. srpna 2021 v Zábodí u Blatné. Obecní úřad Zábodí s okolními obcemi se stal hlavním organizátorem a garantem akce, pro kterou nabídl vlastní vynikající zázemí a zajistil odpovídajícího občerstvení.

Dalo se očekávat, že tato změna se nemusí setkat s plným pochopením některých účastníků minulých ročníků. Termín se opět shodoval s poutí v Blatné. Obávali jsme, že z těchto důvodů bude účast podstatně nižší.

Opak se stal skutečností. Za krásného počasí se na vzpomínkovou jízdu prezentovalo rekordních 157 cyklistů z blízkého nebo vzdálenějšího okolí. Další se přidávali ještě na trasách. Přijeli naši přátelé, bývalí reprezentanti Československa v různých cyklistických disciplínách. Z Plzně, Děčína, Prahy, Mladé Boleslavi, Olomouce nebo z Brna. Někteří z nich se ubytovali v zábořském penzionu už několik dní předem a denně vyjížděli po husté síti kvalitních cyklostezek obdivovat krásy našeho regionu. Na trať se spolu s ostatními vydala šéfredaktorka časopisu CYKLOTURISTIKA Slávka Chrpová, spisovatelka Jana Poncarová, skupina Klubu velopedistů Písek na historických kolech a v dobovém oblečení.

U prezentace byl pro každého připravený podrobný itinerář a mapy všech tří libovolně volitelných tras, barevné samolepky s portrétem Christiana Battaglii s logem akce. Mladá a sympatická spisovatelka Jana Poncarová představila svou novou knihu o Blance Battagliové s názvem „Cyklistka – Osud poslední baronky.“ Kniha se těšila velkému zájmu a úspěšně se vyprodala. Účast spisovatelky zajistil pan Vladimír Šavřda, jeden z kmotrů knihy.

Pokládání květin na pietních místech se stalo tradicí. Byly položeny u hrobu Blanky a Christiana na hřbitově v Zábodí, u památníku na návsi v Bratronicích, v lese Tisovník, kde Christian naposledy šlápl na pedálů a také na místě, kde tragicky zahynul náš kamarád, cyklista Luboš Hajna.

Na návsi v Bratronicích svým poutavým způsobem o osudu rodu Battagliů opět vyprávěl pan Ing. Josef Kalbáč. K tomu přidával osobní i rodinné vzpomínky.

Řešili jsme problém ohledně zhotovení a prodeje triček. Se souhlasem OÚ Zábouří jsme nakonec místo tradičních bavlněných, objednali za vyšší cenu kvalitnější z funkčního materiálu. Opět s aktuálním potiskem. Návrh, výběr materiálu, barvu, dopravu a prodej triček zajistili manželé Šlehoferovi z Příbrami bez jakéhokoliv nároku na odměnu. Prodejní cena 200 Kč odpovídá výrobní ceně. Vysvětlení směřujeme těm, kteří prodej za tuto cenu z neznalosti veřejně kritizovali. Po tričkách se jen zaprášilo a dalších 30 ks už je objednáno pro ty, na které se nedostalo.

Z iniciativy Obce Zábouří byly všem zaregistrovaným po dojezdu předány vkusně navržené laminované Pamětní listy se jménem.

Rekordní počet účastníků, ale tak trochu i nekázeň některých jednotlivců, to byly důvody k určitému chaosu hned po odjezdu ze Zábouří. Nebylo to pro nás nic příjemného, ale zároveň je poučením pro další ročníky. Rádi uvítáme jakoukoliv věcnou připomínku, která přispěje ke zlepšení. Je potěšitelné, že už teď přicházejí nabídky ke spolupráci z řad příslušníků mladší generace.

Většina účastníků střední a vyšší věkové kategorie bere svou účast na vzpomínkové jízdě i jako společenskou záležitost. Proto čas po dojezdu až do podvečera využili k občerstvení, ke klidnému posezení s přáteli, k pobavení a ke vzpomínkám.

Záběry z průběhu, momentky a rozhovory s osobnostmi zachytila kamera JČTV/Strakonice – odkaz na dokument bude zveřejněn dodatečně na webových stránkách.

Děkujeme i jménem OÚ Zábouří všem cyklistům a hostům za účast. Těšíme se na setkání v Zábouří na TOUR de BATTAGLIA 2022!!!

Autoři příspěvku: Pavel Zeman, František Šesták a Zdeněk Šlehofer – zakladatelé tradice vzpomínkových jízd TOUR de Battaglia v r. 2016

Jitka Říhová

Obec Velká Turná pronajme Hospodu Na Rozhraní ve Velké Turné

- 1) Zahájení pronájmu od schválení žádosti
- 2) Nájemné 1Kč/rok.
- 3) Záměr o pronájem je zveřejněn na:
 - www.velkaturna.cz (úřední deska)
 - úřední desce OÚ Velká Turná
- 4) Prohlídka prostor po telefonické domluvě
 - mob. 606 690 391

VISHAY ELECTRONIC spol. s r. o.
Blatná

Přijmeme nové spolupracovníky!

více info na stránkách <https://jobs.vishay.com/>

Pracovník elektromontáže, Pracovník expedice, Pracovník kovovýroby
Operátor/ka ve výrobě, Mechanik, Seřizovač

Nabízíme:

nadprůměrné výdělky
každoroční navýšování mzdy
práci na HPP/možnost zkráceného úvazku u stabilní nadnárodní společnosti
prémiovou složku mzdy
příspěvek na dovolenou a Vánoce
další nadstandardní příplatky
dovolenou 5 týdnů + další dny za odpracovanou dobu
dotované stravování
příspěvek na dopravu
příspěvek na penzijní připojištění nebo životní pojištění
příspěvek na dětský tábor
příjemné pracovní prostředí

Pro bližší informace volejte:

Ing. Klára Pilečková, závod ESTA, tel. č. 383 455 516, email: klara.pileckova@vishay.com
Martina Říhová, závod Sfernice, tel. č. 383 455 611, email: martina.rihova@vishay.com

WE'RE BUILDING THE
DNA OF TECH

Each day, the world's challenges are your career opportunities.
www.vishayjoineers.com

Spojili jsme síly

Neomezený internet
s rychlostí až

300
Mb/s

První
4 měsíce za
99 Kč
(měsíčně)

sluzby.blatna@nej.cz
+420 488 999 488

www.nej.cz

Služby SporkNet provozuje firma SporkNet s.r.o., IČO: 48394009 ve spolupráci s firmou Nej.cz s.r.o. se sídlem Kaplnova 2252/7b, 148 00 Praha 4 - Chodov, IČ: 03215596. Uvedení rychlosti je maximální. Akce první 4 měsíce za 99 Kč je určena pro uzavření nové smlouvy na 24 měsíců.

Baví Vás řídit?

Chcete spojit svou zálibu s povoláním? Potom nastartujte svou profesní kariéru řidiče právě v naší společnosti.

Výrobní provozovna v Mirovicích nabízí volnou pracovní pozici:

ŘIDIČ SVOZU ŽIVÉ DRŮBEŽE

NABÍZÍME VÁM:

- Práci ve stabilní společnosti s dlouholetou tradicí
- Jízdy pouze v rámci České republiky
- Každodenní návrat domů
- Volné víkendy
- Garanci pravidelného výplatního termínu
- Velkou škálu firemních benefitů (měsíční příspěvek na dopravu do zaměstnání, výhodné stravování, dny dovolené navíc, možnost čerpání příspěvku ze zaměstnaneckého fondu na volnočasové aktivity, příspěvek na penzijní připojištění a další)
- Kvalitní zaučení je pro nás samozřejmostí.

Zájemcům, kteří nemají řidičské oprávnění skupiny C, E zajistíme rozšíření potřebného oprávnění na náklady obchodní společnosti.

Informace a kontakt:

Personální oddělení tel.: +420 383 838 527 nebo +420 724 037 701, e-mail: personalni.mirovice@voddrubez.cz

Adresa provozovny: Vodňanská drůbež, a. s., Záměstí 272, 398 06 Mirovice

Ježí, Ježí, Ježí Bába

Ježí, Ježí, Ježí Bába,
vlas zrzavý, tlustá záda,
černý klobouk, na něm kotě,
zpět vrátí se po robotě.

V tašce čerstvou smůlu nese,
nasbírala si ji v lese.
K čemu smůlu potřebuje
právě ve své hlavě kuje.

„Jsem nejchytřejší za všech lidí,
moji slávu mi závidí,

ukážu jim, co já umím,
že všemu v světě já rozumím.“

Seskočilo kotě z hlavy,
snad se leklo Ježí slávy,
však nebyla to Báby sláva
ale její hloupá hlava.

Prozpěvuje v lese bába,
modrou taškou cestou mává,
v tašce ale kromě smůly
zrodily se hodné mýry.

Jedna žlutá, druhá modrá,
v sobě mají spoustu dobra.
Se smůlou boj obě čeká,
to je ale nevyleká.

Ke vsi už se bába blíží,
těší se, jak všem ublíží,
z modré tašky smůlu loví,
co chce dělat, jen ona ví.

Na návsi hned u kapličky
dva kluci a dvě holčičky
hrají si a povídají,
Ježí Bábu dobře znají.

Děti bábu pozdravily,
bábě oči zazářily,
však zle se bába zatvářila,
na děti smůlu odhodila.

Zděsily se báby děti,
smůla k dětem rychle letí,
Anča, Julča, Honza, Pepa
mají strach ze zlého světa.

Co se stane, když uspěje
smůla, která teď k nim spěje?
Usmrtí je, nebo zchromí,
či jim jenom ruce zlomí?

Asi všichni zapomněli,
že mýry v tašce také byly.
Hbitě vzlétly, rozhlédly se,
kolem dětí setmělo se.

Rychle se mýry rozmnožily
aby děti zachránily,
a tak holky ani kluci
už nebojí se Báby moci.

Když mýry děti zachránily,
na bábu se rychle vrhly,
ne aby jí ublížily,
jenom trochu postrašily.

A tak bába Ježí Bába
v hlavě další plány spřádá.
Doma potom pěkně v klidu
odhání od sebe nudu.

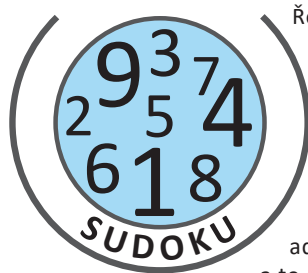
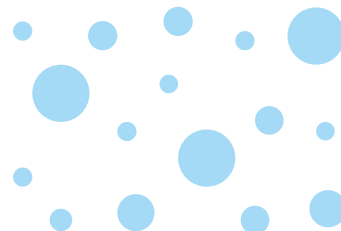
Ze zlé báby Ježí Báby
je teď hodná bába Báby.

Ve svém bytě v paneláku
věští dobré zprávy z hrnku.

Co se můrám vydařilo?
Z báby zlo se vytratilo.
Hodná teď je naše bába,
Ježí, Ježí, Ježí Bába.

text: Miluše Kordulová,
obrázky: Julie Nejedlá (15 let)

Řešení sudoku z červencového vydání SOBáčku s pořadovým číslem 80 bylo jako vždy ve třech různých úrovních obtížnosti. **Tajenky: VYDEJTE SE** (lehká verze, kontrolní 1. řádek 748516293); **DO PŘÍRODY** (středně těžká verze, kontrolní 1. řádek 187256493); **ČEKÁ NA VÁS** (těžká verze, kontrolní 1. řádek 695427831). Výherci: Anna Matějková, Lnáře; Alena Janotová, Záhrobí; Eva Bílková, Bezdědovice. Uvedení výherci si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do konce října 2021, popřípadě v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 383 420 300 nebo 728 881 358. Všem úspěšným luštitelům děkujeme a výhercům gratulujeme. Po vyřešení SUDOKU z čísla 81 (tj. zářijového vydání 2021) zašlete prosím tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vylučovacího SUDOKU s označením obtížnosti na e-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu: Svazek obcí Blatenska, Na Tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do 5. 11. 2021.

Sudoku pro čtenáře SOBáčku připravila Ivana Zemánková

Lehká verze:

	1		3				5
8			9			3	1
2	8	6	5		7		4
	7		8		2		
	9			4			2
4		2		5			
7				3	9		
	3				1	4	5

1=H, 2=O, 3=Z, 4=I, 5=R, 6=Š,
7=L, 8=D, 9=N

Středně těžká:

					9		6
4				3			
	9	6			7	3	
7	8		2			5	
						4	
		3	7				2 8
				9		7	
2	4		5			1	9

1=A, 2=D, 3=E, 4=I, 5=S, 6=Š,
7=V 8=Í, 9=U

Těžká verze:

	8			1			
				2			6
		9			4		
			9	7		8	
			3		5		
	1		4				2
8				5		6	1
		4	3			5	

1=R, 2=N, 3=Y, 4=S, 5=P, 6=O,
7=L, 8=K, 9=Á

Blatensko SOBě 81. číslo vyšlo v pátek 24. 9. 2021 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČRE 18255. Ročník XV. Poslední číslo vyšlo v červenci 2021. Uzávěrka příštího čísla je v neděli 7. 11. 2021. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6 145 ks. E-mail redakce: sobacek@blatensko.eu, tel.: 383 420 300, Lukáš Vaněček. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*